

รายงานฉบับสมบูรณ์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

Alcohol beverage drinking behavior of the elderly in Thung Song District
Naknon Si Thammarat Province

(ข้อตกลงโครงการ 59-A1-0015 รหัสโครงการ 58-00-1258)

โดย
สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์
นันทวุฒิ วงศ์เมฆ
สุภารา ภูษิตรัตนวัลี
ซولاช เด็งมาชา
วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยโดย
แผนงานศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (สวส.)
คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
พฤษภาคม 2560

ข้อตกลงโครงการ 59-A1-0015
รหัสโครงการ 58-00-1258

รายงานฉบับสมบูรณ์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช

(ข้อตกลงโครงการ 59-A1-0015 รหัสโครงการ 58-00-1258)

โดย

สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์

นันทวุฒิ วงศ์เมฆ

สุภัตรา ภูษิตรต้นนาวี

ซولاศ เด็งมาชา

วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยโดย
แผนงานศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.)

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ปี พ.ศ.2560

Final Report

Alcohol beverage drinking behavior of the elderly in Thung Song District Naknon Si Thammarat Province

(Contract 59-A1-0015 Project code 58-00-1258)

By
Sudarat Sudsomboon
Nantawut Wongmek
Supattara Pusittrattanavalee
Solah Dingmasa
Southern Collage of Technology

This project was supported by
Center for Alcohol Studies
Faculty of Medicine Prince of Songkla University
May 2016

บทคัดย่อ

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง

จังหวัดนครศรีธรรมราช

(Alcohol beverage drinking behavior of the elderly in Thung Song District

Naknon Si Thammarat Province)

สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์ นันทวุฒิ วงศ์เมฆ สุภัตรา ภูษิตตนาวี และซoltaš เดึงมาชา

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับปัจจัยทางชีวสังคมของผู้สูงอายุและ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชกับปัจจัยทางชีวสังคมของผู้สูงอายุ กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้สูงอายุ จำนวน 393 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ และ ผู้สูงอายุ จำนวน 13 คน เครื่องมือที่ใช้คือ การสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์เนื้อหา การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และ การเปรียบเทียบความสัมพันธ์โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

ผลการวิจัยพบร่วม

1) ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพื่อรักษาสุขภาพ บำรุงร่างกาย ดื่มทุกวัน (1-2 วัน/สัปดาห์) แต่ไม่เคยดื่มหนัก นิยมดื่มเหล้าขาวและเบียร์ ดื่มกับเพื่อนบ้าน เสียค่าใช้จ่ายในการดื่มเดือนละ 301 – 500 บาท ดื่มที่บ้านญาติและเพื่อนบ้าน มีร้านค้าในหมู่บ้านเป็นแหล่งซื้อขายและส่วนใหญ่เคยได้รับอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

2) ผู้สูงอายุมีการรับรู้คุณประโยชน์ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง แต่ผู้สูงอายุมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และยังพบว่า เขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุมีผลต่อการรับรู้คุณประโยชน์และเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3) ผู้สูงอายุใช้ช่องทางโทรศัพท์ในการรับข่าวสารเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยสื่อโฆษณาที่มีภาพงานเลี้ยง งานสร้างสรรค์ สร้างแรงจูงใจให้การดื่มมากที่สุด แต่เพื่อนคือวิธีการควบคุม การลดลง เลิกการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สำหรับผู้สูงอายุ

4) เพศและเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุมีความสัมพันธ์กับเหตุผล โอกาส ประเภทและความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แต่การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ ประกอบด้วย (1) ผู้ร่วมดื่ม (2) การรับรู้ทางคุณภาพการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (3) แหล่งรายได้ที่ใช้ในการซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (4) ผลกระทบทางการเงิน (5) การควบคุมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (6) การโฆษณาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และ (7) ความเห็นของคนอื่นๆ ในครอบครัวที่มีต่อการดื่ม

คำสำคัญ : พฤติกรรม, เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์, ผู้สูงอายุ

ABSTRACT

The purpose of this research were 1) to study the alcohol beverage drinking consumption behavior of the elders in Thung Song District, Naknon Si Thammarat Province, 2) to compare the alcohol beverage drinking consumption of the elders according to elder's personal factor, and 3) to study the correlation factors toward the alcohol beverage drinking consumption behavior of the elder in Thung Song District, Naknon Si Thammarat Province. The sampling group was 406 elders in Thung Song District, Naknon Si Thammarat Province. The research instrument used in this research were the questionnaire, the interview form, and the focus group question. The statistics for data analyzing are frequencies, percentage (%), mean, content analysis, One-Way ANOVA, and the Chi-Square test.

The results found that:

- 1) The cause of the alcohol beverage drinking behavior of the elder was the needs for healthy, nourish the body, drink every week but do not drink heavily, drink with neighborhood, the expenditure per month were between 301 – 500 bath, free drinking at traditional event, and most of elder have been accident by drinking.
- 2) The elders' perception of alcohol beverage drinking were at moderate level, but their attitude were not good. In additional, perception of elders toward the alcohol beverage drinking behavior are related with the attitude of elder toward location to live having statistical significance.
- 3) The elder used the television channel to get information about the alcohol beverage drinking. The media that has the most incentive to drink was the advertising with the party image. However, friends are the ones who control the elders' the alcohol beverage drinking behavior.
- 4) The elder who had different sex and location to live is relate to reasonable to drink, event to drink, segmentation of drinking and frequency of drinking at statistical significance. The elder who had different education level, career, income per month and role in community were not related at statistical significance.

- 5) Factor affecting to the alcohol beverage drinking behavior of elders consist of 1) co-drinker, 2) perception about the disadvantage of the alcohol beverage drink, 3) source of income for buying, 4) financial effect, 5) the alcohol controlling, 6) advertising about the alcohol beverage drink, and 7) the opinion of people who is in the family.

Key Words : Drinking behavior, Alcohol beverage, Elderly

คำนำ

รายงานการวิจัยเรื่อง “ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งส่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช ”ได้รับสนับสนุนแผนงานศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษา พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งส่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งส่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับปัจจัยทางชีวสังคมของผู้สูงอายุ และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งส่ง จังหวัดนครศรีธรรมราชทั้งปัจจัยทางชีวสังคมของผู้สูงอายุ

รายงานฉบับนี้ได้รายงานเกี่ยวกับ พฤติกรรมการดื่ม การรับรู้คุณประโยชน์ เจตคติและปัจจัยที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งส่ง จังหวัดนครศรีธรรมราช รวมทั้งมีข้อเสนอแนะให้กับหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและครอบครัวของผู้สูงอายุ เพื่อร่วมกันกำหนดเป็นนโยบาย มาตรการ หรือแนวทางการส่งเสริมการลด ละ เลิก การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

คณะ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานผลการวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่ มีส่วนเกี่ยวข้องกับการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ไม่รู้จะเป็น หน่วยงานภาครัฐทางด้านสาธารณสุข ด้านการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ด้านการศึกษา ด้านการปกครอง รวมทั้งภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อร่วมกันส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุโดยการลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์
นันทวุฒิ วงศ์เมฆ
สุภัตรา ภูมิตรรัตนวงศ์
ชลอาย เด็งมาชา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ” สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการ คณะผู้วิจัย ขอขอบคุณ แผนงานศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการวิจัย วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ (SCT) ที่เปิดโอกาส ให้ดำเนินการวิจัยในพื้นที่ ผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ร่วมกันให้ข้อมูลที่ เป็นประโยชน์กับการดำเนินการวิจัย ทั้งผ่านทางเครื่องมือวิจัยและการร่วมกันสนทนากลุ่ม จนได้ ผลการวิจัยที่สามารถนำไปสู่การกำหนดนโยบายหรือมาตรการหรือแนวทางการส่งเสริมเพื่อการลด ละ เลิก การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในผู้สูงอายุได้

สุดารัตน์ สุสมบูรณ์
นันทวุฒิ วงศ์เมฆ
สุภัตรา ภูษิตรัตนาวลี
ชลลักษณ์ เดึงมาชา

สารบัญ

	หน้า
เรื่อง	ก
คำนำ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๒
บทคัดย่อ (ภาษาไทย)	๓
บทคัดย่อ (ภาษาอังกฤษ)	๔
สารบัญ	๕
สารบัญตาราง	๖
สารบัญภาพ	๗
บทที่ 1 บทนำ	๑
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๒
ขอบเขตของการวิจัย	๒
นิยามศัพท์	๓
ประโยชน์ของการวิจัย	๓
กรอบแนวคิดในการวิจัย	๔
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม	๕
แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ	๗
แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้	๑๐
ผู้สูงอายุ	๑๕
เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	๑๘
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๒๑
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	๒๔
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	๒๔
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๖
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๒๗
สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘

เรื่อง	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัย	30
ปัจจัยทางชีวสังคม	30
พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	33
การรับรู้คุณโทษของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	40
เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	42
ปัจจัยทางสังคม	45
ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับปัจจัยทางชีวสังคม	47
ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ	73
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	78
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	78
ขอบเขตของการวิจัย	79
วิธีการดำเนินการวิจัย	79
สรุปผลการวิจัย	80
การอภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะ	85
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	88
แบบสอบถาม	89
ประวัติผู้วิจัย	96

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
4.1 จำนวนและร้อยละปัจจัยทางชีวสังคมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามตัวแปรอิสระ	31
4.2 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	33
4.3 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	34
4.4 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	34
4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา	35
4.6 จำนวน ร้อยละ และลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือน	35
4.7 จำนวน ร้อยละและลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปริมาณในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แต่ละครั้งในรอบ 12 ดื่มที่ผ่านมา	36
4.8 จำนวน ร้อยละและลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ด้วย	36
4.9 จำนวน ร้อยละและลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่อเดือน	37
4.10 จำนวน ร้อยละและลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามแหล่งที่มาของเงินที่ใช้สำหรับการซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	37
4.11 จำนวน ร้อยละและลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	38
4.12 จำนวน ร้อยละและลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่ซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	38
4.13 จำนวน ร้อยละและลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่ได้รับผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	39

ตารางที่	หน้า
4.14 จำนวน ร้อยละและลำดับผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการได้รับอุบัติเหตุ เนื่องจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	39
4.15 ร้อยละของการรับรู้คุณโภชนาการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของ ผู้สูงอายุ	40
4.16 คะแนนการรับรู้คุณโภชนาการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ	41
4.17 ระดับการรับรู้คุณโภชนาการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ	42
4.18 เจตคติที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	42
4.19 คะแนนเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	44
4.20 ระดับเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	44
4.21 จำนวน ร้อยละ และลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่องทางที่ ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	45
4.22 จำนวน ร้อยละ และลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรูปแบบของ สื่อที่สร้างแรงจูงใจให้ดื่มมากที่สุด	45
4.23 จำนวน ร้อยละ และลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามวิธีการลด ลง เลิกการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	46
4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเบรียบเทียบเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุจำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม	47
4.25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเบรียบเทียบการรับรู้คุณโภชนาการดื่ม เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุจำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม	48
4.26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์กับเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ	49
4.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์กับเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ	50
4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กับเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ	51
4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์กับเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ	52
4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์กับเพศของผู้สูงอายุ	53

ตารางที่	หน้า
4.46 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดีมเครื่องดีมที่มี แอลกอฮอล์กับบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุ	69
4.47 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดีมเครื่องดีมที่มี แอลกอฮอล์กับบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุ	70
4.48 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดีมที่มีแอลกอฮอล์ กับบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุ	71
4.49 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดีมเครื่องดีมที่มี แอลกอฮอล์กับบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุ	72

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	4

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางประชากรครั้งสำคัญ คือ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยสัดส่วนจำนวนประชากรในวัยทำงานและวัยเด็กลดลง เนื่องจากอัตราการเกิด และอัตราการตายของประชากรลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้ประชากรไทยโดยเฉลี่ยมีอายุยืนยาวขึ้น ซึ่งสถานการณ์ของประเทศไทยดำเนินไปเช่นเดียวกับนานาประเทศ กล่าวคือ การดำเนินนโยบายด้านประชากรและการวางแผนครอบครัวที่ประสบผลสำเร็จ ตลอดจนความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้คนไทยมีสุขภาพดีมีอายุยืนยาวขึ้น และมีโอกาสได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น มีความรู้และทักษะในการป้องกันและดูแลสุขภาพ ตลอดจนการวางแผนครอบครัวที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผลสำเร็จดังกล่าวทำให้ภาครัฐฯ เจริญพัฒนาและอัตราการเกิดมีแนวโน้มที่ลดลง จนเกิดการเปลี่ยนแปลงทางด้านโครงสร้างของประชากร กล่าวคือ ประชากรที่อยู่ในวัยสูงอายุ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น พบว่าปัจจุบันประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุมากกว่า 9 ล้านคน หรือร้อยละ 14.86 ของประชากรทั้งประเทศ (ระบบสถิติทางการทะเบียน, กรมการปกครอง.2559) แต่ในขณะเดียวกันพบว่า กลุ่มผู้สูงอายุดีเมืองเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ถึงร้อยละ 18.4 1 ของจำนวนประชากรผู้สูงอายุทั้งหมด (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2557)

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ก่อให้เกิดผลกระทบด้านทั้งด้านส่วนตัวและส่วนรวม สถานการณ์บริโภคเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในประเทศไทย ทำให้เกิดการสูญเสียและส่งผลกระทบทั้งในระดับบุคคล ครอบครัว ชุมชน และสังคม ผลกระทบที่เกิดขึ้นอาจเป็นผลกระทบทางตรงและทางอ้อม ทั้งในด้านสุขภาพ เศรษฐกิจ และสังคม แอลกอฮอล์สามารถทำลายทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิต เป็นที่มาของปัญหางาน สังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพ และการเกิดอุบัติเหตุที่น่าเศร้าสดใสใจ อีกมาก คนไทยมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาช้านานแล้ว โดยมักดื่มในเทศกาลและวาระต่างๆ และมีความเชื่อเรื่องการดื่ม เพื่อสุขภาพ เช่น ยาดอง โดยพยายามสมหรือดองกับสุราเชื่อว่า ช่วยบำรุงร่างกาย บำรุงโลหิต รักษาอาการปวดเมื่อย ทำให้เจริญอาหาร นอกจากนี้ ในบางครั้งจะพบทัศนคติของคนไทยที่มีต่อเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ ในลักษณะที่ส่งเสริมการดื่มโดยไม่รู้ตัว เช่น การวางแผนสุราไว้ในห้องรับแขกตามบ้าน ในงานเลี้ยงสังสรรค์ หรืองานฉลองตามประเพณีต่างๆ มักจะพบเห็นการดื่มสุรากันเป็นเรื่องปกติ จากรายงานของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข พบว่า คนไทยดื่มเครื่องดื่นที่มีแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับ 3 ในเอเชีย รองจากประเทศไทยญี่ปุ่นและเกาหลี และเป็นอันดับ 4 ของโลก ประชาชนสูญเสียค่าใช้จ่ายสิ่งเงินเพื่อซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ใน

ครอบครัวที่มีการดื่มแอลกอฮอล์เป็นจำนวนมากโดยเฉลี่ยวันละ 100-300 บาท (สมาน พุตระกูล, 2555)

อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอำเภอที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นอันดับสอง ของจังหวัด รวมทั้งมีจำนวนผู้สูงอายุมากเป็นอันดับ 4 ของจังหวัดคือมีจำนวนผู้สูงอายุทั้งสิ้น 18,223 คน จากจำนวนประชากรในอำเภอทุ่งสงจำนวน 149,042 คน คิดเป็นร้อยละ 12.22 (ที่ว่าการอำเภอทุ่งสง ,2558) แต่ทางอำเภอทุ่งสงหรือหน่วยงานทางด้านสาธารณสุขในพื้นที่ไม่ได้มีการสำรวจพุทธิกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุไว้แต่อย่างใด ซึ่งทางผู้วิจัยเห็นว่าเป็นประเด็นที่สำคัญ เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจไปสู่การส่งเสริมหรือหาแนวทางในการลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีที่สุดในบ้านปลายของชีวิต

จากข้อมูลข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจ ที่จะศึกษาพุทธิกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ ผู้สูงอายุมีพุทธิกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างไร มีการรับรู้คุณโภชของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์หรือไม่ มีเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างไรและต้องการศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ ซึ่งเลือกศึกษาเฉพาะในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ทั้งนี้เพื่อจะได้หาแนวทางในการลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุและเพื่อให้ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต หรือ องค์กรที่มีหน้าที่ในการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และครอบครัวของผู้สูงอายุได้ ทราบถึงการมีส่วนร่วมในการลด ละ เลิกการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุได้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาพุทธิกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุใน เขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

2.2 เพื่อเปรียบเทียบพุทธิกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแலกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับตัวแปรอิสระได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพหลักและบทบาทในชุมชน

2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพุทธิกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแලกอฮอล์ของผู้สูงอายุใน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับตัวแปรอิสระได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพหลักและบทบาทในชุมชน

3. ขอบเขตของการวิจัย

3.1 ขอบเขตเชิงประเด็นวิจัย

ประเด็นวิจัยเพื่อนำไปสู่นโยบายควบคุมการดื่มสุราในเงื่อนไขและสถานการณ์ที่มีความเสี่ยงสูง รวมทั้งผลกระทบจากการดื่มสุราทั้งต่อตนเองและผู้อื่น

3.2 ประชากร

ประชากร คือ ผู้สูง	อายุทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ ตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป และ
อาศัยอยู่ในเขต อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	จำนวน 18,223 คน คน (ข้อมูล ทะเบียน ผู้สูงอายุ อำเภอทุ่งสง.สำนักงานสาธารณสุขอำเภอทุ่งสง,2558)

3.3 พื้นที่

อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

4. นิยามศัพท์

4.1 ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลทั้งชายและหญิงที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช

4.2 เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หมายถึง สุรา เหล้า เปียร์ หรือเครื่องดื่มทุกชนิดที่มีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ประเภทเอทิลแอลกอฮอล์ และเมื่อบริโภคเข้าไปแล้วจะออกฤทธิ์ทำให้มีอาการมึนเมา อาการมึนเมาจะมากหรือน้อยตามแต่ปริมาณส่วนผสมของแอลกอฮอล์ที่แตกต่างกันไป

4.3 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ หมายถึง พฤติกรรมของผู้สูงอายุที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งมีผลมาจากปัจจัยทางชีวสังคม การรับรู้คุณประโยชน์ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และ ปัจจัยทางสังคมของผู้สูงอายุ

5. ประโยชน์ของการวิจัย

5.1 ได้ข้อมูลพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกลวิธีในการป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

5.2 เป็นแนวทางสำหรับครอบครัวและบุตรหลานของผู้สูงอายุได้ตระหนักรถึงปัญหา อันจะนำไปสู่การป้องกันปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

5.3 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

6. กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัย เรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช” ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่อไปนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม
2. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ
3. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้
4. ความรู้เกี่ยวกับผู้สูงอายุ
5. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรม

1.1 ความหมายของคำว่าพฤติกรรม

ลักษณा สรีวัฒน์ (2544) ได้ให้ความหมายทางจิตวิทยา ระบุว่า พฤติกรรม หมายถึง การกระทำซึ่งเป็นการแสดงออกของถึง ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการของจิตใจที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ซึ่งอาจสังเกตได้โดยทางตรงหรือทางอ้อม

สำนักงานพฤษศาสตร์มนุษย์ (2552) ให้ความหมายว่า พฤติกรรม (Behavior) คือ กริยา อาการที่แสดงออกหรือปฏิกิริยาต่อตอบเมื่อเผชิญกับสิ่งเร้า (Stimulus) หรือสถานการณ์ต่าง ๆ อาการแสดงออกต่าง ๆ เหล่านั้น อาจเป็นการเคลื่อนไหวที่สังเกตได้ หรือวัดได้ เช่น การเดิน การพูด การเขียน การคิด การเต้นของหัวใจ เป็นต้น

สิทธิโชค วรรณสันติภูล (2546) ได้ระบุว่า พฤติกรรม หมายถึงการกระทำของอินทรีย์ (Organism) หรือสิ่งมีชีวิต การกระทำที่ว่างนี้ รวมทั้งการกระทำที่เกิดขึ้นทั้งที่ผู้กระทำรู้สึกตัวและไม่รู้สึกตัวในขณะทำ และยังหมายรวมทั้งการกระทำที่สามารถสังเกตได้ หรือสังเกตไม่ได้ก็ตาม

จากความหมายของพฤติกรรม จึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมเป็นการกระทำ การแสดงอาการ หรืออาการปฎิริยาของอินทรีย์ทั้งในส่วนที่เจ้าของพฤติกรรมเองเท่านั้นที่รู้ได้และในส่วนที่บุคคลอื่นอยู่ในวิสัยที่จะรู้ได้

1.2 กระบวนการเกิดพฤติกรรม

สุรพล พะยอมແຍ້ມ (2545) ໄດ້ແບ່ງกระบวนการเกิดพฤติกรรมເປັນ 3 กระบวนการគືອ

1. กระบวนการຮັບຮູ້ (Perception process) ເປັນกระบวนการເປົ້ອງຕັ້ນທີ່ເຮີ່ມຈາກບຸຄຄລໄດ້ຮັບສັນພັສຫຼືຮັບຂ່າວສາຣຈາກສິ່ງເຮົາຕ່າງໆ ໂດຍຜ່ານຮະບບປະສາທສັນພັສ ຜຶ່ງຮວມถື່ງຄວາມຮູ້ສຶກ (Sensation) ກັບສິ່ງເຮົາທີ່ຮັບສັນພັສນັ້ນໆ ດ້ວຍ

2. กระบวนการຄືດແລະເຂົ້າໃຈ (Cognition process) ກະບວນການນີ້ຈ້າງເຮີ່ມວ່າ “ກະບວນກາທາງປັ້ງປຸງ” ຜຶ່ງເປັນກະບວນກາທີ່ປະກອບດ້ວຍກາເຮີ່ນຮູ້ ກາຣຄືດ ກາຣຈຳ ຕລອດຈນການນຳໄປໃຊ້ຫຼືເກີດພັນນາກາຈາກກາເຮີ່ນຮູ້ນັ້ນໆ ດ້ວຍກາຮັບສັນພັສແລກຮູ້ສຶກທີ່ນຳມາສູ່ກາຣຄືດແລະກາເຂົ້າໃຈນີ້ ເປັນກະບວນກາທີ່ມີຄວາມລະເອີຍດັບຊັ້ນນັ້ນ ແລະເປັນກະບວນກາກາຍໃນທາງຈິຕຈິທີ່ຍັງຈາກສຶກສາ ແລະສຽບເປັນຄຳອືບາຍອຍ່າງເປັນຫລັກກາທີ່ໜັດເຈັນໄດ້

3. ກະບວນກາແສດງອອກ (Spatial behavior process) ພັດຈາກຜ່ານຂັ້ນຕອນຂອງກາຮັບຮູ້ ກາຣຄືດແລະເຂົ້າໃຈແລ້ວ ບຸຄຄລຈະມີອາຮມນົດຕອບສນອງຕ່ອສິ່ງທີ່ໄດ້ຮັບຮູ້ນັ້ນໆ ແຕ່ຍັງມີໄດ້ແສດງອອກໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮັບຮູ້ ຍັງເປັນພຸດີກາຣມທີ່ອູ່ກາຍໃນ (Covert behavior) ແຕ່ມີເວົ້າໄດ້ຄືດແລະເລືອກທີ່ຈະແສດງກາຮັບໃຫ້ຜູ້ອື່ນຮັບຮູ້ ຍັງເປັນພຸດີກາຣມທີ່ອູ່ກາຍໃນ (Overt behavior) ຜຶ່ງພຸດີກາຣມກາຍນອກນີ້ ເປັນເພີ່ມສ່ວນໜຶ່ງຂອງພຸດີກາຣມທີ່ມີອູ່ທີ່ໜັດກາຍໃນຕ້ວບຸຄຄລນັ້ນ ເມື່ອມີປົກກິໂຮງຕອບສນອງຕ່ອສິ່ງເຮົາໄດ້ສິ່ງເຮົາໜຶ່ງ ກາຮັບແສດງອອກມາເພີ່ມບາງສ່ວນຂອງທີ່ມີອູ່ຈີ່ຈິງເຊັ່ນໆເຮີ່ມວ່າ Spatial behavior

ໂດຍແທ້ຈິງແລ້ວ ກະບວນກາຍ່ອຍທີ່ 3 ຂັ້ນຕອນນີ້ ໄນສ່າມາຮັດແຍກເປັນຂັ້ນຕອນຕ່າງໜາກຫຼືເປັນອີສະຈາກກັນ ເພະກາເກີດພຸດີກາຣມໃນແຕ່ລະຄົງນັ້ນ ຈະມີຄວາມຕ່ອນເນື່ອງສັນພັນຮັກນີ້ ອຍ່າງມາກ ກາຮັບແສດງອອກມາເພີ່ມບາງສ່ວນຂອງທີ່ມີອູ່ຈີ່ຈິງເຊັ່ນໆເຮີ່ມວ່າ ສ່ວນທີ່ມີອູ່ທີ່ມີອູ່ຈີ່ຈິງເຊັ່ນໆ

ສຽບໄດ້ວ່າ ພຸດີກາຣມ ເປັນຕົວກຳທັນດຸບຸຄຄລິກກາພນຸ່ຍ໌ທີ່ສິ້ນ ມນຸ່ຍ໌ເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບຜລປະໂຍ່ນນີ້ແລະຜລກະທບຈາກພຸດີກາຣມທີ່ແສດງອອກມາ ໂດຍຕັ້ງໃຈແລະໄມ່ຕັ້ງໃຈກົດາມ ດັ່ງນັ້ນ ພຸດີກາຣມທຸກໆນີ້ ທີ່ແສດງອອກມີຈຸດມຸ່ງໝາຍທີ່ຜູ້ແສດງອອກຕ້ອງກາຮັບໃຫ້

1.3 ອົງປະກອບຂອງພຸດີກາຣມ

ບລູມ (Blom, 1975 ວັດຖຸນິ້ນ ນກາດລ ບໍາຮຸງກິຈ ,2544) ກລ່າວົງພຸດີກາຣມວ່າກິຈກາຍທຸກປະເທດທີ່ມີມຸ່ຍ໌ກະທຳເປັນສິ່ງທີ່ຈະສັງເກົດໄດ້ຫຼືສັງເກົດໄມ້ໄດ້ສ່າມາຮັດແບ່ງພຸດີກາຣມໄດ້ເປັນ 3 ສ່ວນດັ່ງນີ້

1. ພຸດີກາຣມດ້ານຄວາມຮູ້ (Cognitive Domain) ພຸດີກາຣມດ້ານນີ້ໄດ້ຈຳແນກລຳດັບຂັ້ນຕອນຂອງຄວາມສ່າມາຮັດດ້ານຄວາມຮູ້ ກາຣໃໝ່ຄວາມຄືດ ແລະກາຮັບແສດງສັນພັສ ຜຶ່ງມີຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້ ຄື່ອຄວາມຮູ້ ຄວາມເຂົ້າໃຈ ການນຳຄວາມຮູ້ໄປໃຊ້ ກາຣວິເຄຣະທ໌ ກາຮັບແສດງສັນພັສ ແລະກາຮັບແສດງອອກ

2. ພຸດີກາຣມດ້ານທັສນຄຕີ ດ້ານນິຍມ ຄວາມຮູ້ສຶກຂອບ (Affective Domain) ພຸດີກາຣມດ້ານນີ້ໜ້າຍຄື່ອງພຸດີກາຣມທີ່ເກີດຂຶ້ນກາຍໃນຈິຕຈິທີ່ໄດ້ແກ່ ຄວາມຮູ້ສຶກ ຄວາມຂອບ ຄວາມສົນໃຈ ກາຮັບໃຫ້

คุณค่า การรับ การเปลี่ยน ค่านิยม พฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ เป็นพฤติกรรมที่ยากต่อการอธิบาย และต้องใช้เครื่องมือพิเศษในการวัดพฤติกรรมเหล่านี้

3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor Domain) เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกทางร่างกายให้เห็นความสามารถ รวมถึงการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่สังเกตได้ พฤติกรรมด้านนี้สามารถประเมินผลได้ง่าย แต่กระบวนการที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมในด้านนี้ต้องใช้ระยะเวลาและการตัดสินใจหลายขั้นตอน

องค์ประกอบของพฤติกรรมเป็นเรื่องที่มีความ слับซับซ้อน และพฤติกรรมในแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาก็ย่อมแตกต่างกันทั้งนี้ เนื่องมาจากพื้นฐานการเลี้ยงดูของครอบครัว การศึกษา และการเรียนรู้ หรือสภาพสังคมต่างๆ ซึ่งส่งเหล่านี้ล้วนแต่มีผลต่อพฤติกรรมทั้งสิ้น

1.4 สาเหตุของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

นักจิตวิทยา ได้พยายามศึกษาถึงสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีทฤษฎีทางจิตวิทยาหลายทฤษฎีที่ถูกนำมาอธิบาย แต่มีเพียง 4 ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน คือ (Blane and Leonard 1987 cite in Clint Druess and Glenn Richardson ,1989)

1. ทฤษฎีลดความตึงเครียด พบร่วม การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สามารถลดความตึงเครียดได้ จึงทำให้มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่เสมอ
2. ทฤษฎีบุคลิกภาพ พบร่วม ผู้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีบุคลิกภาพที่เฉพาะที่พบได้บ่อย คือ มีความรู้สึกยอมรับตนเองต่ำ ไม่สามารถต้านทานอำนาจผู้อื่น
3. ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์ กล่าวถึง การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ว่าเป็นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สิ่งแวดล้อมที่บุคคลนั้นอาศัยอยู่และปัจจัยทางพฤติกรรม

2. แนวคิดเกี่ยวกับเจตคติ

2.1 ความหมายของเจตคติ

เจตคติมาจากการคำในภาษาอังกฤษว่า Attitude เดิมที่เรามักใช้คำว่าทัศนคติแต่ปัจจุบันเราใช้คำว่าเจตคติแทนมีผู้ให้ความหมายของคำว่าเจตคติหลายท่าน คือ

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่ง ในลักษณะที่เป็นอัตโนมัติ (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องตน หรือการแสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม

เจตคติ หมายถึง ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าที่จะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ เจตคติ หมายถึง สภาพความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกเชิงประเมินที่มีต่อสิ่งต่างๆ เช่น วัตถุ สถานการณ์ ความคิด ผู้คน เป็นต้น ซึ่งเจตคติทำให้บุคคลมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งนั้น ในลักษณะเฉพาะตัวตามทิศทางของทัศนคติที่มีอยู่

เจตคติ คือ สภาพความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของบุคคล อันเป็นผลทำให้เกิดมีท่าทีหรือมีความคิด เห็นรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ เห็น หรือไม่เห็นด้วย

สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกที่เรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล และจะส่งผลต่อพฤติกรรมต่อสิ่งนั้นๆ

2.2 องค์ประกอบของเจตคติ

องค์ประกอบของเจตคติที่สำคัญ มี 3 ประการ คือ

1. การรู้ (Cognition) ประกอบด้วยความเข้าของบุคคลที่มีต่อเป้าหมาย เช่น ทัศนคติต่อลักษณะมนุษย์ สิ่งสำคัญขององค์ประกอบนี้ก็คือ จะประกอบด้วยความเข้าที่ได้ประเมินค่าแล้วว่า น่าเข้าถือหรือไม่น่าเข้าถือ ดีหรือไม่ดี และยังรวมไปถึง ความเชื่อในใจว่าควรจะมีปฏิกริยาตอบโต้อย่างไรต่อเป้าหมายทัศนคตินั้นเชิงจะเหมาะสมที่สุด ดังนั้น การรู้และแนวโน้มพฤติกรรมจึงมีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

2. ความรู้สึก (Feeling) หมายถึง อารมณ์ที่มีต่อเป้าหมาย เจตคติ นั้น เป้าหมายจะถูกมองด้วยอารมณ์ชอบหรือไม่ชอบ ถูกใจหรือไม่ถูกใจ ส่วนประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึกนี้เองที่ทำให้บุคคลเกิดความดื้อดึงยึดมั่น ซึ่งอาจกระทุนให้มีปฏิกริยาตอบโต้ได้ หากมีสิ่งที่ขัดกับความรู้สึกมากระทบ

3. แนวโน้มพฤติกรรม (Action tendency) หมายถึง ความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมที่สอดคล้องกับเจตคติ ถ้าบุคคลมีเจตคติที่ดีต่อเป้าหมาย เขายังมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมช่วยเหลือหรือสนับสนุนเป้าหมายนั้น ถ้าบุคคลมีเจตคติในทางลบต่อเป้าหมาย เขายังมีความพร้อมที่จะมีพฤติกรรมทำลาย หรือทำร้าย เป้าหมายนั้นเช่นกัน

2.3 การเกิดขึ้นของเจตคติ

เจตคติเกิดจากการเรียนรู้ของบุคคล ไม่ใช่เป็นสิ่งมีติดตัวมาแต่กำเนิด หากแต่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบสิ่งใดต้องภายหลัง เมื่อตนเองได้มีประสบการณ์ในสิ่งนั้น ๆ แล้ว ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า เจตคติ เกิดขึ้นจากเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การรับรู้ความคิดอันเกิดจากประสบการณ์หลาย ๆ อย่าง
2. เกิดจากความรู้สึกที่ประทับใจที่สุด
3. เกิดจากการเห็นตามคนอื่น

2.4 ลักษณะของเจตคติ

ลักษณะสำคัญของเจตคติมี 4 ประการ คือ

1. เจตคติ เป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมตอบ (Predisposition to respond) ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะหรือจะเรียกว่าสภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

2. เจตคติ จะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา (Persistence overtime) แต่มีได้หมายความว่าจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. เจตคติ เป็นตัวแปรหนึ่ง นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่าง พฤติกรรม ความรู้สึก นึกคิดไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกโดยวิชา หรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. เจตคติ มีคุณสมบัติของแรงจูงใจ ในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผล หรือเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความต่อไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

เจตคตินับว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อมและ การจูงใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้ทำงานได้ผลทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นต้นกำเนิดของ ความคิดและการแสดงการกระทำอุปกรณานั้นเอง

กล่าวโดยสรุป เจตคติ เป็นลักษณะทางจิตของบุคคลที่เป็นแรงขับแรงจูงใจของ บุคคล แสดงพฤติกรรมที่จะแสดงออกไปในทางต่อต้านหรือสนับสนุนต่อสิ่งนั้นหรือสถานการณ์ นั้น ถ้าทราบเจตคติของบุคคลได้ ย่อมสามารถทำนายพฤติกรรมของบุคคลนั้นได้ โดยปกติคนเรามัก แสดงพฤติกรรมในทิศทางที่สอดคล้องกับเจตคติที่มีอยู่

2.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

สุชา จันเอม และสุร้างค์ จันเอม (2520:110-111) กล่าวว่า เจตคติของบุคคลสามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องมาจากการ

1) การซักชวน (Persuasion) ทัศนคติจะเปลี่ยนแปลงหรือปรับปรุงใหม่ได้หลังจาก ที่ได้รับคำแนะนำ บอกรเล่า หรือได้รับความรู้เพิ่มพูนขึ้น

2) การเปลี่ยนแปลงกลุ่ม (Group change) ช่วยเปลี่ยนทัศนคติของบุคคลได้

3) การโฆษณาชวนเชื่อ (Propaganda) เป็นการซักชวนให้บุคคลหันมาสนใจหรือ รับรู้โดยการสร้างสิ่งแผลกๆใหม่ๆขึ้น

2.6 สิ่งที่มีอิทธิพลต่อเจตคติ คือ

1. บิดา มารดา คนในครอบครัว เพื่อน

2. ระเบียบแบบแผน วัฒนธรรมของสังคม

3. การศึกษาเล่าเรียน

4. สิ่งแวดล้อมในสังคม
5. การพักผ่อนหย่อนใจที่แต่ละคนใช้ประจำตัว

2.7 การแก้ไขเจตคติหรือวิธีสร้างเจตคติ

เจตคติเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ ยาก ถ้าจำเป็นต้องแก้ไขเปลี่ยนเจตคติของคน อาจใช้วิธีการเหล่านี้ คือ

1. การค่อย ๆ อธิบายให้เข้าใจ
2. หาสิ่งเร้าและสิ่งจูงใจอย่างเข้มข้นมายั่วยุ
3. คบหาสมาคมกับเพื่อนที่ดี
4. ให้อ่านหนังสือดีมีประโยชน์
5. ให้ลองทำจนเห็นชอบแล้วกลับตัวเอง

2.8 การวัดเจตคติ

การวัดเจตคติเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและซับซ้อน ต้องอาศัยการตอบสนองของมาเป็นถ้อยคำภาษา หรือพฤติกรรมภายนอก เจตคติเป็นกิริยาท่าทีรวม ๆ ของบุคคลที่เกิดจากความพร้อมหรือความโน้มเอียงของจิตใจ ซึ่งแสดงออกต่อสิ่งร้ายนี้ ๆ การวัดเจตคติอาจทำได้หลายวิธี เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ แบบสอบถาม การรายงานตนเอง การสร้างจินตนาการ และ การวัดทางสรีริ ภาพ

3. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้

3.1 ความหมายของการรับรู้

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ (2547) ได้อธิบายว่า การรับรู้ หมายถึง ขบวนการแปลความหมายของสิ่งเร้าที่มากระทบประสาทสัมผัสของเราระหว่างรับรู้ กับกระบวนการที่เกิดขึ้นกับบุคคล ในอดีตของแต่ละบุคคล

กันยา สุวรรณแสง (2542 อ้างถึงใน บัณฑิต แห่งวัฒนา, 2548.) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ คือ กระบวนการที่เกิดภายในตัวของแต่ละบุคคล และการรับรู้เกิดขึ้นกับสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว โดยการสัมผัส การเห็น การได้ยิน การรู้สึก การได้กลิ่น ซึ่งสิ่งเร้าเหล่านี้ จะผ่านทางประสาทสัมผัส แล้วแปลงเป็นความรู้โดยการอาศัยประสบการณ์เดิม

ณัฐศรุต นนทธี (2544 อ้างถึงใน เพรมมิกา ปลาสุวรรณ , 2549) กล่าวว่า การรับรู้ หมายถึง การแสดงออกถึงความรู้ ความเห็นซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความ การสัมผัสระหว่างอวัยวะต่างๆ ของร่างกายกับสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นสิ่งเร้า โดยมีการใช้ประสบการณ์เดิมช่วยในการให้ความหมายแห่งการสัมผัสนั้นๆ

สรุปได้ว่า การรับรู้ คือ การกระบวนการแปลความหมายที่เกิดขึ้นภายในของแต่ละบุคคล เกิดขึ้นกับสิ่งต่างๆที่อยู่รอบตัว โดยการสัมผัส การเห็น การได้ยิน การรู้สึก การได้กลิ่น เป็นต้น โดยมีการใช้ประสบการณ์เดิมมาช่วยในการแปลความหมายนั่นๆ

3.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้

เทพพนม เมืองแม่น และสิ่ง สุวรรณ (อ้างถึงใน กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ, 2547) กล่าวว่า สิ่งที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์เดิม สถานการณ์ ความต้องการและหน้าที่ รับผิดชอบของบุคคล

สุภาพดี คุหาทอง (อ้างถึงใน กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ, 2547) แบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลเป็น 1) ปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณสมบัติที่อยู่ภายในตัวของผู้รับ เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ความต้องการ คุณค่า ความสนใจ ประสบการณ์เดิม 2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ คำแนะนำ คำสั่งสอน

บัณฑิต แผ่ววัฒนา (2548) สรุปได้ว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการรับรู้ แบ่งออกได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางกายภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ระบบประสาทสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ลิ้น ผิวนาง เป็นต้น
2. ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ทัศนคติ อารมณ์ ค่านิยม ความต้องการ ความสนใจ ความพอใจ ความรู้ และประสบการณ์ เป็นต้น
3. ปัจจัยทางด้านสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ลักษณะของสิ่งเร้า ความแตกต่างของสิ่งเร้า เช่น สิ่งเร้าที่มีความเข้มกว่า สิ่งเร้าที่มีความชัดเจน สิ่งเร้าที่มีการกระทำซ้ำบ่อย ๆ เป็นต้น

ดังนั้นสามารถกล่าวได้ว่า การรับรู้อีกว่าเป็นกระบวนการแปลความหมายจากการสัมผัส การรับรู้ของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกันด้วยปัจจัยหลายอย่าง และปัจจัยที่สำคัญ คือ ความสนใจต่อสิ่งเร้าซึ่งมีผลต่อการเลือกรับรู้ นอกจากนี้การจะรับรู้ได้มากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เช่น อวัยวะรับสัมผัส และประสบการณ์ที่ผ่านมา

3.3 กระบวนการรับรู้

กระบวนการรับรู้ (Perception Process) เป็นกระบวนการทางความคิด (Cognitive process) ที่ประกอบด้วย สิ่งเร้า (stimuli) ซึ่งอยู่ในสิ่งแวดล้อมของการดำเนินชีวิต กระบวนการรับรู้ (Perception Process) ซึ่งประกอบด้วย การสังเกต เลือก และการแปลความหมาย และก่อให้เกิด การตอบสนอง (Response) โดยมีทัศนคติ ความรู้สึก แรงจูงใจ พฤติกรรม เหล่านี้ เป็นต้น

1. การเลือกรับรู้ (Perceptual selection) เมื่อบุคคลเปิดรับต่อสิ่งเร้าและตั้งใจรับต่อสิ่งเร้า ที่เข้ามายังระบบแล้ว บุคคลจะเลือกสรรเฉพาะสิ่งเร้าที่ตรงกับความต้องการ และทัศนคติของตน

เท่านั้น ในแต่ละกรณีดังกล่าว บุคคลจะเลือกเปิดรับต่อสิ่งเร้า โดยอาศัยพื้นฐานทางจิตวิทยาของตนเองเป็นหลัก

2. การเปิดรับ (Exposure) การเปิดรับเกิดขึ้นเมื่อประสานผู้สื่อสารของบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าทำให้เกิดความรู้สึก เช่น การได้เห็น การได้ยิน การได้ฟัง และการได้กลิ่น เป็นต้น การเปิดรับอาจเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลให้ความสนใจต่อสิ่งเร้านั้นหรือไม่ บุคคลจะเลือกเฉพาะสิ่งเร้าที่สนใจและจะหลีกเลี่ยงไม่เผชิญกับสิ่งเร้าที่ไม่สำคัญและไม่น่าสนใจ

3. การตั้งใจรับ (Attention) การตั้งใจรับเป็นกระบวนการซึ่งบุคคลจะแบ่งปันความสนใจสู่สิ่งเร้าอย่างโดยอ้างหนึ่งโดยเฉพาะอันเป็นกิจกรรมทางจิตใจ (Mental activity)

3.4 การจัดองค์ประกอบการรับรู้ (Perceptual Organization)

การจัดองค์ประกอบการรับรู้ หมายถึงการที่บุคคลจัดข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เข้าด้วยกันให้เป็นระบบเพื่อให้มีความหมายที่เข้าใจได้มากขึ้นและเพื่อให้สามารถแสดงพฤติกรรมตอบสนองได้ถูกต้อง

หลักพื้นฐานของการจัดองค์ประกอบการรับรู้คือ “การรวมกลุ่ม” (integration) ซึ่งหมายความว่า บุคคลรับรู้สิ่งเร้าในลักษณะเป็นภาพรวม (an organized whole) ไม่ได้มองสิ่งเร้าแต่ละส่วนที่แยกกัน การมองเป็นภาพรวมจะช่วยให้การประมวลข้อมูลเพื่อให้เข้าใจความหมายได้ง่าย เข้าซึ่งสอดคล้องตามหลักจิตวิทยาของเกสตัล (Gestalt psychology) ที่กล่าวไว้ว่า "ส่วนรวมมีความสำคัญมากกว่าส่วนย่อยรวมกัน" (The whole is greater than the sum of the parts) มีดังนี้

1. หลักการเติมส่วนขาดให้สมบูรณ์ (Principle of closure)

หมายถึงบุคคลมีแนวโน้มรับรู้ภาพที่ไม่สมบูรณ์ให้เป็นภาพที่สมบูรณ์ เช่นการเติมคำในช่องว่างโดยอาศัยความรู้และประสบการณ์มาก่อนด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงอธิบายได้ว่า ทำไมเราจึงสามารถอ่านข่าวสารต่างๆ ที่ไม่สมบูรณ์เข้าใจได้ทั้งๆ ที่ขาดตัวอักษรหลายคำ การนำหลักข้อนี้ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาดเพื่อช่วยกระตุ้นให้บุคคลสนใจข่าวสารมากยิ่งขึ้น

2. หลักการจัดกลุ่ม (Principle of grouping)

บุคคลมีแนวโน้มที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ เป็นชุดหรือเป็นกลุ่มมากกว่าที่จะรับรู้เป็นหน่วยอยๆ ที่แยกกันอยู่จากการรวมข้อมูลเข้าด้วยกันหรือเป็นกลุ่ม (Chunking or Grouping information) จะช่วยให้บุคคลสามารถประเมินผลิตภัณฑ์ทราบนึงเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์อีกตราช่นีได้หลักจิตวิทยาของเกสตัลที่เกี่ยวกับการจัดกลุ่มที่สำคัญได้แก่ ความใกล้ชิดความคล้ายคลึงและความต่อเนื่อง

3. หลักองค์ประกอบรอบข้าง (Principle of context)

บุคคลมีแนวโน้มที่จะรับรู้ต่ำตามลักษณะขององค์ประกอบรอบข้างที่วัตถุนั้นแสดงให้เห็นการจัดวางชิ้นโฆษณาในสื่อที่มีลักษณะเด่นด้อยกว่ากันจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ผลิตภัณฑ์ต่างกันด้วย เช่น ชิ้นโฆษณาอย่างเดียวกันลงโฆษณา ในนิตยสารที่มีชื่อเสียงกว่า จะได้รับความเชื่อถือมากกว่าลงในนิตยสารที่มีชื่อเสียงต้อยกว่า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าองค์ประกอบรอบข้างของสื่อ (media context) มีอิทธิพลต่อการรับรู้โฆษณาโดยตรง

3.5 การแปลความหมายของการรับรู้ (Perceptual Interpretation)

การแปลความหมาย หมายถึงกระบวนการที่บุคคลทำความเข้าใจว่าสิ่งเร้าที่รับเข้ามาคืออะไรในการแปลความหมายนั้น บุคคลจะอาศัยข้อมูลความรู้และประสบการณ์ที่เก็บสะสมไว้ในอดีตที่เกี่ยวข้องในหน่วยเก็บความทรงจำ มาใช้เพื่อแปลความหมายอ กมาว่าสิ่งที่รับรู้เขามานั้น “ควรจะเป็นอะไร” ความโน้มเอียงหรือความมีอคติส่วนบุคคลก็มีส่วนทำให้ผู้บริโภคแปลความหมายผิดเพี้ยนไปไม่ตรงตามเจตนาของผู้ส่งข่าวสาร ก็อาจเป็นได้ซึ่งสร้างความปวดหัวให้อย่างมาก เพราะบ่อยครั้งตามที่กล่าวมาแล้ว บุคคล 2 คนจะแปลความหมายสิ่งเร้าเดียวกันแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และยิ่งไปกว่านั้นในการดำเนินงานการตลาด (ข้ามชาติ) ต่างวัฒนธรรม (cross-cultural marketing) จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของการรับรู้ และความเชื่อของแต่ละชาติ แต่ละวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น สี จะมีความหมายแตกต่างกันแต่ละชาติ dokไม่สีเหลืองเป็นเครื่องหมายของความตาย ในประเทศไทย แต่หมายถึง ความไม่ซื่อสัตย์ (คู่สมรสที่นอกใจ) ในประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปแล้วบุคคลมีวิธีการ 2 วิธี ที่จะช่วยให้การแปลความหมายการรับรู้ กระทำได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น คือ การแยกประเภทการรับรู้กับการแปลความหมายการรับรู้โดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ รายละเอียดมีดังนี้

1. การแยกประเภทการรับรู้ (Perceptual categorization)

เป็นการจัดจำแนกข้อมูลเข้าหมวดหมู่อย่างมีเหตุผล เพื่อให้บุคคลนำมาใช้ กลั่นกรองข้อความที่เคยผ่านการรับรู้มาแล้วได้รวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนั้นการจัดประเภทข้อมูลยังช่วยให้บุคคลสามารถจัดข้อมูลใหม่เพิ่มขึ้นอีกด้วย

2. การแปลความหมายการรับรู้โดยการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ (Perceptual inferences) เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งเร้า 2 อย่างอันเกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ผ่านมา โดยไม่ต้องประเมินใหม่โดยอาศัยความเชื่อหรือประสบการณ์เดิมมาเป็นเกณฑ์ตัดสินเพื่อลดความเห็น

การนำความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งร้าสิ่งหนึ่งนำมายังสิ่งหนึ่งไปใช้เพื่อลดความเห็นอีกสิ่งหนึ่งนั้นบุคคลได้พัฒนาขึ้นมาใช้เพื่อนำมาเป็นเกณฑ์พิจารณาแปลความหมายเกี่ยวกับตราสินค้าราคา ร้านค้า และ

บริษัทผู้บุกรุกมีพร้อมที่จะเรียกนำมาใช้ได้เสมอจากหน่วยความจำลักษณะการลงความเห็นเพื่อแปลความหมายเหล่านี้ เกิดจากการติดต่อสื่อสารแบบปากต่อปาก (word-of-mouth communications)

3.6 องค์ประกอบของการรับรู้

1. สิ่งเร้าได้แก่ตด แสง เสียง กลิ่น รสต่างๆ
2. อวัยวะรับสัมผัส ได้แก่ หู ตา จมูก ลิ้น ผิวนัง ถ้าไม่สมบูรณ์จะทำให้สูญเสียการรับรู้ได้
3. ประสาทในการรับสัมผัสเป็นตัวกลางส่งกระแสประสาทจากอวัยวะรับสัมผัสไปยังสมองส่วนกลาง เพื่อการแปลความหมายต่อไป
4. ประสบการณ์เดิม การรู้จัก การจำได้ ทำให้การรับรู้ได้ดีขึ้น
5. ค่านิยม ทัศนคติ
6. ความใส่ใจ ความตั้งใจ
7. สภาพจิตใจ อารมณ์ เช่น การคาดหวัง ความดีใจ เสียใจ
8. ความสามารถทางสติปัญญา ทำให้รับรู้ได้เร็ว

3.7 การจัดระบบการรับรู้

มนุษย์เมื่อพบสิ่งเร้าไม่ได้รับรู้ตามที่สิ่งเร้าปรากฏแต่จะนำมาจัดระบบตามหลักดังนี้

1. หลักแห่งความคล้ายคลึง (Principle of similarity) สิ่งเร้าที่มีความคล้ายกันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
2. หลักแห่งความใกล้ชิด (Principle of proximity) สิ่งเร้าที่มีความใกล้กันจะรับรู้ว่าเป็นพวกเดียวกัน
3. หลักแห่งความสมบูรณ์ (Principle of closure) เป็นการรับรู้สิ่งที่ไม่สมบูรณ์ให้สมบูรณ์ขึ้น

3.8 ความคงที่ของการรับรู้ (Perceptual constancy)

ความคงที่ในการรับรู้มี 3 ประการ ได้แก่

1. การคงที่ของขนาด
2. การคงที่ของรูปแบบ รูปทรง
3. การคงที่ของสีและแสงสว่าง

การรับรู้ที่ผิดพลาด แม้ว่ามนุษย์มีอวัยวะรับสัมผัสถึง 5 ประเภทแต่มนุษย์ก็ยังรับรู้ผิดพลาดได้ เช่น ภาพลวงตา การรับฟังความบอกเล่า ทำให้เรื่องบิดเบือนไป การมีประสบการณ์และค่านิยมที่

แต่ก่อต่างกัน ดังนั้นการรับรู้ถ้าจะให้ถูกต้อง จะต้องรับรู้โดยผ่าน ประสาทสัมผัสหลายทาง ผ่านกระบวนการคิดไตร่ตรองให้มากขึ้น

4. ผู้สูงอายุ

4.1 ความหมายของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุ หรือบางคนเรียกว่า ผู้สูงวัย เป็นคำที่บ่งบอกถึงตัวเลขของอายุว่า มีอายุมาก โดยนิยมนับตามอายุตั้งแต่แรกเกิด (Chronological age) หรือ ทั่วไป เรียกว่า คนแก่ หรือ คนชรา โดยพจนานุกรมฉบับ ราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ให้ความหมายของคำว่า คนแก่ คือ มีอายุมาก หรือ อายุในวัยชรา และ ให้ความ หมายของคำว่า ชรา คือ แก่ด้วยอายุ ชำรุดทรุดโทรม นอกจากนั้น ยังมีการเรียกผู้สูงอายุว่า ราชภูมิอาวุโส (Senior citizen) ส่วน องค์กรอนามัยโลก (World Health Organization, WHO) และองค์กรสหประชาชาติ (United Nations, UN) ใช้คำในภาษาอังกฤษของ ผู้สูงอายุว่า Older person or elderly person แต่เท่าที่ผู้เขียนอ่านจากเอกสารต่างๆ ของจากทั้ง องค์กรอนามัยโลก และองค์กรสหประชาชาติ มักใช้คำว่า Elderly person

องค์กรสหประชาชาติ ได้ให้นิยามว่า “ผู้สูงอายุ” คือ ประชากรทั้งเพศชาย และเพศหญิง ซึ่งมีอายุ มากกว่า 60 ปีขึ้นไป (60+) โดยเป็นการนิยาม นับตั้ง เต่าอายุเกิด ส่วนองค์กรอนามัยโลก ยังไม่มีการให้นิยามผู้สูงอายุ โดยมีเหตุผลว่า ประเทศต่างๆ ทั่วโลกมีการนิยาม ผู้สูงอายุต่างกัน ทั้ง นิยามตามอายุเกิด ตามสังคม (Social) วัฒนธรรม (Culture) และสภาพร่างกาย (Functional markers) เช่น ในประเทศที่เจริญแล้ว มักจัดผู้สูงอายุ นับจากอายุ 65 ปีขึ้นไป หรือบางประเทศ อาจ นิยามผู้สูงอายุ ตามอายุกำหนดให้เกษียณงาน (อายุ 50 หรือ 60 หรือ 65 ปี) หรือนิยามตามสภาพ ของร่างกาย โดยผู้หญิงสูงอายุอยู่ในช่วง 45-55 ปี ส่วนชายสูง อายุ อยู่ในช่วง 55-75 ปี

4.2 การเปลี่ยนแปลงในวัยสูงอายุ

ความชราหรือกระบวนการความแก่ (Aging process) เป็นกระบวนการที่เกิดจากการ เปลี่ยนแปลงของเซลล์ต่างๆ ในร่างกาย เริ่มตั้งแต่อยู่ในครรภ์จนเติบโตเป็นทารก และเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ ในช่วงเวลาเหล่านี้ เซลล์จะเปลี่ยนแปลงในทางเสริมสร้างทำให้เจริญเติบโต เมื่อพ้นวัยผู้ใหญ่แล้วจะ มีผลกระทบถาวรสภาพของเซลล์มากกว่า การสร้างเซลล์ทำให้สมรรถภาพการทำงานของอวัยวะต่างๆลดลง การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะแตกต่างกัน ในแต่ละบุคคลการเปลี่ยนแปลงในวัยสูงอายุ นอกจากจะมี การเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาแล้ว ยังมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจอารมณ์และการเปลี่ยนแปลง ทางสังคม (วนิดา คงจำ, 2547) ซึ่งสามารถอธิบายพอสังเขปได้ดังนี้

1) การเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย

เป็นการเปลี่ยนแปลงของระบบต่างๆ ของร่างกาย โดยระบบผิวนังจะบางแห้งเหี้ยว ย่น ขาดความมันและความยืดหยุ่น ต่อมเหื่องน้อยลงทำให้การบีบตัวต่ออุณหภูมิไม่ดี เช่นวัยอ่อน ระบบประสาทรับสัมผัสจะมีการเสื่อมลง ตามการเสื่อมลง คือลูกตาไม่ขนาดเล็กลงและลึกเนื่องจากไขมันของลูกตาลดลง หนังตาตก รูม่านตาเล็กลง ปฏิกิริยาของม่านตาต่อแสงลดลง ทำให้การมองเห็นไม่ดี ความสามารถในการอ่านและลานสายตาลดลง ประสาทรับเสียงเสื่อมลงทุกting ต้องพูดเสียงดัง ๆ จึงจะได้ยิน ประสาทรับกลิ่นเสื่อมลงและการรับรู้รสน้อยลง ในส่วนระบบประสาทเซลล์สมองและเซลล์ประสาทมีจำนวนลดลง ทำให้ความไวและความรู้สึกตอบสนองต่อปฏิกิริยาต่างๆลดลง การเคลื่อนไหวและความคิดเชื่องช้า ความจำเสื่อม รวมถึงระบบทางเดินอาหาร เหื่อกและฟันของผู้สูงอายุไม่แข็งแรง รับประทานอาหารไม่สะดวก ต่อมน้ำลายขับน้ำลายออกมากน้อย กระเพาะอาหารและลำไส้เคลื่อนไหวช้าลงทำให้เกิดภาวะท้องผูกได้ การดูดซึมแร่ธาตุลดลง ระบบกล้ามเนื้อและกระดูก จำนวนและขนาดเส้นใยกล้ามเนื้อลดลง เคลื่อนไหวได้ช้าลง กระดูกมีแผลเชี้ymน้อย ทำให้กระดูกบางเปราะและหักง่าย กระดูกอ่อนบริเวณข้อต่างๆเสื่อมลง น้ำไขข้อลดลง การเคลื่อนไหวของข้อต่างๆไม่สะดวกเกิดการติดแข็ง ข้ออักเสบและติดเชื้อดีง่าย และมีอาการปวดตามข้อ ระบบทางเดินหายใจ ปอดเสื่อม การยุบและการขยายตัวไม่ดีเหมือนอย่างง่าย กล่องเสียงเสื่อม เสียงแหบแห้ง กล้ามเนื้อทรงอกรเสื่อมจึงทำให้การหายใจไม่ดี ระบบหัวใจและหลอดเลือดกล้ามเนื้อหัวใจอ่อนกำลัง หลอดเลือดแข็งตัว ขาดความยืดหยุ่น ความดันโลหิตสูงขึ้นไขมันเกาะผนังหลอดเลือดหนาขึ้น ทำให้มีโอกาสเป็นโรคเกียวกับหัวใจและหลอดเลือดมากขึ้น ระบบทางเดินปัสสาวะ ไตเสื่อมลงทำให้ขับของเสียน้อย แต่ขับน้ำออกมากมากต้องปัสสาวะบ่อยส่วนกระเพาะปัสสาวะนั้นกล้ามเนื้อหุ้นหุ้น ท่อปัสสาวะหด่อน จึงกลั้นปัสสาวะได้ไม่ดี บางคนต่อมลูกหมากโตขึ้นเป็นผลให้ถ่ายปัสสาวะลำบาก ระบบต่อมไร้ท่อ ต่อมใต้สมองโดยเฉพาะสมองส่วนหน้าจะเสื่อมการผลิตฮอร์โมนต่ำลง ทำให้เบื่ออาหาร ตับอ่อนหลังสารอินซูลินลดลง ต่อมเพศทำงานลดลง ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปร่างและโครงสร้างของอวัยวะสีบพันธุ์รวมทั้งอวัยวะที่เกี่ยวข้อง

2) การเปลี่ยนแปลงทางจิตใจ

ในผู้สูงอายุที่มีปัญหาทางอารมณ์และจิตใจ อาจเกิดเป็นปฏิกิริยาต่อความเสื่อมโรมของร่างกาย ร่างกายที่อ่อนแอทำให้ต้องพิงผู้อื่น นอกจากนั้นยังมีการสูญเสียตำแหน่งอำนาจหน้าที่การงาน และการลดบทบาทในสังคมลงอีกด้วย การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้กระทบกระเทือนอารมณ์และจิตใจของคนชาฯ ทำให้กังวลน้อยใจ หดหู่ใจ ง่ายเหงาและซึมเศร้าอย่างร้าวจึงเป็นวัยวิกฤตของการเกิดปัญหาทางจิตใจได้ง่าย ประกอบกับมีการสูญเสียด้านอื่น ๆ เช่น การตายของเพื่อนและคู่สมรส การจากไปของบุตรหลาน คนโสดจะเหงาอยู่กว่าคนมีครอบครัว เพราะเคยชินกับความเหงาและสามารถปรับตัวต่อบุคคลอื่นๆได้แล้ว ปัญหาทางด้านจิตใจที่พบได้บ่อยในผู้สูงอายุได้แก่

ความวิตกกังวล แสดงออกโดยมีความกลัวหรือความวิตกกังวลในเรื่องต่างๆ นอนไม่หลับ หงุดหงิด เครียดแสดงออกโดยอาการทางร่างกาย เช่น ปวดท้อง ห้องอืด กลัวจะเป็นโรคร้ายแรง อาจกังวลมากขึ้น เมื่อมีภาวะกดดัน เช่น เจ็บป่วย ยายที่อยู่ ได้รับอุบัติเหตุ อารมณ์เคร้าซึมพبدأดับอย่างมาก มีอาการอ่อนเพลีย กินไม่ได้นอนไม่หลับ สามารถเสียตัดสินใจไม่ได้ ละเลยการดูแลตนเอง บ่นว่าตนเองเร็ว่า เปื่อชีวิต คิดผิดตัวตาย อาการแรงไม่ไว้ใจผู้อื่นกลัวถูกปองร้าย เชื่อว่าจะมีคนมาทำร้ายหรือมาขโมยของ โกรธญาติและสมาชิกในครอบครัว ลงลึมข้าวของแล้วโทษว่ามีคนขโมยไป คิดว่ามีคนมาแกลงตอน ส่วนมากมีสาเหตุมาจากความเสื่อมของสมอง นอนไม่หลับ การนอนไม่หลับทำให้ผู้สูงอายุ หงุดหงิด และอาจรบกวนสมาชิกในครอบครัวได้ อาจเกิดจากไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย นอนหลับตอนกลางวันมากเกินไป อาจเป็นผลของความวิตกกังวลและอารมณ์เศร้า อาจมีโรคทางกายเช่นท้องผูก หรือลูกขี้น้ำสลายบ่อ

3) การเปลี่ยนแปลงทางสังคม

การเปลี่ยนแปลงสถานภาพทางสังคมและบทบาททางสังคม เช่น บทบาทที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน ตลอดจนบทบาทในครอบครัว ผู้สูงอายุซึ่งเคยเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวเป็นหัวหน้าครอบครัวต้องกลับเป็นผู้พึ่งพิงอาศัย เป็นผู้รับมากกว่าผู้ให้ ทำให้ผู้สูงอายุเสียอำนาจและบทบาททางสังคมที่เคยมี การเปลี่ยนแปลงบทบาทมาเป็นผู้อาศัยในครอบครัว ทำให้ผู้สูงอายุมีความรู้สึกว่าตนหมดความสำคัญ บทบาทใหม่ที่ผู้สูงอายุได้รับคือคนเลี้ยงเด็กแทนที่บทบาทผู้นำและผู้แนะนำทาง ดังนั้น ถ้าคนเรารู้สึกว่าไม่มีบทบาทสำคัญเช่นเดิมและต้องพึ่งพาอาศัยผู้อื่นด้วย ปัจจัยเหล่านี้อาจก่อให้เกิดความอับอาย คิดว่าตนเองเป็นตัวปัญหาหรือเป็นภาระของสังคม ยังมีเรื่องของการถูกทอดทิ้ง ผลของการเปลี่ยนแปลงสังคมแบบดั้งเดิมไปสู่สังคมสมัยใหม่ ทำให้เกิดการขยายตัว หรือเติบโตของชุมชนเมือง (Urbanization) ระบบการผลิตเปลี่ยนจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรม ทำให้วิถีการดำเนินชีวิตเปลี่ยนไป ผู้สูงอายุที่เป็นภาระหรือไม่สามารถประกอบอาชีพได้ หรือไม่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจมัจฉะถูกทิ้งไว้ข้างหลัง ทำให้ผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง เกิดความรู้สึกว่าเหล่า รวมถึงการเสื่อมความเคราพ ในสมัยก่อนผู้สูงอายุได้รับการเคารพนับถือจากผู้อ้วน ในฐานะที่เป็นผู้มีประสบการณ์ ผู้แนะนำสั่งสอน แต่ในปัจจุบันค่านิยมเหล่านี้กำลังเปลี่ยนไปตามอย่างสังคมตะวันตก ที่ยึดอิสรภาพส่วนบุคคล และคิดว่าผู้สูงอายุเป็นคนที่ไม่ทันต่อเหตุการณ์ (Behind the time) ผู้สูงอายุควรอยู่ส่วนผู้สูงอายุ ส่วนคนหนุ่มสาวก็อยู่ตามทางของคนหนุ่มสาวซึ่งความคิดเช่นนี้ ก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างวัยขึ้น

และการเปลี่ยนแปลงข้างต้นไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย ทางจิต หรือทางสังคม ประชาชนคนไทยบางกลุ่มจะมีวิธีการทำให้ตนเองมีความสุขภายใน ใจ เป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อนได้ ด้วยการหันมาดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แม้กระหึ้งในกลุ่มผู้สูงอายุเอง ซึ่งมีข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557) พบว่าในจำนวนประชากรอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 54.8 ล้านคน

เป็นผู้ดื่มสุราในรอบ 12 เดือนที่แล้วประมาณ 17.7 ล้านคน (ร้อยละ 32.3) โดยผู้ชายมีอัตราการดื่มสุรา สูงกว่าหญิงประมาณ 4 เท่า กลุ่มวัยทำงาน (25-59 ปี) มีอัตราการดื่มสุรา สูงกว่ากลุ่มอื่น (ร้อยละ 38.2) และมีข้อสังเกตว่า กลุ่มผู้สูงวัยที่ดื่มสุราสูงถึงร้อยละ 18.4 เมื่อพิจารณาถึงความบ่อยครั้งของการดื่มสุรา พบร้า ร้อยละ 57.6 เป็นผู้ที่ดื่มนานๆ ครั้ง ร้อยละ 42.4 เป็นผู้ที่ดื่มสมำเสมอ เมื่อพิจารณาความถี่หรือความบ่อยครั้งในการดื่มของกลุ่มผู้ที่ดื่มสมำเสมอหนึ้น พบร้าเป็นผู้ที่ดื่ม 5 วันต่อสัปดาห์ขึ้นไป ถึงร้อยละ 38.3 ซึ่งในกลุ่มนี้เป็นผู้ที่ดื่มทุกวันสูงถึงร้อยละ 26.2

5. เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

5.1 ความหมายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ในทางวิทยาศาสตร์ หมายถึง เครื่องดื่มที่มีเอทิลแอลกอฮอล์ (Ethyl alcohol) เป็นส่วนผสมได้มาจากการหมักข้าว ข้าวโพดและผลไม้ต่างๆ ด้วยยีสต์ ปริมาณของแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ในสุราแต่ละชนิดแตกต่างกันสังเกตได้จากจำนวนเด็กเรื่องสุราแต่ละชนิด ถ้าเด็กเรื่องแสดงว่าปริมาณแอลกอฮอล์สูง (ราชบันทิตยสถาน, 2525)

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หมายถึง สุรา ตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ทั้งนี้ไม่รวมเงยยาไว้ด้วยกัน ถูกจัดต่อจิตประสาทยาเสพติดให้โทษตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น (สมาน พุตระกูล, 2555)

5.2 ชนิดของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่คนไทยบริโภคเมื่อหลายชนิด ได้แก่

1. เหล้าบัรนดี (Brandy) เป็นสุราที่มีรสเยี่ยมมากที่สุด มีราคาแพง เนื่องจากเป็นเหล้าที่กลิ่นมาจากองุ่น มีกรรมวิธีการผลิตและขั้นตอนการบ่มที่ใช้เวลา lange เพื่อให้มีคุณภาพดี แล้ว ปรุงแต่งตามกรรมวิธีให้มีสีกลิ่นรสและแรงแอลกอฮอล์ตามต้องการ เหล้าบัรนดีในไทยมีทั้งนำเข้ามาจากต่างประเทศและผลิตขึ้นเองในประเทศไทยดีที่ขายตามห้องตลาดทั่วๆไปแบ่งเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) บรั่นดีพื้นเมือง (Domestic Brandy) คือ บรั่นดีที่ผลิตจากองุ่นแล้วนำมากลั่นเป็นบรั่นดีอีกที เช่น Regency Brandy, Germany Brandy

2) บรั่นดีมาตรฐาน (Regular Brandy) ส่วนใหญ่เป็นบรั่นดีที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ

3) บรั่นดีเกรดสูง (Premium Brandy) เป็นบรั่นดีราคาแพงที่เก็บบ่มเอาไว้ในถังไม้อํอกนาน โดยระบุคุณภาพเป็นตัวอักษรย่อหรือชื่อพิเศษเช่น คอนยัค (Cognac) อาرمายัค (Armagnac)

2. เหล้าบัรนดีผลไม้ (Fruit Brandy) บรั่นดีผลไม้ คือบรั่นดีที่ทำจากผลไม้อื่นๆ ที่ไม่ใช่ผลองุ่น ซึ่งจะให้กลิ่นรสแตกต่างกันไป แบ่งเป็น 2 ชนิด

1) บรั้นดีผลไม้สีขาว (White Fruit Brandy) ผลิตจากการกลั่นผลไม้ โดยไม่ต้องบ่มในถังไม้จะได้กลิ่นหอมและรสของผลไม้นั้นๆนิยมแซให้เย็น แล้วดื่มโดยไม่ต้องผสมหรือจะนำไปผสมในค็อกเทลต่างๆ

2) บรั้นดีผลไม้ที่มีสี (Colour Fruit Brandy) ผลิตจากการกลั่นผลไม้ แล้วนำไปเก็บบ่มในถังไม้โอ๊ก ผลไม้ที่นำมากลั่น เช่น แอปเปิล เชอร์รี่ พลัม แพร์ ราสเบอร์รี่

3. วิสกี้ (Whisky) เป็นสุรากลั่นที่ทำมาจากข้าว ไม่ว่าจะเป็นข้าวบาเลย์ ข้าวไรย์ ข้าวโอ๊ต ข้าวโพด หรือข้าวเหนียว และวิสกี้ที่มีคุณภาพจะต้องทำมาจากข้าวบาเลย์ โดยนำมาหมักกลั่นแล้วเก็บบ่มในถังไม้โอ๊ก

4. เหล้ารัม (Rum) เป็นสุราที่กลั่นมาจากน้ำอ้อย กากน้ำตาล และน้ำเชื่อม อาจจะมีการผสมผิวสัมและผลไม้เข้มในเหล้ารัม เพื่อให้มีรสชาติใกล้เคียงกับไวน์ ในประเทศไทยมีการผลิตเหล้ารัมผสมเครื่องยาจีนหรือไทยอีกด้วย รัมแบ่งเป็น 3 ชนิดด้วยกันดังนี้

1) รัมสีขาว (White Rum) เป็นรัมสีใส บางชนิดไม่ต้องเก็บบ่มบางชนิดต้องเก็บบ่มในถังไม้เพื่อให้กลิ่นรสดีขึ้น บางครั้งเรียกว่า Silver Rum เหมาะสำหรับนำไปผสมค็อกเทล ที่ไม่ต้องการให้เปลี่ยนสี

2) รัมสีทอง (Gold Rum) เป็นรัมที่มีสีเหลืองใส ได้จากการเก็บบ่มไว้ในถังไม้ เพื่อให้เกิดสีและผสมกับคาราเมลที่ได้จากการเคี่ยวน้ำตาลจนเป็นสีดำเกือบไหม้ ที่ได้จากการเคี่ยวน้ำตาลเป็นสีเหลืองทอง เพื่อให้ได้เหล้ารัมที่มีกลิ่น สี รสชาติ ดีมากขึ้นกว่าเดิม

3) รัมสีดำ (Dark Rum) เป็นรัมที่สีเกือบดำ ได้จากการเก็บบ่มไว้ในถังไม้ เพื่อให้เกิดสีและผสมกับคาราเมลที่ได้จากการเคี่ยวน้ำตาลจนเป็นสีดำเกือบไหม้ จะได้กลิ่นและรสชาติมากขึ้น เหล้ารัมนิยมนนำไปผสมกับค็อกเทลมาก ที่รู้จักกันมากคือ Rum Coke หรือ Cuba Libre นอกจากนี้ยังนำไปผสมกับเครื่องดื่มนิดอื่นๆ เช่น น้ำผลไม้ โดยเฉพาะที่เรียกว่า Punch จะเป็นเครื่องดื่มที่เข้ากันได้ดีมากกว่ารัม เหล้ารัมจำหน่ายจะมีปริมาณแอลกอฮอล์ประมาณ 40 ดีกรี แต่มี helyan ชนิดผลิตให้มีปริมาณสูงมากถึง 75.5 ดีกรี

5. เหล้าค็อกเทล คือ การนำเหล้าหลาย ๆ ชนิด มาผสมกันตามสูตร แล้วแต่สนิยมของผู้ดื่ม

6. วอดก้า (Vodka) เป็นสุราที่มีลักษณะคล้ายวิสกี้ แต่มีตีกรีของแอลกอฮอล์สูงมากกว่า วอดก้าทำมาจากข้าวสาลี ปัจจุบันเป็นเหล้าที่ได้รับความนิยมโดยใช้ผสมค็อกเทลสูตรต่างๆ เครื่องดื่มวอดก้าที่รู้จักกันดีคือ Screw Driver, Bloody Mary, Vodka Matini, Saltry Dog's เป็นต้น ส่วนเหล้าวอดก้า ที่รู้จักกันดีในประเทศไทยคือ Borzoi, Smirnoff, Stolighinaya

7. เหล้าตากีลา (Tequila) ตากีลาเป็นเหล้ากลิ่นแรง หมักจากพืชที่เรียกว่า Mezcal ผลิตในประเทศเม็กซิโก ซึ่งปกติตากีลาจะมีสีขาวแต่บางชนิดจะมีสีเหลืองทอง จากการบ่มในถังไม้

ปกติชาวเมืองเม็กซิโก นิยมดื่มเหล้าตากีลาโดยไม่ผสมหาก แต่ก่อนดื่มจะหยิบมะนาวใส่ปากแล้วบีบ เกลือตาม จึงยกเหล้าขึ้นดื่มเพื่อให้มีรสชาติที่ดีขึ้น ปัจจุบันนิยมนำตากีลามาทำเป็นเครื่องดื่มผสม เช่น tequila sunrise, Margarita เป็นต้นเหล้า ตากีลารู้จักกันดีในประเทศไทยเช่น El – Toro, Cuervo, Sauza

8. เหล้าขาว เป็นเหล้าที่ก่อตั้นมาจากข้าวน้ำตาล หรือการน้ำตาล เป็นวัตถุดิบโดยสุรา ที่ก่อตั้นออกมากได้จะปราศจากเครื่องย้อม หรือสิ่งปนเปื้อนแต่อย่างใด คนในชนบทและผู้มีรายได้น้อย นิยมดื่มเหล้าขาวกันมาก

9. แซมเบญ เป็นเหล้าหมักที่ทำจากองุ่นโดยไม่ผ่านกระบวนการกรองมีลักษณะพิเศษ คือ เป็นสุราอุ่น ที่มีฟอง คือ มีแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์เจือปนอยู่คล้ายๆเบียร์ กระบวนการผลิตและขั้นตอนในการเก็บรักษาทำให้แซมเบญมีราคาแพง

10. ไวน์ (Wine) เป็นเหล้าผลไม้หมักที่เก่าที่สุดในโลก วัตถุดิบที่ใช้ในการทำไวน์คือ องุ่น ไวน์ต่างจากแซมเบญที่ไม่มีฟองและกรรมวิธีการผลิตจะไม่ซับซ้อนเท่าแซมเบญ สามารถ แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

1) Table Wine หรือ Still Wine คือ ไวน์ที่หมักจากองุ่น โดยไม่ต้อง เพิ่มเติมสิ่งหนึ่งสิ่งใดลงไป ไม่มีแก๊สมีปริมาณแอลกอฮอล์ 10 – 13 ดีกรี นิยมดื่มในทุกโอกาส แต่ ส่วนใหญ่ดื่ม เพื่อเจริญอาหารและชูรสชาติมี 3 สี ไวน์แดง (Red Wine) จะมีตั้งแต่สีอ่อนถึงแดงเข้ม ขึ้นอยู่กับชนิดขององุ่นที่นำมาหมัก และระยะเวลาในการหมักส่วนใหญ่ไวน์แดงจะมีรสฝาดและให้รส หวานน้อยมากเรียกว่า Dry นิยมดื่มโดยไม่แช่เย็น ไวน์ขาว (White Wine) จะมีตั้งแต่สีเหลืองชีด จนถึงสีเหลืองทอง ลักษณะโดยทั่วไปจะมีรสอ่อนกลืนน้อย ความหวานมีตั้งแต่หวานน้อยจนถึงหวาน มาก ไม่มีรสฝาด นิยมดื่มโดยไม่แช่เย็น ไวน์สีชมพู (Rose Wine) จะมีตั้งแต่สีชมพูอ่อนถึงเกือบแดง ไวน์สีชมพูจะมีลักษณะระหว่างไวน์ขาวกับไวน์แดง คือ มีรสฝาดเล็กน้อยและมีรสเปรี้ยวอมหวานจึง เป็นที่นิยมดื่มง่าย นิยมแช่เย็นก่อนดื่ม

2) Sparkling Wine คือ ไวน์ ที่มีแก๊สสีดำให้มีสีขาวมุกและ แดง Sparkling Wine ใช้กรรมวิธีหมักไวน์ขึ้นเป็นครั้งที่สองภายในขวด และเก็บรักษาแก๊สนี้ไว้จึงทำ ให้เกิดรสชา่ เป็นที่นิยมกันมากจึงมีการจดลิขสิทธิ์ไว้ในชื่อ “champagne” ของฝรั่งเศส ส่วนไวน์ที่ ผลิตด้วยกรรมวิธีคล้ายคลึงกันจะใช้คำว่า Sparkling Wine แซมเบญที่นิยมดื่มเพื่อแสดงความยินดีต่อกัน เสิร์ฟโดยแช่เย็นจัด

3) Fortified Wine คือไวน์ ที่เพิ่มแอลกอฮอล์ให้สูงประมาณ 18 – 19 ดีกรี จะมีกลิ่นรสและแอลกอฮอล์มากกว่าไวน์ธรรมดา แช่เย็นเพียงเล็กน้อยก่อนดื่ม

11. เบียร์ (Beer) เป็นสุราที่มีปริมาณการบริโภคสูงที่สุด เบียร์ทำมาจากข้าวสาลี หมัก อบและบดต้ม ให้สุกแล้วใส่ถัง เมื่อหมักได้ที่แล้วจึงใส่ดอกอหофเพื่อให้มีรสขมจากน้ำเงินใส่เยื่อสต์

12. น้ำตาลมา/ กระแซ่ เป็นสุราที่ทำจากการหมักแซ่ของน้ำตาลสดจากต้นมะพร้าว
หรือตาล

13. อุ เป็นสุราแซ่ที่ทำขึ้นจากการหมักแซ่ของข้าวเหนียวกล้อง เป็นแบบเชื้อสุราทึ้ง
ไว้จนเกิดมีแรงแอลกอฮอล์ขึ้น แล้วใช้ดื่มกินเข่นเดียวกับน้ำสุรา เหล้าอนีกาอีสานเรียกว่า สาโท

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พงษ์เดช สารการ และคณะ (2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา พบร้า กลุ่มตัวอย่างมีค่าประมาณสัดส่วนความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 75.2 และมีค่าประมาณสัดส่วนความชุกของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 3 เดือนที่ผ่านมา ร้อยละ 82.8 ชนิดเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่พบมาก ได้แก่ เบียร์ ความถี่ในการดื่มเฉลี่ยต่อสัปดาห์เท่ากับ 1.6 วัน ปริมาณการดื่มต่อครั้งค่าประมาณการเฉลี่ยเท่ากับ 5.24 แก้ว ช่วงเวลาที่ดื่มพบในช่วงเย็น (17.00-23.59 น.) และมีการขับขี่ยานพาหนะภายหลังการดื่มทุกครั้ง ผลกระทบจากการดื่ม ได้แก่ อุบัติเหตุ สุขภาพ การโടน ตำแหน่งจากครอบครัว การโടนตำแหน่งจากสังคม การไปทำงาน สายหรือขาดงาน

พิมณุลักษณ์ ปัญญา และคณะ (2556) ได้ศึกษาประสบการณ์การกลับเป็นข้าของผู้สูงอายุที่เป็นโรคติดสุรา พบร้า ปัจจัยในการกลับเป็นข้าของผู้สูงอายุที่เป็นโรคติดสุราพบ 3 ประเด็น คือ ปัจจัยจากตนเอง ปัจจัยจากครอบครัว และปัจจัยด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ส่วนผลกระทบของการกลับเป็นข้าของผู้สูงอายุที่เป็นโรคติดสุราพบ 3 ประเด็น คือ ผลกระทบต่อตนเอง ผลกระทบต่อครอบครัว และผลกระทบต่อชุมชน ส่วนการได้รับการดูแลช่วยเหลือผู้สูงอายุที่เป็นโรคติดสุราที่มีการกลับเป็นข้า พบ 4 ประเด็น คือ การดูแลช่วยเหลือตนเอง การดูแลช่วยเหลือจากสมาชิกในครอบครัว การดูแลช่วยเหลือจากสังคมและบุคคลที่เกี่ยวข้อง และการดูแลช่วยเหลือจากทีมสุขภาพ

สันติ อุตรังษี (2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนตำบลคำเหมีอดแก้ว อำเภอหัวযแม็ก จังหวัดกาฬสินธ์ พบร้า สมาชิกในครอบครัวดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 88.9 มีความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 55.7 และ 68.8 ตามลำดับ การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์โดยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในปัจจุบัน ร้อยละ 92.9 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 55.7 โดยดื่มในช่วงเวลาช่วงเย็น ร้อยล 54.6 ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทเหล้าขาว 40 ดีกรี ร้อยละ 37.1 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่คิดจะเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะคิดว่าไม่ได้เสพติดและยังเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม

รัตติยา บัวสอน (2555) ได้ทำการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษา พบร่วมนักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 73.8 รองลงมาคืออยู่ในระดับต่ำร้อยละ 14.8 และระดับสูง ร้อยละ 11.4 ตามลำดับ ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติได้แก่ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดา ทัศนคติเกี่ยวกับการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การเข้าถึงแหล่งซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การได้รับอิทธิพลจากสื่อโฆษณา ประชาชนสัมพันธ์และแรงสนับสนุนจากกลุ่มเพื่อนในการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย ลักษณะการอยู่อาศัยรายได้ต่อเดือน ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และสัมพันธภาพของบุคคลภายนอกครอบครัวจากการวิจัยในครั้งนี้ รัฐควรกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การซื้อขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์รวมถึงมาตรการเกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์จากสื่อต่างๆ ในการป้องกันและลดพฤติกรรมการเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชน

วชิระ พุกเจริญ (2555) ได้ทำการสำรวจ ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเบียร์ในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เพศชาย ร้อยละ 65.7 มีอายุเฉลี่ย 20.37 ปีอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 34.3 ส่วนใหญ่ศึกษาคณะรัฐศาสตร์ร้อยละ 24.8 เกรดเฉลี่ยเฉลี่ยอยู่ที่ 2.91 มีรายได้เฉลี่ยเดือนละ 6,959.32 บาท เช่าหอพักอยู่กับเพื่อนร้อยละ 40.2 กิจกรรมพิเศษเล่นกีฬา ร้อยละ 45.9 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา เกรดเฉลี่ย รายได้ค่านหัก อาศัย ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ สัมพันธภาพภายในครอบครัว อิทธิพลด้านเพื่อนและอิทธิพลด้านโฆษณา และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ เจตคติต่อ การดื่มเบียร์การรับรู้ในการดื่มเบียร์ค่านิยมในการดื่มเบียร์มีความสัมพันธ์ทางบivariate ระดับสูงกับพฤติกรรมการดื่มเบียร์ในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 มี ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเบียร์ในกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.001 จำนวน 4 ปัจจัยได้แก่ เจตคติต่อการดื่มเบียร์ อิทธิพลด้านเพื่อน ค่านิยมในการดื่มเบียร์ และอิทธิพลด้านโฆษณา ได้ร้อยละ 99.1 จึงเสนอแนะให้สถานศึกษา สามารถนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมจัดกิจกรรมการปรับเจตคติสอดแทรกผลกระทบจากการบริโภคเบียร์ ส่งเสริมความรู้กฎหมายควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรณรงค์ ติดป้ายประกาศ เชิญชวนนักศึกษาห่างไกลแอลกอฮอล์และมีค่านิยมที่ดีในกลุ่มนักศึกษา

ดรุณี คุณวัฒนา (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของสตรีในเขตอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา โดยสอบถามจากกลุ่มสตรีที่มีอายุระหว่าง 12-65 ปี จำนวน 385 คน พบร่วมนักศึกษาเป้าหมายส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน มีอาชีพรับจ้าง มีการศึกษาชั้นประถมศึกษา มี

สถานภาพสมรส เป็นสามีภิกทั่วไปของชุมชน ส่วนใหญ่ดีมเปียร์ และดีมร่วมกับเพื่อน มักดีมที่บ้าน ตนเองและบ้านเพื่อน ส่วนโอกาสที่มีผลต่อพฤติกรรมการดีมคือ การเลี้ยงสังสรรค์และฉลองในโอกาสสำคัญ ส่วนใหญ่ห้าชื่อเครื่องดีมที่มีแหล่งขอร์ที่ร้านค้าทั้งในและนอกชุมชน มีการรับรู้ถึงผลกระทบจากการดีมสุราแต่ก็ยังคงให้คุณค่ากับการดีมสุรา อีกทั้งการตลาดของผู้ผลิตทำให้สุราสามารถเข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย ข้อเสนอแนะจึงจำเป็นต้องสร้างสิ่งที่ดีให้กับสุราและค่านิยมในการสร้างสุขแทนการใช้สุรา รวมถึงเพิ่มมาตรการบังคับใช้กฎหมายควบคุมการจำหน่ายสุราและการโฆษณาอย่างจริงจัง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557) ได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดีมสุราของประเทศ พ.ศ.2557 พบว่าประชากรตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป 54.8 ล้าน เป็นผู้ดีมจำนวน 17.7 ล้านคน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ดีมสุราถึงร้อยละ 18.4 เมื่อพิจารณาถึงความถี่ในการดีมพบว่าเป็นผู้ที่ดีมนานๆครั้ง ร้อยละ 57.6 เพศชายดีมมากกว่าเพศหญิง ประเภทสุราหรือเครื่องดีมที่มีแหล่งขอร์ที่นิยมดีมเป็นอันดับแรกคือเบียร์ ส่วนโอกาสหรือสาเหตุสำคัญสำหรับการดีมเครื่องดีมแหล่งขอร์คือคือ เพื่อเข้าสังคม การสังสรรค์ ตามเพื่อน เพื่อนชวนดีม

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขต อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ” ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชกับตัวแปรอิสระได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพหลักและบทบาทในชุมชน และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชกับตัวแปรอิสระได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพหลักและบทบาทในชุมชน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากร คือ ผู้สูงอายุทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 18,223 คน คน (ข้อมูลทะเบียนผู้สูงอายุ อำเภอทุ่งสง.สำนักงานสาธารณสุขอำเภอทุ่งสง,2558)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างจาก จำนวนผู้สูงอายุ ในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 18,223 คน (ข้อมูลทะเบียนผู้สูงอายุ อำเภอทุ่งสง.สำนักงานสาธารณสุขอำเภอทุ่งสง,2558) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมาะสมโดยใช้สูตรการคำนวณของทาร์ยามานេ จะได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 393 คน

$$\begin{aligned}
 \text{สูตร} \quad n &= \frac{N}{N(e)^2} \\
 1 + & \\
 n &= \frac{18,223}{1 + \frac{18,223(0.05)^2}{18,223}} \\
 n &= \frac{18,223}{1 + 18,223(0.0025)} \\
 n &= 393 \text{ คน}
 \end{aligned}$$

n แทน จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนประชากร

e^2 แทน ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน
บัญญัติไตรยางค์ ดังต่อไปนี้

และใช้หลักการแบ่งสัดส่วนตามการเทียบ

ชื่อตำบล	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
ปากเพรก	3,670	80
ซะมาย	1,365	29
หนองหงส์	1,410	30
นาไม้ไผ่	848	18
ควนกรด	1,314	28
เข้าโรง	1,081	23
ถ้ำใหญ่	1,108	24
นาหลวงเสนอ	1,038	22
นาโพธิ์	844	18
ทีวงศ์	1,568	34
น้ำตก	816	17
เขาขาว	1,963	43
กะปาง	1,198	26
รวม	18,223	393

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้สูงอายุที่ดีมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เท่านั้น

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 2

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแทนผู้สูงอายุ จำนวน 13 คนจากกลุ่มผู้สูงอายุต่างๆ ดังนี้

- 1) ผู้สูงอายุที่เป็นผู้นำชุมชน
- 2) ผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกชุมชน
- 3) ผู้สูงอายุที่ดีมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- 4) ผู้สูงอายุที่ไม่ดีมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- 5) ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง
- 6) ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท
- 7) ผู้สูงอายุที่ยังทำงานในหน่วยงานภาครัฐ
- 8) ผู้สูงอายุที่ยังทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขต อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยใช้

2.1 แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert เป็นเครื่องมือในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเองตาม แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ปัจจัยทางชีวสังคม มีทั้งหมด 10 ข้อ ได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มาของรายได้หลัก จำนวนสมาชิก ในครอบครัว และบทบาทในชุมชน มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีจำนวน 13 ข้อ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอน ที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้คุณประโยชน์และเจตคติที่มีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แบ่งเป็น 2 ประเด็นได้แก่ 1) การรับรู้คุณประโยชน์ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 10 ข้อ และ 2) เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จำนวน 10 ข้อ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยทางสังคม จำนวน 3 ข้อ มีลักษณะเป็นการตรวจสอบรายการ (Check List)

2.2 ประเด็นคำถามสำหรับการจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด

3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยหรือแบบสอบถามในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- 3.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผู้สูงอายุ และทำการวิเคราะห์ตัวแปรและเครื่องมือวัดจากการวิจัยต่างๆ ที่สอดคล้อง
- 3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามากำหนดลักษณะข้อมูลว่ามีข้อมูลประเภทใดบ้าง ลักษณะเช่นไร เพื่อจะได้กำหนดวิธีการวัดและสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดตัวแปรในการวิจัย
- 3.3 นำแบบสอบถามที่ได้จากการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและปรับปรุงแก้ไข
- 3.4 ทดลองใช้เครื่องมือ (Try out) กับประชาชนและกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 คน ในเขตพื้นที่อำเภอทุ่งใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 3.5 นำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ และรายด้านโดยวิธีการหาสัมประสิทธิ์อัลฟາตามวิธีของ cronbach โดยค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าความเชื่อมั่น 0.72
- 3.6 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจริงต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

- 4.1 ผู้วิจัยได้รับสมัครผู้ช่วยนักวิจัยเพื่อเก็บข้อมูลภาคสนาม ซึ่งเป็นนักศึกษาสาขาวิชาสารานุศาสนศาสตร์ วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ ชั้นปีที่ 3-4 จำนวน 26 คน (กำหนดทำblast 2 คน) พร้อมทั้งประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อคำถามในแบบสอบถาม วิธีการซึ่งได้มा�ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง เป็นต้น
- 4.2 ผู้วิจัย ได้แจกจ่ายแบบสอบถามพร้อมของที่ระลึกให้กับผู้ช่วยนักวิจัยเพื่อมอบให้กับผู้สูงอายุที่ให้ข้อมูล

4.3 ผู้วิจัยและผู้ช่วยนักวิจัย ลงพื้นที่เก็บข้อมูลตามพื้นที่ที่ได้รับมอบหมาย เริ่มต้นด้วยการ
แนะนำตัวเอง แนะนำโครงการวิจัยรวมทั้งผลการวิจัยว่าเมื่อได้ผลการวิจัยแล้วจะนำไปดำเนินการ
อย่างไร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้สูงอายุได้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุด

4.4 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย เลือกเฉพาะผู้สูงอายุที่มีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และให้ผู้สูงอายุ
อายุต้องแบบสอบถามด้วยตนเอง หากผู้สูงอายุอ่านหนังสือออก แต่ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยจะอ่าน
แบบสอบถามให้ผู้สูงอายุ สำหรับผู้สูงอายุที่อ่านหนังสือไม่ออก หรือมองไม่เห็น

4.5 ทีมวิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วนของแบบสอบถาม หากข้อมูลใดไม่สมบูรณ์ต้อง^ก
เก็บข้อมูลเพิ่มเติม

4.6 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่เก็บรวบรวมได้มามีเคราะห์เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

4.7 จัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) ผู้วิจัยกำหนดตัวแทนผู้สูงอายุซึ่งอยู่ในพื้นที่ใกล้กับ^ก
สถานที่ทำวิจัย จำนวน 13 คน แบ่งออกเป็น

- 1) ผู้สูงอายุที่เป็นผู้นำชุมชน จำนวน 1 คน
- 2) ผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกของชุมชน จำนวน 1 คน
- 3) ผู้สูงอายุที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1 คน
- 4) ผู้สูงอายุที่ไม่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 2 คน
- 5) ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จำนวน 2 คน
- 6) ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท จำนวน 4 คน
- 7) ผู้สูงอายุที่ยังทำงานในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 1 คน
- 8) ผู้สูงอายุที่ยังทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 1 คน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดสถิติที่ใช้ในการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1) สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ และ ค่าความถี่

(1) ร้อยละ (Percentage) เป็นค่าสถิติที่นิยมใช้กันมากโดยเป็นการเปรียบเทียบ
ความถี่ หรือจำนวนที่ต้องการกับความถี่หรือจำนวนทั้งหมดที่เทียบเป็น 100 จะหาค่าร้อยละจาก
สูตรต่อไปนี้

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

f	แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นค่าร้อยละ
N	แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

(2) ค่าเฉลี่ย (Mean) หรือเรียกว่าค่ากลางเลขคณิต ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยมเลขคณิต เป็นต้น

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ \bar{x} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของกลุ่ม
 N แทน จำนวนของคะแนนในกลุ่ม

(3) การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

2) การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ดังนี้

- 1) ค่าร้อยละและค่าความถี่ใช้สำหรับแบบสอบถามทั้ง 4 ตอน
- 2) การวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับการสนทนากลุ่ม (Focus Group)
- 3) การเปรียบเทียบเจตคติและการรับรู้คุณประโยชน์ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของผู้สูงอายุ โดยทำการเปรียบเทียบ กับตัวแปรอิสระ “ได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้หลัก และบทบาทในชุมชน” ใช้การวิเคราะห์ ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)
- 4) การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ โดยทำการศึกษาความสัมพันธ์ตามตัวแปรอิสระ “ได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้หลัก และบทบาทใน ชุมชน” ใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ”ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ปัจจัยทางชีวสังคมของผู้สูงอายุ
2. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ
3. การรับรู้คุณโภชนาการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ
4. เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ
5. ปัจจัยทางสังคมของผู้สูงอายุ
6. ผลการเปรียบเทียบเจตคติและการรับรู้คุณโภชนาการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุโดยทำการเปรียบเทียบกับตัวแปรอิสระ ได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน
7. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ โดยความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระ ได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน
8. ผลการสนทนากลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ปัจจัยทางชีวสังคมผู้สูงอายุ

ปัจจัยทางชีวสังคมของผู้ต้องแบบสอบถาม ได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มาของรายได้หลัก จำนวนสมาชิกในครอบครัว และบทบาทในชุมชน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1

**ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละ ปัจจัยทางชีวสังคมของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนก
ตามตัวแปรอิสระ**

ปัจจัยทางชีวสังคมของผู้ตอบแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เขตที่พักอาศัย		
เมือง	146	37.20
ชนบท	247	62.80
รวม	393	100.00
2. เพศ		
ชาย	196	49.90
หญิง	197	50.10
รวม	393	100.00
3. อายุ		
60 – 64 ปี	179	45.50
65 – 69 ปี	158	40.20
70 – 74 ปี	50	12.70
75 – 79 ปี	4	1.00
80 ปีขึ้นไป	2	1.50
รวม	393	100.00
4. สถานภาพสมรส		
โสด	73	18.60
สมรส	275	70.00
หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่	45	11.50
รวม	393	100.00
5. ระดับการศึกษา		
ไม่ได้เรียน	20	5.10
ประถมศึกษา	159	40.50
มัธยมศึกษา	165	42.00
อนุปริญญา/ปวส.ขึ้นไป	41	10.40
ปริญญาตรี	8	2.00
รวม	393	100.00

ปัจจัยทางชีวสังคมของผู้ต้องแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6. อาชีพหลัก		
เกษตรกรรม	179	45.50
รับจำนำ	125	31.80
ราชการที่เกษียณอายุแล้ว	52	13.20
ค้าขาย	37	9.40
รวม	393	100.00
7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	165	42.00
ระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท	168	42.70
ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาท	60	15.30
รวม	393	100.00
8. แหล่งที่มาของรายได้		
เบี้ยผู้สูงอายุที่รัฐจัดให้	36	9.20
เงินบำนาญ	63	16.00
บุตรหลานส่งให้	56	14.20
ดอกเบี้ยจากสถาบันการเงินต่างๆ	101	25.70
การประกอบอาชีพของตนเอง	137	34.90
รวม	393	100.00
9. จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
3 คน	10	2.50
4 คน	207	52.70
5 คน	122	31.00
มากกว่า 5 คน	54	13.70
รวม	393	100.00
10. บทบาทในชุมชน		
สมาชิกทั่วไป	337	85.80
ผู้นำชุมชน	30	7.60
ประชญ์ชาวบ้าน	13	3.30

ปัจจัยทางชีวสังคมของผู้ต้องแบบสอบถาม	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผู้นำทางจิตวิญญาณ	12	3.10
มารดา	1	0.30
รวม	393	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตชนบท จำนวน 247 คนคิดเป็นร้อยละ 62.80 เป็นเพศหญิง มีจำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 50.10 มีอายุระหว่าง 60-64 ปี จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 มีสถานภาพสมรส จำนวน 275 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 มีอาชีพเกษตรกรรม จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 45.50 มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42.70 แหล่งที่มาของรายได้หลักคือ การประกอบอาชีพของตนเอง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.90 มีสมาชิกในครอบครัว 4 คน จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 52.70 และ ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกทั่วไปของชุมชน จำนวน 337 คน คิดเป็นร้อยละ 85.80

2. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.2 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ต้องแบบสอบถามจำแนกตามเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
เพื่อรักษาสุขภาพ/บำรุงร่างกาย	103	26.20	1
เพื่อให้เจริญอาหาร	58	14.89	2
เพื่อสมรรถภาพทางเพศ	44	11.20	5
เพื่อบันเทิง สังสรรค์กันระหว่างเพื่อน	45	11.50	4
เพื่อดับทุกข์/แก้ปัญหา	43	10.90	6
เพื่อต้องการผลประโยชน์จากอภิฝ่ายหนึ่ง	29	7.40	7
เพื่อสร้างความรักสามัคคีในครอบครัว และญาติพี่น้อง	25	6.40	8
อื่นๆ	46	11.70	3
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน มีเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3 ลำดับแรกคือ เพื่อรักษาสุขภาพ/บำรุงร่างกาย จำนวน

103 คน คิดเป็นร้อยละ 26.20 เพื่อให้เจริญอาหาร จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.89 และ เพื่อ อื่นๆ เช่น เพื่อร่วมแสดงความยินในงานมงคล เลี้ยงฉลองในวันสำเร็จการศึกษาของบุตรหลาน เลี้ยงวันเกกซีญอย่างราชการ จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70

ตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
งานทอดกฐิน ผ้าป่า	1	0.30	7
งานบวช	112	28.50	2
งานศพ	62	15.80	3
งานแต่งงาน	58	14.80	4
งานตามประเพณีของชุมชน	14	3.60	6
งานเลี้ยงอื่นๆของแต่ละครอบครัว	22	5.60	5
งานอื่นๆ	124	31.60	1
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.3 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ระบุ โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3 ลำดับแรก คือ ในงานอื่นๆ เช่น งานเลี้ยงแสดงความยินดีในชุมชน งานเลี้ยงเกกซีญอย่างราชการ งานเลี้ยงเมื่อถูกหวยได้ดิน เป็นต้น จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 31.60 ดื่มในโอกาสงานบวช จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 และ ดื่มในงานศพ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80

ตารางที่ 4.4 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
เบียร์	100	25.40	3
อุ	26	6.60	5
เหล้าขาว	101	25.70	2
ไวน์	5	1.30	6
น้ำตาลเม่า	35	8.90	4

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
เครื่องดื่มอื่นๆ	126	32.10	1
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.4 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ผู้สูงอายุ ระบุประเทการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3 ลำดับแรกคือ เครื่องดื่มอื่นๆ เช่นยาดอง ยาบำรุง โลหิต หวาน จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 32.10 เหล้าขาวจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.70 และ เปียร์ มีจำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.40

ตารางที่ 4.5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามพฤติกรรมการดื่มที่มีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ
ดื่ม	393	100.00
รวม	393	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน มี พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมาทุกคน คิดเป็นร้อยละ 100.00 ซึ่งส่วนใหญ่ที่ดื่มเพื่อบำรุงร่างกาย รักษาสุขภาพ เพื่อให้เจริญอาหาร เพื่อร่วมแสดงความยินใน งานมงคล เลี้ยงฉลองในวันสำคัญการศึกษาของบุตรหลาน เลี้ยงวันเก๊ะยிணอยุราษาการ เป็นต้น

ตารางที่ 4.6 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการดื่มที่ มีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือน

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
ทุกวัน	1	0.30	6
เกือบทุกวัน	16	4.10	5
วันเว้นวัน	34	8.70	4
ทุกสัปดาห์	176	44.80	1
ทุกเดือน	80	20.40	3
น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน	86	21.90	2
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.6 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ความถี่ที่ผู้สูงอายุดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ดื่มทุกวัน (2-3 ครั้งต่อสัปดาห์) มีจำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.80 ดื่มน้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือนจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.90 และดื่มทุกเดือนจำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40

ตารางที่ 4.7 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปริมาณในการดื่มแต่ละครั้งในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
ไม่เคยดื่มหนัก	379	96.40	1
เคยดื่มหนัก	14	3.60	2
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.7 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ผู้สูงอายุ มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 2 ลำดับคือ ไม่เคยดื่มหนัก มีจำนวน 379 คน คิดเป็นร้อยละ 96.40 และมีพฤติกรรมเคยดื่มหนัก (1-2 วันต่อสัปดาห์) เช่น ถูกหายใจดิน เลี้ยงแสดง ความยินดีกับบุตรหลาน และ เพื่อดับทุกข์ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ตารางที่ 4.8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ด้วย

เหตุผล	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
สมาชิกในครอบครัว	84	21.40	3
เพื่อนร่วมงาน	89	22.60	2
เพื่อนบ้านใกล้บ้าน	140	35.60	1
เพื่อนผู้สูงอายุ	80	20.40	4
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.8 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ผู้สูงอายุ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับบุคคล 3 ลำดับแรกคือ เพื่อนบ้านใกล้บ้าน จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.60 ดื่มกับเพื่อนร่วมงาน จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 และดื่มกับสมาชิกในครอบครัว มีจำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 21.40

ตารางที่ 4.9 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ต่อเดือน

ค่าใช้จ่าย	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
ไม่เสียค่าใช้จ่าย	97	24.70	2
น้อยกว่า 300 บาท	87	22.10	3
ระหว่าง 301 – 500 บาท	128	32.60	1
ระหว่าง 501 – 1,000 บาท	40	10.20	5
1,001 บาทขึ้นไป	41	10.40	4
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.9 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน มีค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3 ลำดับแรก คือ ระหว่าง 301 – 500 บาท จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.60 ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 24.70 และน้อยกว่า 300 บาท จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 22.10

ตารางที่ 4.10 จำนวน ร้อยละและลำดับ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามแหล่งที่มาของเงินที่ใช้สำหรับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แหล่งที่มา	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
เพื่อนเลี้ยง	67	17.00	3
เงินส่วนตัว	76	19.30	2
ดื่มฟรีตามประเพณี	148	37.70	1
มีคนນำบินเป็นของขวัญ	51	13.00	4
อื่นๆ	51	13.00	4
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.10 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ผู้สูงอายุดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ตามแหล่งที่มาของเงินที่ใช้ในการดื่ม 3 ลำดับแรกคือ ดื่มฟรีตามงานประเพณี จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 37.70 เงินส่วนตัวจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 19.30 และเพื่อนเลี้ยง จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

ตารางที่ 4.11 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่ดื่ม

สถานที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
บ้านพักอาศัย	72	18.30	3
บ้านญาติ/เพื่อน	112	28.50	1
ร้านค้า	91	23.20	2
ร้านอาหาร	44	11.20	4
สถานที่พักผ่อน	33	8.40	6
อื่นๆ	41	10.40	5
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.11 พบร่วมกัน 393 คน
ผู้สูงอายุดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จำแนกตามสถานที่ดื่ม 3 ลำดับแรกได้แก่ ที่บ้านญาติ/เพื่อน จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 ร้านค้า จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 และ บ้านพักอาศัยต่อรอง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30

ตารางที่ 4.12 จำนวน ร้อยละและลำดับ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานที่ซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สถานที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
ร้านค้าในหมู่บ้าน	206	52.40	1
ซุปเปอร์มาร์เก็ต	41	10.40	3
ร้านอาหาร	69	17.60	2
ไม่ได้ซื้อเอง	18	4.60	5
อื่นๆ	59	15.00	3
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.12 พบร่วมกัน 393 คน
ผู้สูงอายุซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จากสถานที่ 3 ลำดับแรกได้แก่ ร้านค้าในหมู่บ้าน จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 52.40 ร้านอาหารจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60 และ สถานที่อื่นๆ เช่น แหล่งท่องเที่ยว ตลาดสด จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00

ตารางที่ 4.13 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามบุคคลที่ได้รับผลกรบทจากการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สถานที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
เพื่อนบ้าน	70	17.80	2
บุคคลในครอบครัว	323	82.20	1
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.13 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน บุคคลที่ได้รับผลกรบทจากการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 2 ลำดับแรก ได้แก่ บุคคลในครอบครัวจำนวน 323 คน คิดเป็นร้อยละ 82.20 และเพื่อนบ้าน จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.80

ตารางที่ 4.14 จำนวน ร้อยละและลำดับ ของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการได้รับอุบัติเหตุเนื่องจากการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สถานที่	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
ไม่เคย	72	18.30	2
เคย	321	81.70	1
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.14 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ผู้สูงอายุได้รับอุบัติเหตุเนื่องมาจากการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 2 ลำดับแรก ได้แก่ เคยได้รับอุบัติเหตุ มีจำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 81.70 อุบัติเหตุที่ได้รับส่วนใหญ่ได้แก่ การขับรถชนสิ่งกีดขวาง / รถล้ม ชนสิ่งของในบ้าน เป็นลมหมดสติ เป็นต้น และไม่เคยได้รับอุบัติเหตุเนื่องจากการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีจำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30

3. การรับรู้คุณโทษของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.15 ร้อยละของการรับรู้คุณโทษของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

ข้อที่	ประเด็นการรับรู้	ถูก	ผิด
1	การดื่มสุราเป็นสาเหตุทำให้เกิดความบกพร่องทางระบบประสาท	302 คน 76.80 %	91 คน 23.20%
2	การดื่มสุราเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคมะเร็งที่อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย	74 คน 18.80%	319 คน 81.20%
3	ร่างกายสามารถดูดซึมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รวดเร็วกว่าสารอาหารอื่นๆ	69 คน 17.60%	319 คน 82.40%
4	ปัจจุบันมีภัยหมายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	295 คน 75.10%	98 คน 24.90%
5	ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอายุไม่ครบ 18 ปี บริบูรณ์	300 คน 76.30%	93 คน 23.70%
6	บ้านพัก/ที่พักส่วนบุคคลในสถานที่ราชการสามารถดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้	116 คน 29.50%	277 คน 70.50%
7	วันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมหาบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา ประเทศไทยกำหนดให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์	332 คน 84.50%	61 คน 15.50%
8	มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดมากกว่า 50 มิลลิกรัม เปอร์เซ็นต์ ไม่สามารถขับรถได้	130 คน 33.10%	263 คน 66.90%
9	มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดต่ำกว่า 50 มิลลิกรัม เปอร์เซ็นต์ สามารถขับรถได้ตามกฎหมาย	262 คน 66.70%	131 คน 33.30%
10	ตัวรวมมีการวัดระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดของผู้ขับขี่ทางถนนโดยใจ	332 คน 84.50%	61 คน 15.50%

จากตารางที่ 4.15 พบร่วมกันว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่รับรู้ว่า

1. การดื่มสุราเป็นสาเหตุทำให้เกิดความบกพร่องทางระบบประสาท
2. การดื่มสุราไม่เป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคมะเร็งที่อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย
3. ร่างกายไม่สามารถดูดซึมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้รวดเร็วกว่าสารอาหารอื่นๆ
4. ปัจจุบันมีภัยหมายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

5. ห้ามขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์
6. สถานที่ราชการไม่สามารถดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ได้
7. วันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาทิตย์ วันเข้าพรรษา ประเทศไทยกำหนดให้ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
8. มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดมากกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ ไม่สามารถขับรถได้
9. มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดต่ำกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สามารถขับรถได้ตามกฎหมาย
10. ตำราจมีการวัดระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดของผู้ขับขี่ทางลงหมายใจ

ตารางที่ 4.16 คะแนนการรับรู้คุณโภชการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
2	5	1.3
3	16	4.1
4	47	12.0
5	124	31.6
6	124	31.6
7	62	15.8
8	13	3.3
9	2	0.5
รวม	393	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้สูงอายุที่ได้มากที่สุดคือ ได้ 9 คะแนน มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ได้คะแนน 8 คะแนน มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ได้คะแนน 7 คะแนน มีจำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และได้คะแนนน้อยที่สุดคือ ได้ 2 คะแนน มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3

ตารางที่ 4.17 ระดับการรับรู้คุณประโยชน์ของการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

ระดับเจตคติ	จำนวน	ร้อยละ
มีการรับรู้คุณประโยชน์ของการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อย	21	5.3
มีการรับรู้คุณประโยชน์ของการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ปานกลาง	295	75.1
มีการรับรู้คุณประโยชน์ของการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มาก	77	19.6
รวม	393	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ มีการรับรู้คุณประโยชน์ของการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง จำนวน 295 คน คิดเป็นร้อยละ 75.1

4. เจตคติที่มีต่อการการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.18 ร้อยละของเจตคติที่มีการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

ข้อที่	ประเด็นการรับรู้	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1	การดีมสุราเป็นอันตรายต่อสุขภาพและผลเสีย มากกว่าผลดี	393 คน 100 %	-	-
2	การดีมสุรา ก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายและ ศีลธรรม	393 คน 100%	-	-
3	การดีมสุราทำให้มีความกล้าและมีความมั่นใจ ในตนเองมากขึ้น	262 คน 66.70%	131 คน 33.30%	-
4	การดีมสุรา เป็นเรื่องปกติของคนธรรมชาติทั่วไป	295 คน 75.10%	98 คน 24.90%	-
5	การดีมสุราทำให้เกิดปัญหากับคนใกล้ชิด/ ครอบครัว	393 คน 100.%	-	-
6	ถ้าท่านอยู่ในกลุ่มที่ดีมสุรา ท่านจำเป็นต้องดีม สุราด้วย	244 คน 62.10%	98 คน 24.90%	51 คน 13.00%

ข้อที่	ประเด็นการรับรู้	เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็นด้วย
7	ท่านตั้งใจจะซักชวนเพื่อนร่วมงานให้เลิกดื่มสุรา	393 คน 100%	-	-
8	ค่าใช้จ่ายในการซื้อสุราสามารถเก็บออมไว้เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นได้	233 คน 59.30%	107 คน 27.20%	53 คน 13.50%
9	การดื่มทำให้รู้สึกต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลมากกว่ารายรับที่ได้จากการดื่มสุรา	237 คน 60.30%	106 คน 27.00%	50 คน 12.70%
10	การณรงค์มาไม่ขับช่วงเทศกาลต่างๆ มีผลทำให้การดื่มสุราลดลง	225 คน 57.30%	106 คน 27.00%	15.80 คน 15.80%

จากตารางที่ 4.18 พบร่วมกันว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีเจตคติว่า

- 1) การดื่มสุราเป็นอันตรายต่อสุขภาพและมีผลเสียมากกว่าผลดี
- 2) การดื่มสุรา ก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายและศีลธรรม
- 3) การดื่มสุราทำให้มีความกล้าและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น
- 4) การดื่มสุราเป็นเรื่องปกติของคนธรรมชาติทั่วไป
- 5) การดื่มสุราทำให้เกิดปัญหาแกบคนใกล้ชิด/ครอบครัว
- 6) ถ้าอยู่ในกลุ่มที่ดื่มสุรา ก็จำเป็นต้องดื่มสุราด้วย
- 7) ผู้สูงอายุมีความตั้งใจจะซักชวนเพื่อนร่วมงานให้เลิกดื่มสุรา
- 8) ค่าใช้จ่ายในการซื้อสุราสามารถเก็บออมไว้เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นได้
- 9) การดื่มทำให้รู้สึกต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลมากกว่ารายรับที่ได้จากการดื่มสุรา
- 10) การณรงค์มาไม่ขับช่วงเทศกาลต่างๆ มีผลทำให้การดื่มสุราลดลง

ตารางที่ 4.19 คะแนนเจตคติต่อการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

คะแนน	จำนวน	ร้อยละ
1	10	2.5
2	6	1.5
3	15	3.8
4	48	12.2
5	23	5.9
6	46	11.7
7	21	5.3
8	81	20.6
9	23	5.9
10	120	30.5
รวม	393	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้สูงอายุที่ได้มากที่สุดคือ ได้ 10 คะแนนเต็ม จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 ได้คะแนน 9 คะแนน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 ได้คะแนน 8 คะแนน จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 20.6 และได้คะแนนน้อยที่สุดคือ ได้ 1 คะแนน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5

ตารางที่ 4.20 ระดับเจตคติต่อการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

ระดับเจตคติ	จำนวน	ร้อยละ
มีเจตคติที่ดีต่อการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	31	7.9
มีเจตคติปานกลางต่อการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	117	29.8
มีเจตคติไม่ดีต่อการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	245	62.3
รวม	393	100.0

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ มีเจตคติที่ ไม่ดีต่อการดีมเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์ จำนวน 245 คน คิดเป็นร้อยละ 62.3

5. ปัจจัยทางสังคมของผู้สูงอายุ

ตารางที่ 4.21 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามช่องทางที่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ช่องทาง	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
โทรทัศน์	150	38.20	1
วิทยุ	120	30.50	2
หนังสือพิมพ์/วารสาร	68	17.30	3
แผ่นป้าย/ใบปลิวโฆษณา	42	10.70	4
อื่นๆ	13	3.30	5
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.21 พบร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ผู้สูงอายุได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3 ลำดับแรก ได้แก่ ทางโทรทัศน์จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 38.20 ทางวิทยุ จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 และทางหนังสือพิมพ์/วารสาร จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30

ตารางที่ 4.22 จำนวน ร้อยละและลำดับของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรูปแบบของสื่อที่สร้างแรงจูงใจให้ดื่มมากที่สุด

รูปแบบ/ลักษณะ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	
โฆษณาที่มีภาพผู้หญิงสวยแต่งตัวยั่วยวน/ ภาพผู้ชายหล่อเหลา ล้ำสัน	98	24.90	2
โฆษณาที่มีภาพงานเลี้ยง งานสังสรรค์	112	28.50	1
โฆษณาที่มีภาพการแข่งขันกีฬา	62	15.80	3
โฆษณาที่มีภาพการทำประโยชน์เพื่อสังคม	42	10.70	4
โฆษณาที่มีภาพเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เย็นๆ เห็นเครื่องดื่มชัดเจน	29	7.40	5
สื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์放进ใน ภาพยนต์/ละคร	23	5.90	7
อื่นๆ	27	6.90	6
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.22 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน สืบต่อที่สร้างแรงจูงใจให้ดีมากที่สุด 3 ลำดับแรกได้แก่ รูปแบบโฆษณาที่มีภาพงานเลี้ยง งานสังสรรค์ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.50 รูปแบบโฆษณาที่มีผู้หญิงสวย แต่งตัวยั่วยวน/ภาพผู้ชายหล่อเหลา ล้ำสัน จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.90 และโฆษณาที่มีภาพการแข่งขันกีฬา จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80

ตารางที่ 4.23 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวิธีการลด ละ เลิกดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

วิธีการ	จำนวน(คน)	ร้อยละ	ลำดับ
การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของครอบครัว	57	14.50	3
การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของเพื่อน	153	38.90	1
การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของสื่อ	24	6.10	4
การควบคุมจากโครงการรณรงค์ของภาครัฐ หรือเอกชน	18	4.60	5
การควบคุมด้วยตัวเอง อื่นๆ	128	32.60	2
	13	3.30	6
รวม	393	100.00	

จากตารางที่ 4.23 พบร้า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 393 คน ผู้สูงอายุคิดว่าสามารถลด ละ เลิกด้วยการควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 3 ลำดับแรก ได้แก่ กลุ่มเพื่อน มีจำนวน 153 คน คิดเป็นร้อยละ 38.90 การควบคุมด้วยตัวเอง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 32.60 และการควบคุมของครอบครัว จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 14.50

5. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และปัจจัยทางชีวสังคม

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และบทบาทในชุมชน ปรากฏดังตารางที่ 4.24- 4.49 ดังนี้

ตารางที่ 4.24 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเบรียบเทียบเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุจำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เขตพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	185.655	1	185.655	30.741	.000
	ภายในกลุ่ม	2361.388	391	6.039		
	รวม	2547.043	392			
เพศ	ระหว่างกลุ่ม	1.558	1	1.558	.239	.625
	ภายในกลุ่ม	2545.845	391	6.510		
	รวม	2547.043	392			
การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	15.263	4	3.816	.585	.674
	ภายในกลุ่ม	2531.780	388	6.525		
	รวม	2547.043	392			
อาชีพหลัก	ระหว่างกลุ่ม	15.399	3	5.133	.789	.501
	ภายในกลุ่ม	2531.644	389	6.508		
	รวม	2547.043	392			
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	1.214	2	.607	.093	.911
	ภายในกลุ่ม	2545.829	390	6.528		
	รวม	2547.043	392			
บทบาทในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	19.953	4	4.988	.766	.548
	ภายในกลุ่ม	2527.090	388	6.513		
	รวม	2547.043	392			

จากตาราง 4.24 พบว่า ผู้สูงอายุที่มีปัจจัยทางชีวสังคมต่างกันมีเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แตกต่างกันเฉพาะด้าน เขตที่พักอาศัย สำหรับเพศ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ และบบทบาทในชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.25 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเบรียบเทียบการรับรู้คุณโภชการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุจำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัย	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	sig
เขตพื้นที่	ระหว่างกลุ่ม	6.107	1	6.107	4.203	.041
	ภายในกลุ่ม	568.092	391	1.453		
	รวม	574.198	392			
เพศ	ระหว่างกลุ่ม	1.785	1	1.785	1.220	.270
	ภายในกลุ่ม	572.413	391	1.464		
	รวม	574.198	392			
การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3.079	4	.770	.523	.719
	ภายในกลุ่ม	571.119	388	1.472		
	รวม	574.198	392			
อาชีพหลัก	ระหว่างกลุ่ม	1.153	3	.384	.261	.854
	ภายในกลุ่ม	573.046	389	1.473		
	รวม	574.198	392			
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	2.432	2	1.216	.829	.437
	ภายในกลุ่ม	571.766	390	1.466		
	รวม	574.198	392			
บบทบาทในชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	7.085	4	1.771	1.212	.305
	ภายในกลุ่ม	567.113	388	1.462		
	รวม	574.198	392			

จากตาราง 4.25 พบว่า ผู้สูงอายุที่มีปัจจัยทางชีวสังคมต่างกันมีการรับรู้คุณโภชการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แตกต่างกันเฉพาะด้าน เขตที่พักอาศัย สำหรับเพศ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ และบบทบาทในชุมชน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ

เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์											รวม
เขตที่พักอาศัย	เพื่อรักษาสุขภาพ/บำรุงร่างกาย	เพื่อให้เจริญอาหาร	เพื่อสมรรถภาพทางเพศ	เพื่อการบันเทิง	เพื่อดับทุกข์/แก้ปัญหา	เพื่อต้องการจากอีกฝ่าย	เพื่อสร้างความรักสามัคคีในครอบครัวและญาติพี่น้อง	อื่นๆ			
เขตที่พักอาศัย	ร่ายกาย	อาหาร	ทางเพศ								
น้อง											
จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ	จำ นวน	ร้อย ละ
เมือง	35	24.0	22	15.1	19	13.0	19	13.0	19	13.0	5.5
ชนบท	28	27.5	36	14.6	25	10.1	24	10.5	24	9.7	21
รวม	103	26.2	58	15.1	44	11.2	33	11.5	43	10.9	29

$$\chi^2 = 7.177, \text{ Prarson Chi-Square } P = .411$$

จากตารางที่ 4.26 พบว่าเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ ไม่มีผลต่อเหตุผลการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ

		โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์																	
เขตที่พัก อาศัย	ผ้าป่า	งานทอดกฎหมาย		งานบวช		งานศพ		งานแต่งงาน		งานตาม		งานเลี้ยงฉีนฯ		งานอื่นๆ		รวม			
		ประเภท		จำนวน		ร้อย%		ประเภท		จำนวน		ร้อย%		ประเภท		จำนวน		ร้อย%	
		จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%		
เมือง	1	0.7	43	29.5	22	15.1	15	10.3	22	15.1	42	28.8	1	0.7	146	100			
ชนบท	0	0	69	27.9	40	16.2	43	17.4	0	0	82	33.2	13	5.3	247	100			
รวม	1	0.3	112	28.5	62	15.8	58	14.8	22	5.6	124	31.6	14	3.6	393	100			

$$\chi^2 = 48.194, \text{ Prarson Chi-Square } P = .000$$

จากตารางที่ 4.27 พบร่วมกับ เขตที่พักอาศัย ของผู้สูงอายุ มีผลต่อโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ

เขตที่พัก อาศัย	ประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์														รวม	
	เบียร์		อุ		เหล้าขาว		ไวน์		น้ำตาลมา/		เครื่องดื่มอื่นๆ		ที่มี			
	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ		
เมือง	44	30.1	4	2.7	43	29.5	1	0.7	15	10.3	39	26.7	146	100		
ชนบท	56	22.7	22	8.9	58	23.5	4	1.6	20	8.1	87	35.2	247	100		
รวม	100	25.4	26	6.6	101	25.7	5	1.3	35	8.9	126	32.1	393	100		

$$\chi^2 = 11.748 , \text{ Prarson Chi-Square } P = .038$$

จากตารางที่ 4.28 พบร่ว่าเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุมีผลต่อประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดื่มน้ำเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์และเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ

เขตที่พัก อาศัย	ความถี่ในการดื่มน้ำเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์												รวม	
	ทุกวัน (7วันต่อ สัปดาห์)		เกือบทุกวัน (5-6 วันต่อ สัปดาห์)		วันเว้นวัน (3-4วัน ต่อสัปดาห์)		ทุกสัปดาห์ (สัปดาห์ละ 1-2 วัน)		ทุกเดือน (1-3วัน ต่อเดือน)		น้อยกว่า 1 ครั้ง ต่อเดือน			
	จำนวน	ร้อย ละ	จำนวน	ร้อย ละ	จำนวน	ร้อย ละ	จำนวน	ร้อย ละ	จำนวน	ร้อย ละ	จำนวน	ร้อย ละ	จำนวน	ร้อย ละ
เมือง	1	0.7	5	3.4	18	12.3	63	43.2	27	18.5	32	21.9	146	100
ชนบท	0	0	11	4.5	16	6.5	113	45.7	53	21.5	54	21.9	247	100
รวม	1	0.3	16	4.1	34	8.7	176	44.8	80	20.4	86	21.9	393	100

$$\chi^2 = 6.096, \text{ Prarson Chi-Square } P = .297$$

จากตารางที่ 4.29 พบร่ว่าเขตที่พักอาศัยของผู้สูงอายุ ไม่มีผลต่อความถี่ในการดื่มน้ำเครื่องดื่มน้ำที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเพศของผู้สูงอายุ

เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์										รวม
เพศ	เพื่อรักษา	เพื่อให้	เพื่อ	เพื่อการ	เพื่อดับทุกข์/	เพื่อต้องการ	เพื่อสร้าง	อื่นๆ		
	สุขภาพ/บำรุง	เจริญ	สมรรถภาพ	บันเทิง	แก้ปัญหา	ผลประโยชน์	ความรัก	สามัคคีในครอบครัว		และญาติพี่น้อง
รายการ										
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ชาย	4	2.0	24	12.2	43	21.9	42	21.4	39	19.9
หญิง	99	50.3	34	17.3	1	0.5	3	1.5	4	2.0
รวม	103	26.2	58	14.8	44	11.2	45	11.5	43	10.9

$$\chi^2 = 247.459, \text{ Prarson Chi-Square } P = .000$$

จากตารางที่ 4.30 พบร่วมเพศของผู้สูงอายุ มีผลต่อเหตุผลการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเพศของผู้สูงอายุ

เพศ	โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์															รวม	
	งานทอดgrossin		งานบวช		งานศพ		งานแต่งงาน		งานตาม		งานเลี้ยงอื่นๆ		งานอื่นๆ				
	ผ้าป่า								ประเมินของ		ของครอบครัว						
ชุมชน																	
	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	
ชาย	1	0.5	57	29.1	9	4.6	23	11.7	17	8.7	76	38.8	13	6.6	196	100	
หญิง	0	0	55	27.9	53	26.9	35	17.8	5	2.5	48	24.4	1	0.5	197	100	
รวม	1	0.3	112	28.5	62	15.8	58	14.8	22	5.6	124	31.6	14	3.6	393	100	

$$\chi^2 = 57.896, \text{ Prarson Chi-Square } P = .000$$

จากตารางที่ 4.31 พบร่วมเพศของผู้สูงอายุ มีผลต่อโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 4.32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเพศของผู้สูงอายุ

เพศ	ประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์												รวม
	เบียร์		วุ้น		เหล้าขาว		ไวน์		นำตาเม่า/กระเช่น		เครื่องดื่มอื่นๆ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	รวม
ชาย	53	27.0	14	7.1	49	25.0	5	2.6	17	8.7	58	29.6	196 100
หญิง	47	23.9	12	6.1	52	26.4	0	0	18	9.1	68	34.5	197 100
รวม	100	25.4	26	6.6	101	25.7	5	1.3	35	8.9	126	32.1	393 100

$$\chi^2 = 6.423, \text{ Prarson Chi-Square } P = .267$$

จากตารางที่ 4.32 พบว่าเพศของผู้สูงอายุ ไม่มีผลต่อประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.33 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดื่มน้ำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเพศของผู้สูงอายุ

เพศ	ความถี่ในการดื่มน้ำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์												รวม	
	ทุกวัน (7วันต่อสัปดาห์)		เกือบทุกวัน (5-6 วันต่อสัปดาห์)		วันเว้นวัน (3-4วันต่อสัปดาห์)		ทุกสัปดาห์ (สัปดาห์ละ 1-2 วัน)		ทุกเดือน (1-3วันต่อเดือน)		น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน			
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%	จำนวน	ร้อย%
ชาย	0	0	10	5.1	18	9.2	98	50.0	39	19.9	31	15.8	196	100
หญิง	1	0.5	6	3.0	16	8.1	78	39.6	41	20.8	55	27.9	197	100
รวม	1	0.3	16	4.1	34	8.7	176	44.8	80	20.4	86	21.9	393	100

$$\chi^2 = 11.136, \text{ Prarson Chi-Square } P = .049$$

จากตารางที่ 4.33 พบร่วมกันว่าเพศของผู้สูงอายุ มีผลต่อความถี่ในการดื่มน้ำเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.34 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และระดับการศึกษาของผู้สูงอายุ

ระดับ การศึกษา	เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์																																		
	เพื่อรักษา		เพื่อให้		เพื่อ		เพื่อการ		เพื่อดับทุกข์/		เพื่อต้องการ		เพื่อสร้างความ		อื่นๆ		รวม																		
	สุขภาพ/บำรุง	เจริญ	สมรสภาพ	บันเทิง	แก้ปัญหา	ผลประโยชน์	รักสามัคคีใน																												
	รายกาย	อาหาร	ทางเพศ																			ญาติพี่น้อง													
	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ													
ไม่ได้เรียน	4	20.0	3	15.0	1	5.0	4	20.0	4	20.0	3	15.0	0	0	1	5.0	20	100																	
ประถมศึกษา	37	23.3	21	13.2	21	13.2	21	13.2	17	10.7	14	8.8	9	5.7	19	11.9	159	100																	
มัธยมศึกษา	50	30.3	26	15.8	13	7.9	17	10.3	16	9.7	12	7.3	11	6.7	20	12.1	165	100																	
อนุปริญญา	11	26.8	7	17.1	8	19.5	1	2.4	4	9.8	0	0	5	12.2	5	12.2	41	100																	
ปริญญาตรี	1	12.5	1	12.5	1	12.5	2	25.0	2	25.0	0	0	0	0	1	12.5	8	100																	
รวม	103	26.2	58	14.8	44	11.2	45	11.5	43	10.9	29	7.4	25	6.4	46	11.7	393	100																	

$$\chi^2 = 28.319, \text{ Prarson Chi-Square } P = .448$$

จากตารางที่ 4.34 พบว่าระดับการศึกษาของผู้สูงอายุ ไม่มีผลต่อเหตุผลการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.35 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และระดับการศึกษาของผู้สูงอายุ

ระดับการศึกษา ผ้าป่า	โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์															รวม
	งานทดลอง		งานบวช		งานศพ		งานแต่งงาน		งานตาม		งานเลี้ยงอื่นๆ		งานอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียน	0	0	5	25.0	2	10.0	7	35.0	1	5.0	4	20.0	1	5.0	20	100
ประถมศึกษา	0	0	43	27.0	29	18.2	21	13.2	9	5.7	52	32.7	5	3.1	159	100
มัธยมศึกษา	1	0.6	50	30.3	26	15.8	26	15.8	9	5.5	48	29.1	5	3.0	165	100
อนุปริญญา	0	0	10	24.4	5	12.2	4	9.8	2	4.9	17	41.5	3	7.3	41	100
ปริญญาตรี	0	0	4	50.0	0	0	0	0	1	12.5	3	37.5	0	0	8	100
รวม	1	0.3	112	28.5	62	15.8	58	14.8	22	5.6	124	31.6	14	3.6	393	100

$$\chi^2 = 19.311, \text{ Prson Chi-Square } P = .735$$

จากตารางที่ 4.35 พบร่วงดับการศึกษาของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.36 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และระดับการศึกษาของผู้สูงอายุ

ระดับ การศึกษา	ประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์														รวม	
	เบียร์		อุ		เหล้าขาว		ไวน์		น้ำตาลมา/		เครื่องดื่มอื่นๆ		ที่มี			
	จำ	ร้อย	จำ	ร้อย	จำ	ร้อย	จำ	ร้อย	จำ	ร้อย	จำ	ร้อย	จำ	ร้อย		
	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ		
ไม่ได้เรียน	5	25.0	2	10.0	4	20.0	1	5.0	2	10.0	6	30.0	20	100		
ประถมศึกษา	36	22.6	15	9.4	44	27.7	0	0	14	8.8	50	31.4	159	100		
มัธยมศึกษา	47	28.5	6	3.6	40	24.2	3	1.8	17	10.3	52	31.5	165	100		
อนุปริญญา	10	24.4	2	4.9	11	26.8	1	2.4	1	2.4	16	39.0	41	100		
ปริญญาตรี	2	25.0	1	12.5	2	25.0	0	0	1	12.5	2	25.0	8	100		
รวม	100	25.4	26	6.6	101	25.7	5	1.3	35	8.9	126	32.1	393	100		

$$\chi^2 = 15.208, \text{ Prarson Chi-Square } P = .764$$

จากตารางที่ 4.36 พบว่าระดับการศึกษาของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.37 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และระดับการศึกษาของผู้สูงอายุ

ระดับ การศึกษา	ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์												รวม	
	ทุกวัน (7วันต่อ สัปดาห์)		เกือบทุกวัน (5-6 วันต่อ สัปดาห์)		วันเว้นวัน (ต่อสัปดาห์)		ทุกสัปดาห์ (สัปดาห์ละ 1-2 วัน)		ทุกเดือน (1-3วัน ต่อเดือน)		น้อยกว่า 1 ครั้ง ต่อเดือน			
	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ	จำ จำนวน	ร้อย ละ		
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	
ไม่ได้เรียน	1	5.0	1	5.0	3	15.0	9	45.0	2	10.0	4	20.0	20	100
ประถมศึกษา	0	0	6	3.6	10	6.3	78	49.1	35	22.0	30	18.9	159	100
มัธยมศึกษา	0	0	6	3.6	18	10.9	67	40.6	34	20.6	40	24.2	165	100
อนุปริญญา	0	0	3	7.3	3	7.3	17	41.5	7	17.1	11	26.8	41	100
ปริญญาตรี	0	0	0	0	0	0	5	62.5	2	25.0	1	1.25	8	100
รวม	1	0.3	16	4.1	34	8.7	176	44.8	80	20.4	86	21.9	393	100

$$\chi^2 = 29.317, \text{ Prarson Chi-Square } P = .082$$

จากตารางที่ 4.37 พบร่วมดับการศึกษาของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.38 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และระดับรายได้ของผู้สูงอายุ

ระดับรายได้	เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์															รวม	
	เพื่อรักษา		เพื่อให้		เพื่อ		เพื่อการ		เพื่อดับทุกข์/		เพื่อต้องการ		เพื่อสร้าง		อื่นๆ		
	สุขภาพ/บำรุง	เจริญ	สมรสภาพ	บันเทิง	แก้ปัญหา	ผลกระทบ	จากอิทธิพล	ความรัก	อาหาร	ทางเพศ	จากภัยคุกคาม	สามัคคีในครอบครัว	และญาติพี่น้อง	ความรัก	สามัคคีในครอบครัว	และญาติพี่น้อง	
น้อย																	
จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	
ต่ำกว่า 5,000	39	23.6	25	15.2	17	10.3	16	9.7	23	13.9	16	9.7	10	6.1	19	11.5	165 100
5,000-10,000	47	28.0	27	16.1	20	11.9	21	12.5	15	8.9	9	5.4	12	7.1	17	10.1	168 100
10,001-15,000	17	28.3	6	10.0	7	11.7	8	13.3	5	8.3	4	6.7	3	5.0	10	16.7	60 100
รวม	103	26.2	58	14.8	44	11.2	45	11.5	43	10.9	29	7.4	25	6.4	46	11.7	393 100

$$\chi^2 = 9.361, \text{ Pranson Chi-Square } P = .807$$

จากตารางที่ 4.38 พบว่าระดับรายได้ของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อเหตุผลการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.39 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และระดับรายได้ของผู้สูงอายุ

ระดับรายได้ ผ้าป่า	โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์															รวม
	งานทดลอง		งานบวช		งานศพ		งานแต่งงาน		งานตาม		งานเลี้ยงอื่นๆ		งานอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5,000	1	0.6	42	25.5	26	15.8	24	14.5	12	7.3	55	33.3	5	3.0	165	100
5,000-10,000	0	0	54	32.1	26	15.5	24	14.3	8	4.8	48	28.6	8	4.8	168	100
10,001-15,000	0	0	16	26.7	10	16.7	10	16.7	2	3.3	21	35.0	1	1.7	60	100
รวม	1	0.3	112	28.5	62	15.8	58	14.8	22	5.6	124	31.6	14	3.6	393	100

$$\chi^2 = 6.856, \text{ Prarson Chi-Square } P = .867$$

จากตารางที่ 4.39 พบร่วงด้วยต่อไปนี้ไม่แสดงต่อโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.40 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และระดับรายได้ของผู้สูงอายุ

ระดับรายได้	ประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์												รวม	
	เบียร์		อุ		เหล้าขาว		ไวน์		นำatalma/		เครื่องดื่มอื่นๆ			
	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ		
ต่ำกว่า 5,000	38	23.0	8	4.8	52	31.5	3	1.8	17	10.3	47	28.5	165 100	
5,000-10,000	50	29.8	14	8.3	38	22.6	1	0.6	13	7.7	52	31.0	168 100	
10,001-15,000	12	20.0	4	6.7	11	18.3	1	1.7	5	8.3	27	45.0	60 100	
รวม	100	25.4	26	6.6	101	25.7	5	1.3	35	8.9	126	32.1	393 100	

$$\chi^2 = 15.208, \text{ Prarson Chi-Square } P = .764$$

จากตารางที่ 4.40 พบร่วงดับรายได้ของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.41 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และระดับรายได้ของผู้สูงอายุ

ระดับรายได้	ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์												รวม	
	ทุกวัน (7วันต่อสัปดาห์)		เกือบทุกวัน (5-6 วันต่อสัปดาห์)		วันเว้นวัน (3-4วันต่อสัปดาห์)		ทุกสัปดาห์ (สัปดาห์ละ 1-2 วัน)		ทุกเดือน (1-3วันต่อเดือน)		น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
ต่ำกว่า 5,000	0	0	6	3.6	14	8.5	79	47.9	28	17.0	38	23.0	165 100	
5,000-10,000	1	0.6	7	4.2	14	8.3	74	44.0	41	24.4	31	18.5	168 100	
10,001-15,000	0	0	3	5.0	6	10.0	23	38.3	11	18.3	17	28.3	60 100	
รวม	1	0.3	16	4.1	34	8.7	176	44.8	80	20.4	86	21.9	393 100	

$$\chi^2 = 7.175 , \text{Prarson Chi-Square } P = .709$$

จากตารางที่ 4.41 พบร่วงด้วยระดับรายได้ของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.42 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และอาชีพของผู้สูงอายุ

อาชีพ	เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์															รวม		
	เพื่อรักษา		เพื่อให้		เพื่อ		เพื่อการ		เพื่อดับทุกข์/		เพื่อต้องการ		เพื่อสร้างความ		อื่นๆ			
	สุขภาพ/บำรุง	เจริญ	สมรสภาพ	บันเทิง	แก้ปัญหา	ผลประโยชน์	รักสามัคคีใน	รายการ	อาหาร	ทางเพศ	จากอิทธิพล	ครอบครัวและ	ญาติพี่น้อง	ญาติพี่น้อง				
	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อย	จำนวน	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อย
เกษตรกรรม	46	25.7	31	17.3	20	11.2	21	11.7	12	6.7	13	7.3	18	10.1	18	10.1	179	100
ประธาน	34	27.2	19	15.2	14	11.2	13	10.4	16	12.8	7	5.6	4	3.2	18	14.4	125	100
เกษียณอายุ	12	23.1	4	7.7	9	17.3	6	11.5	6	11.5	7	13.5	2	3.8	6	11.5	52	100
ค้าขาย	11	29.7	4	10.8	1	2.7	5	13.5	9	24.3	2	5.4	1	2.7	4	10.8	37	100
รวม	103	26.2	58	14.8	44	11.2	45	11.5	43	10.9	29	7.4	25	9.4	46	11.7	393	100

$$\chi^2 = 28.851, \text{ Pranson Chi-Square } P = .118$$

จากตารางที่ 4.42 พบว่าอาชีพของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อเหตุผลการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.43 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และอาชีพของผู้สูงอายุ

ระดับรายได้ ผ้าป่า	โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์															รวม
	งานทอดภูมิ		งานบวช		งานศพ		งานแต่งงาน		งานตาม		งานเลี้ยงอื่นๆ		งานอื่นๆ			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	1	0.6	56	31.3	25	14.0	27	15.1	8	4.5	56	31.3	6	3.4	179	100
ประมง																
รับจ้าง	0	0	35	28.0	22	17.6	16	12.8	8	6.4	40	32.0	4	3.2	125	100
เกษย์ณอยุ	0	0	13	25.0	8	15.4	8	15.4	3	5.8	17	32.7	3	5.8	52	100
ค้าขาย	0	0	8	21.6	7	18.9	7	18.9	3	8.1	11	29.7	1	2.7	37	100
รวม	1	0.3	112	28.5	62	15.8	58	14.8	22	5.6	124	31.6	14	3.6	393	100

$$\chi^2 = 6.087, \text{ Pranson Chi-Square } P = .996$$

จากตารางที่ 4.43 พบร่วมกันว่าอาชีพของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อโอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.44 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และอาชีพของผู้สูงอายุ

อาชีพ	ประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์														รวม	
	เบียร์		อุ		เหล้าขาว		ไวน์		นำตาลมา/		เครื่องดื่มอื่นๆ		ที่มี			
	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ	จำนวน	ละ		
เกษตรกรรม	41	22.9	11	6.1	50	27.9	3	1.7	18	10.1	56	31.3	179	100		
ประมง																
รับจ้าง	36	28.8	12	9.6	27	21.6	2	1.6	9	7.2	39	31.2	125	100		
เกษยณอายุ	14	26.9	2	3.8	13	25.0	0	0	6	11.5	17	32.7	52	100		
ค้าขาย	9	24.3	1	2.7	11	29.7	0	0	2	5.4	14	37.8	37	100		
รวม	100	25.4	26	6.6	101	25.7	5	1.3	35	8.9	126	32.1	393	100		

$$\chi^2 = 9.189, \text{ Pranson Chi-Square } P = .867$$

จากตารางที่ 4.44 พบว่าอาชีพของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.45 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และอาชีพของผู้สูงอายุ

อาชีพ	ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์												รวม	
	ทุกวัน (7วันต่อสัปดาห์)		เกือบทุกวัน (5-6 วันต่อสัปดาห์)		วันเว้นวัน (3-4วันต่อสัปดาห์)		ทุกสัปดาห์ (สัปดาห์ละ 1-2 วัน)		ทุกเดือน (1-3วันต่อเดือน)		น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกรรม	1	0.6	6	3.4	17	9.5	80	44.7	39	21.8	36	20.1	179	100
ประมง														
รับจ้าง	0	0	5	4.0	12	9.6	53	42.4	26	20.8	29	23.2	125	100
เกษียณอายุ	0	0	2	3.8	4	7.7	23	44.2	10	19.2	13	25.0	52	100
ค้าขาย	0	0	3	8.1	1	2.7	20	54.1	5	13.5	8	21.6	37	100
รวม	1	0.3	16	4.1	34	8.7	176	44.8	80	20.4	86	21.9	393	100

$$\chi^2 = 7.295 \text{ , Prarson Chi-Square } P = .949$$

จากตารางที่ 4.45 พบร่วมกันว่าอาชีพของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.46 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุ

บทบาทในชุมชน ของผู้สูงอายุ	เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์															รวม	
	เพื่อรักษา		เพื่อให้		เพื่อ		เพื่อการ		เพื่อดับทุกข์/ แก้ปัญหา		เพื่อต้องการ		เพื่อสร้างความ		อื่นๆ		
	สุขภาพ/บำรุง	เจริญ	สมรสภาพ	บันเทิง	แก้ปัญหา	ผลกระทบ	จากอีกฝ่าย	รักสามัคคีใน	ครอบครัวและ	ญาติพี่น้อง	อื่นๆ	รวม	รวม	รวม	รวม	รวม	
จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อย	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกทั่วไป	89	26.4	48	14.2	37	11.0	39	11.6	35	10.4	27	8.0	22	6.5	40	11.9	337 100.0
ผู้นำชุมชน	7	23.3	5	16.7	4	13.3	2	6.7	5	16.7	0	0	2	6.7	5	16.7	30 100.0
ประชณ์ชาวบ้าน	3	23.1	2	15.2	3	23.1	2	15.4	1	7.7	1	7.7	1	7.7	0	0	13 100.0
ผู้นำทางจิตวิญญาณ	4	33.3	3	25.0	0	0	1	8.3	2	16.7	1	8.3	0	0	1	8.3	12 100.0
มรรคไทยก	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1 100.0
รวม	103	26.2	58	14.8	44	11.2	45	11.5	43	10.9	29	7.4	25	6.4	46	11.7	393 100.0

$$\chi^2 = 20.093 \text{ , Prarson Chi-Square } P = .861$$

จากตารางที่ 4.46 พบร่วมบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อเหตุผลการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.47 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุ

บทบาทในชุมชน	โอกาสในการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์															รวม	
	งานทอดกฎหมาย		งานบวช		งานศพ		งานแต่งงาน		งานตาม		งานเลี้ยงอื่นๆ		งานอื่นๆ				
	ผ้าป่า	ประเภทน้ำ	ผ้าขาว	ผ้าสี	ผ้าไหม	ผ้าถุง	ผ้าห่ม	ผ้าเช็ดตัว	ผ้าม่าน	ผ้าห่ม	ผ้าห่มตาก	ผ้าห่มตากซ้อน	ผ้าห่มตากผ้าห่มตาก	ผ้าห่มตากผ้าห่มตากผ้าห่มตาก			
จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	
สมาชิกทั่วไป	1	0.3	94	27.9	54	16.0	53	15.7	19	5.6	103	30.6	13	3.9	337	100.0	
ผู้นำชุมชน	0	0	9	30.0	3	10.0	1	3.3	3	10.0	13	43.3	1	3.3	30	100.0	
ประชญ์ชาวบ้าน	0	0	4	30.8	2	15.4	2	15.4	0	0	5	38.5	0	0	13	100.0	
ผู้นำทางจิต	0	0	4	33.3	3	25.0	2	16.7	0	0	3	25.0	0	0	12	100.0	
วิญญาณ																	
มารคทายก	0	0	1	100	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	100.0	
รวม	1	0.3	112	28.5	62	15.8	58	14.8	22	5.6	124	31.6	14	3.6	393	100.0	

$$\chi^2 = 12.259 , \text{ Prason Chi-Square } P = .977$$

จากตารางที่ 4.47 พบร่วมบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อโอกาสในการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.48 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุ

บทบาทในชุมชน	ประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์													
	เบียร์		อุ		เหล้าขาว		ไวน์		น้ำตาลมาก/		เครื่องดื่มอื่นๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
สมาชิกทั่วไป	80	23.7	24	7.1	86	25.5	5	1.5	34	10.1	108	32.0	337	100.0
ผู้นำชุมชน	10	33.3	2	6.7	7	23.3	0	0	0	0	11	36.7	30	100.0
ประธานชาวบ้าน	5	38.5	0	0	4	30.8	0	0	1	7.7	3	23.1	13	100.0
ผู้นำทางจิต	5	41.7	0	0	3	25.0	0	0	0	0	4	33.3	12	100.0
วิญญาณ														
มรรคไทยก	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	0	0	1	100.
รวม	100	25.4	26	6.6	101	25.7	5	1.3	35	8.9	126	32.1	393	100.0

$$\chi^2 = 13.745, \text{ Prarson Chi-Square } P = .843$$

จากตารางที่ 4.48 พบร่วบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.49 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุ

บทบาทในชุมชน	ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์												รวม	
	ทุกวัน (7วันต่อสัปดาห์)		เกือบทุกวัน (5-6 วันต่อสัปดาห์)		วันเว้นวัน (3-4วันต่อสัปดาห์)		ทุกสัปดาห์ (สัปดาห์ละ 1-2 วัน)		ทุกเดือน (1-3วันต่อเดือน)		น้อยกว่า 1 ครั้งต่อเดือน			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	
สมาชิกทั่วไป	1	0.3	15	4.5	26	8.6	149	44.2	72	21.4	71	21.1	337 100.0	
ผู้นำชุมชน	0	0	0	0	2	6.7	16	53.3	4	13.3	8	26.7	30 100.0	
ประชณ์ชาวบ้าน	0	0	1	7.7	2	15.4	5	38.5	2	15.4	3	23.1	13 100.0	
ผู้นำทางจิต	0	0	0	0	1	8.3	5	41.7	2	16.7	4	33.3	12 100.0	
วิญญาณ														
มารคายิก	0	0	0	0	0	0	1	100	0	0	0	0	1 100.0	
รวม	1	0.3	16	4.1	34	8.7	176	44.8	80	20.4	86	21.9	393 100.0	

$$\chi^2 = 7.398 , \text{Prarson Chi-Square } P = .995$$

จากตารางที่ 4.49 พบร่วมบทบาทในชุมชนของผู้สูงอายุไม่มีผลต่อความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

การศึกษาครั้งนี้ได้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณ จากผู้สูงอายุที่มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จำนวน 393 คน เพื่อจะได้ข้อมูลเบื้องต้นและผู้วิจัยได้กำหนดการสนทนากลุ่ม (Focus group) ขึ้นเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ ซึ่งกำหนดตัวแทนผู้สูงอายุ มีจำนวน 13 คน ซึ่งประกอบด้วย

- 1) ผู้สูงอายุที่เป็นผู้นำชุมชน จำนวน 1 คน
- 2) ผู้สูงอายุที่เป็นสมาชิกของชุมชน จำนวน 1 คน
- 3) ผู้สูงอายุที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 1 คน
- 4) ผู้สูงอายุที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 2 คน
- 5) ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตเมือง จำนวน 2 คน
- 6) ผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท จำนวน 4 คน
- 7) ผู้สูงอายุที่ยังทำงานในหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 1 คน
- 8) ผู้สูงอายุที่ยังทำงานในหน่วยงานภาคเอกชน จำนวน 1 คน

สรุปประเด็นในการสนทนากลุ่ม

ข้อคำถามที่ใช้ในการสนทนากลุ่ม ประกอบด้วย

1. พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ
2. ผู้ร่วมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
3. การรับรู้โทษหรือประโยชน์จากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
4. แหล่งรายได้ที่ใช้ในการซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
5. การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กระทบต่อสถานะทางการเงินหรือไม่
6. การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
7. การโฆษณาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
8. ความเห็นของคนอื่นๆ ในครอบครัวต่อการดื่มของผู้สูงอายุ

ผลการสนทนากลุ่ม สรุปได้ดังนี้

- 1) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชน สมาชิกของชุมชน คนที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทั้งที่อยู่ในเขตเมือง และชนบท ให้ข้อมูลไปในทิศทางเดียวกันคือ ผู้สูงอายุจะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพียงเล็กน้อย ตามโอกาสต่างๆ เช่น เมื่อมีงานมงคลที่จัดขึ้นเองที่บ้าน ร่วมงานมงคลของญาติสนิท งานเลี้ยง

ของชุมชน ลูกหลานมาเยี่ยมที่บ้าน ดีมเพื่อสังคม เช่น มีงานเลี้ยงรุ่น ประชุมสัมมนา ดีมเพื่อให้รับประทานอาหารให้อร่อยขึ้น เมื่อรู้สึกว่าเป็นอาหาร และส่วนใหญ่ผู้สูงอายุจะดีมเครื่องดีมที่มีแลกอหอล์กออล์ เหล้าและเบียร์

“เห็นแฟมนกินแต่เบียร์ เพราะไม่แรงมาก ทำให้นอนหลับง่ายสักที” (นางหนึ่ง กล่าว)

“กินไม่ป่วย ส่วนใหญ่จะเวลาเมืองที่บ้าน ลูกชาย หลานชายที่ป่วย แล้ว กลับมาเยี่ยมถึงจะกิน กินหนักๆ ” (นาย ข.กล่าว)

“เวลาเมืองเลี้ยงรุ่นของโรงปูน โภมเรักษ์กินกันมั้ง ” (นาย ก. กล่าว)

“เดี๋ยวนี้ ไปงานแต่ง เค้าก็เลี้ยงแต่เบียร์สด แคมมีคันเสริฟลายๆ กัน” (นางสอง กล่าว)

“กินมั้ง บางทีกินข้าวไม่ได้ กินข้าวไม่หรอย” (นาย ง. กล่าว)

“ไม่กินบริอ ไปงานแต่ง งานบวช หรือว่างานในชุมชนของเรางานนี้แหลก ยังไม่ทันนั้นที่เจ้างานตามแล้ว เอาเบียร์เอาเหล้ามาย ตามแล้วก็เอาสักที พันนั้นแหลก” (นาย ช. กล่าว)

2) ผู้ร่วมดีมเครื่องดีมที่มีแลกอหอล์

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชน สมาชิกของชุมชน คนที่ดีมและไม่ดีมเครื่องดีมที่มีแลกอหอล์ ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทั้งที่อยู่ในเขตเมืองและชนบท ส่วนใหญ่ดีมกับคนในครอบครัวเป็นหลัก โดยเฉพาะลูกชาย/หลานชาย เพื่อนๆ ในชุมชน เพื่อนรุ่นเดียวกัน และเพื่อนที่ร่วมประชุมสัมมนา

“อยู่บ้านก็กินกับลูกบ่าว ไปงานก็เลือกนั่งกับคนรู้จักมั้กๆ” (นาย ค. กล่าว)

“บอกแฟมนเสมอแหลกว่าถ้าอีกนิหลักกินเบียร์ให้กินที่บ้าน เพราะที่บ้านมีลูกชาย ลูกเขยกินเป็นเพื่อนหรือบ้านเพื่อนนิดๆ จะได้ไม่ต้องห่วงเรื่องความปลอดภัย” (นางสามกล่าว)

“เวลาเลี้ยงรุ่นเสริจ ก็นั่งกินกับโนมเพื่อนๆ ในรุ่นนั้นแหลก เพราะไม่ค่อยได้เจอกัน นานทีปีหนทางอีก กัน” (นาย ก. กล่าว)

3) การรับรู้โทษหรือประโยชน์จากการดีมเครื่องดีมที่มีแลกอหอล์

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชน สมาชิกของชุมชน คนที่ดีมและไม่ดีมเครื่องดีมที่มีแลกอหอล์ ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทั้งที่อยู่ในเขตเมืองและชนบท ระบุว่ารู้เรื่องโทษจากคนในครอบครัว โฆษณาณรงค์ดเหลา ข่าวสารที่เกี่ยวกับคนดีมเครื่องดีมที่มีแลกอหอล์ประสบอุบัติเหตุ หรือก่ออาชญากรรม หรือเหตุการณ์ของคนในครอบครัวหรือในชุมชนที่ประสบเหตุจากการดีมเครื่องดีมแลกอหอล์สำหรับการรับรู้เกี่ยวกับ

ประโยชน์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พบร้าไม่ค่อยมีครกล่าวไว้ว่ามีประโยชน์ ยกเว้นคนเมาคนแก่ ในชนบทที่บอกว่าดื่มพากเหล้า เปียร์ หรือยาดองแล้วทำให้ร่างกายกระปรี้กระเปร่า นอนหลับดี สื่อออนไลน์บางประเภทที่เสนอข้อความว่าเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในปริมาณที่พอตีจะมีประโยชน์กับร่างกาย

“อยู่บ้าน แลแต่ข่าว เห็นข่าวที่คุณกินเหล้ากินยาแล้วทำร้ายลูกหลานแล้วน่าเห็นดู” (นาย ค. กล่าว)

“หลานสาว ที่ขึ้นโรงเรียนวัดขาดลาย เวลาเห็นพ่อเมา กินเปียร์ตอนเย็น ก็ชอบมาบอกพ่อ เม่าว่ามันไม่ดีนะ ทำให้ตื้บแข็ง ตายเร็ว” (นางหนึ่ง กล่าว)

“ทางไทรทัศน์ เค้าออกข่าวอยู่บ่อยๆ ว่ารถชนรถคว้ำ่ เพราะกินเหล้ามาก” (นาย ข. กล่าว)

“หลวงเด็กรถรังค์ตลอดว่าเหล้า ของมีนเมามันไม่ดี โดยเฉพาะหน้าเข้าพรรษา” (นางสอง กล่าว)

“กินยาดองบ้าง เพราะดองแนะนำบอกว่ากินแล้วอนหลับดี กินข้าวได้” (นาย ฉ. กล่าว)

“เห็นในไลน์บอกว่าถ้ากินเปียร์แบบพอดี กินตอนไหนดี ก็มีประโยชน์นะ บางทีก็ทำตามนั้น แหลก” (นาย ช. กล่าว)

4) แหล่งรายได้ที่ใช้ในการซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชน สมาชิกของชุมชน คนที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทั้งที่อยู่ในเขตเมือง และชนบท ให้ข้อมูลว่า ส่วนใหญ่ใช้รายได้ของคนดื่มเอง ซึ่งมาจากเบี้ยยังชีพ เงินบำนาญ เงินรางวัล (ถูกหวย/ลากกินแบ่ง) และในแต่ละครั้งที่ใช้เงินเพื่อซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่เกิน 50 บาท

“บอกแฟนเลยว่าถ้าอื้อขอเงินไปกินเหล้าซื้อเบียร์ ไม่ให้พึด อีกินก็ต้องจ่ายเอง” (นาง ก. กล่าว)

“ใช้เงินเองแหลกซื้อเอา เพราะเรากินเอง หรอยเอง” (นาย ข. กล่าว)

“ก่อนอื่มวันนี้ ถูกหวยหิดหนึ่ง ซึ่งเหล้าเลี้ยงเพื่อนกันกินเองกัน” (นาย ฉ. กล่าว)

“ชาย มากสุดก็ซื้อเบียร์ป่องเดียว ก็ไม่เกิน 50 บาท” (นาย ช. กล่าว)

“เวลาเงินคนแก่ออก ก็ซื้อกินลักหิด” (นาย ค. กล่าว)

5) การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กระทบต่อสถานะทางการเงินหรือไม่

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชน สมาชิกของชุมชน คนที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทั้งที่อยู่ในเขตเมือง และชนบท ให้ข้อมูลว่า ไม่กระทบ เพราะไม่ได้ดื่มเป็นประจำ จะดื่มเฉพาะในงานมงคลหรืองาน

เลี้ยงของชุมชน ซึ่งมีผู้ที่รับผิดชอบค่าใช้จ่ายหรือแม้กระทั่งการดีมีที่บ้านก็มีลูกหลวงรับผิดชอบค่าใช้จ่าย และมองว่าเป็นเงินจำนวนน้อยในการจ่ายแต่ละครั้ง

“ไม่กระทบหรอกค่ะ เพราะแพนกินไม่บ่ออย นานๆ กิน ถ้ากินที่บ้านก็ลูกชายหรือลูกเขยจ่ายให้ ถ้าไปกินที่งาน เจ้างานเค้าเลี้ยงพร้อมแล้ว จ่ายไส่ของแทน” (นางห้า กล่าว)

“จ่ายทิดเดียวไม่ทบรย คิดว่าตั้งสัญเสียแหละ” (นาย ณ. กล่าว)

“คิดว่าซื้อความสุขความบายใจนิ” (นาย ช. กล่าว)

“ไม่ค่อยได้จ่าย ลูกหลวงจ่ายเองเพ” (นาย ช. กล่าว)

“สายบางทีเดือนหนึ่งกินหนเดียว มาทบไว้ใหม” (นาย จ. กล่าว)

6) การควบคุมการดีมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชน สมาชิกของชุมชน คนที่ดีมีและไม่ดีมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทั้งที่อยู่ในเขตเมืองและชนบท ให้ข้อมูลว่า ประเทศไทยมีการออกมาตรการทางกฎหมายมาควบคุมการดีมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มาหลายมาตรการ ซึ่งควบคุมทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย แต่ที่ผ่านมาการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมายไม่จริงจัง จะกระทำอย่างจริงจังก็ต่อเมื่อมีเหตุการณ์หรือมีคำสั่งจากรัฐบาล แต่กระทำได้เพียงช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้น

“หลวงไม่จริงจังเรื่องนี้ เห็นยังมีเด็กเล็ก เด็กประถม วิ่งไปซื้อเหล้าซื้อเบียร์กันอยู่เลย”

(นางสาม กล่าว)

“เคยถูกตำรวจนับเบ้าด้วย แต่เป็นตำรวจน้ำรักกัน ขอฯ กัน ก็กลับมานอนบ้าน” (นาย จ. กล่าว)

“อยากรู้ว่า คลช. ทำจริงจังกับเรื่องขายเหล้าขายยา เพราะเป็นแหล่งก่อเกิดปัญหาอีกมาก” (นายช. กล่าว)

“ห้ามอีไม่ให้คนกินบริโภค ในเมืองหลวงขายเหล้า” (นาย ข. กล่าว)

“ผู้ใหญ่ต้องเป็นแบบอย่างให้กับเด็กๆ” (นาย ช. กล่าว)

“อยากรู้ว่าท่านนายกรัฐมนตรี ทำเรื่องควบคุมการซื้อขายเหล้าขายเบียร์ให้จริงจัง ตรงไหนซื้อได้ ใครซื้อได้ ใครขายได้ เอาให้จริง เพราะบางทีเราไปงานบวชงานแต่งหรือแม้แต่งงานศพ ก็มีเด็กอายุไม่เกิน 18 ปีมาນั่งขายในงาน” (นางสี กล่าว)

7) การโฆษณาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชน สมาชิกของชุมชน คนที่ดีมีและไม่ดีมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทั้งที่อยู่ในเขตเมือง

และชนบท ให้ข้อมูลว่า การโฆษณาเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นไปโดยอิสระ เข้าถึงผู้บริโภคได้ง่าย ผ่านกระบวนการต่างๆ เพิ่มมากขึ้นซึ่ง เป็นผู้สนับสนุนหลักในกิจกรรมต่างๆ เป็นต้น

“มีการโฆษณาทุกวัน ทุกช่อง มีมากขึ้น และง่ายเข้าใจง่ายมากขึ้น” (นางสาม กล่าว)

“เห็นโฆษณาแล้วอยากกินเหล้า ” (นาย ข. กล่าว)

“เห็นบริษัทที่ขายเบียร์ขายเหล้าในทุ่งสงมาเป็นสปอนเซอร์แล้วก็พaicainที่มุ่งบ้านประจำ ”

(นาย ฉ. กล่าว)

“ แรกเลือกที่สกรีนชื่อเบียร์ชื่อเหล้านั้นชัดเจน ” (นาย ช. กล่าว)

“วันก่อนเห็นร้านในทุ่งสงที่ขายส่งเหล้าเบียร์ แรกเลือกในงานบวชของลูกชายคนใหญ่คุณโต ในชุมชน ” (นาย ช. กล่าว)

8) ความเห็นของคนอื่นๆ ในครอบครัวต่อการดื่มของผู้สูงอายุ

ผู้สูงอายุที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม ทั้งที่เป็นผู้นำชุมชน สมาชิกของชุมชน คนที่ดื่มและไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ทำงานทั้งในหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทั้งที่อยู่ในเขตเมือง และชนบท ให้ความเห็นว่าคนในครอบครัวไม่ได้ว่ากล่าวหรือตักเตือน ในกรณีที่ดื่มในบ้าน เพราะมีผู้ดูแลหรือมีเพื่อนดื่มเป็นเพื่อน แม่บ้านหรือลูกๆ ก็บ่นบังแต่ไม่ได้สั่งห้าม แม่บ้านหรือลูกๆ สนับสนุนให้ดื่มเพื่อจะได้มีเพื่อนคุย แต่ไม่ควรดื่มมาก และควรเป็นเครื่องดื่มที่มีดีกรีของแอลกอฮอล์ไม่สูงมากนัก

“ไม่ได้ห้ามແພນວ່າไม่ให้กิน กินได้แต่อย่าให้มาก กินได้อย่าทำให้คนอื่นเดือดร้อย ” (นาง สี กล่าว)

“หลานสาวแหละ มาบอกว่าไปตัวเหม็นพระกินเหล้า ” (นาย ข. กล่าว)

“บางทีลูกก็บอกฉันว่า ให้บอกพ่อไปกินเหล้ากินเบียร์บ้านเพื่อนช้างๆบ้านบ้าง ก็ได้นะ เพราะบางทีอยู่กันสองคนตายายไม่รู้เรื่องไรกันแล้ว พ่อจะได้มีเพื่อนคุยมั้ง หนุกๆ แต่อยากินให้มาก นะ ” (นางสอง. กล่าว)

บทที่ 5

สรุปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขต อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ”ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอสรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลการวิจัย และ ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ตามลำดับดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. ขอบเขตของการวิจัย
3. วิธีการดำเนินการวิจัย
 - 3.1 กลุ่มตัวอย่าง
 - 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
 - 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
 - 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ
 - 6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - 6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตจังหวัด นครศรีธรรมราชผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- 2) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช กับตัวแปรอิสระได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน อาชีพหลักและบทบาทในชุมชน
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุใน อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชกับตัวแปรอิสระได้แก่ เขตที่พักอาศัย เพศ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน อาชีพหลักและบทบาทในชุมชน

2. ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขต อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยไว้ดังนี้

- 1) ขอบเขตด้านประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้สูงอายุทั้งเพศหญิง ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 18,223 คน คน (ข้อมูลทะเบียนผู้สูงอายุ อำเภอทุ่งสง.สำนักงานสาธารณสุขอำเภอทุ่งสง,2558)
- 2) ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น

- 1) ปัจจัยทางชีวสังคมของผู้สูงอายุ
- 2) การรับรู้คุณประโยชน์ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ
- 3) เจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ
- 4) ปัจจัยทางสังคม

ตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุทั้งเพศชายและเพศหญิง ที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และอาศัยอยู่ในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 18,223 คน คน (ข้อมูลทะเบียนผู้สูงอายุ อำเภอทุ่งสง.สำนักงานสาธารณสุขอำเภอทุ่งสง,2558) กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ thaïre ประมาณ ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 393 คน

2) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire)แบบประเมินค่า (Rating Scale) ของ Likert เป็นเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่

- ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยทางชีวสังคม
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- ตอนที่ 3 การรับรู้คุณประโยชน์และเจตคติที่มีต่อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- ตอนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยทางสังคม

1) ผู้วิจัยได้ดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยกระจายกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด และเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและผู้ช่วยวิจัย โดยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลภายใน 2 เดือน

2) การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์ข้อมูล และใช้ค่าสถิติเป็นค่าร้อยละและค่าความถี่ สำหรับแบบสอบถามทั้ง 4 ตอน ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สำหรับการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับการเปรียบเทียบเจตคติและการรับรู้คุณโภชของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square Test)

4. สรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษา เกี่ยวกับ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

4.1) ข้อมูล ทางด้านชีวสังคม ของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ เขตที่พักอาศัย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่มาของรายได้หลัก จำนวน สมาชิกในครอบครัว และบทบาทในชุมชน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ในเขตชนบท เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 60 – 64 ปี มีสถานภาพสมรส สำเร็จการศึกษาระดับ มัธยมศึกษามีอาชีพเกษตรกรรม มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,001 – 10,000 บาท แหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มาจากการประกอบอาชีพของตนเอง มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน และมีบทบาทเป็นสมาชิกทั่วไปของชุมชน

4.2) พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ พบว่าผู้สูงอายุส่วนใหญ่

- 1) เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เพื่อรักษาสุขภาพ
- 2) โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ส่วนใหญ่เลือกในงานอื่นๆ
- 3) ประเภทเครื่องดื่มที่ดื่มส่วนใหญ่เป็นอื่นๆ ที่ไม่สามารถระบุได้
- 4) ส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา
- 5) ความถี่ในการดื่มจะดื่มทุกสัปดาห์
- 6) ปริมาณในการดื่มแต่ละครั้งในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา คือไม่เคยดื่มหนัก
- 7) บุคคลที่ผู้สูงอายุดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วยเป็นเพื่อนบ้านใกล้บ้าน
- 8) ค่าใช้จ่ายสำหรับเครื่องดื่มต่อเดือนอยู่ระหว่าง 301-500 บาท
- 9) แหล่งที่มาของรายได้ที่ใช้สำหรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ส่วนใหญ่ดื่มพรีตาน งานประเพณี
- 10) สถานที่ดื่มส่วนใหญ่เป็นบ้านญาติหรือเพื่อน
- 11) สถานที่ที่ซื้อเครื่องดื่ม ได้แก่ ร้านค้าในหมู่บ้าน
- 12) บุคคลที่มีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มากที่สุด คือ บุคคลในครอบครัว
- 13) ส่วนใหญ่เคยได้รับอุบัติเหตุอันเนื่องมาจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

4.3) การรับรู้คุณประโยชน์ของการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ พบร่วมกับผู้สูงอายุส่วนใหญ่รับรู้เกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้

- 1) การดีมสุราเป็นสาเหตุทำให้เกิดความบกพร่องทางระบบประสาท
- 2) การดีมสุราไม่เป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคเรื้อรังที่อวัยวะต่างๆ ของร่างกาย
- 3) ร่างกายไม่ได้มีความสามารถดูดซึมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รวดเร็วกว่าสารอาหารอื่นๆ
- 4) ปัจจุบันมีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- 5) ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอายุไม่ครบ 18 ปีบริบูรณ์
- 6) บ้านพัก/ที่พักส่วนบุคคลในสถานที่ราชการไม่สามารถดีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้
- 7) วันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาทิตย์บูชา วันเข้าพรรษา ประเทศไทยกำหนดให้ด้วยเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
- 8) มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดมากกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สามารถขับรถได้
- 9) มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดต่ำกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซ็นต์ สามารถขับรถได้ตามกฎหมาย
- 10) สำรวจมีการวัดระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดของผู้ขับชี่ทางลงหมายใจ และพบร่วมกับผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีการรับรู้คุณประโยชน์ของการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง

4.4) เจตคติต่อการดีมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ พบร่วมกับผู้สูงอายุส่วนใหญ่เห็นด้วยเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้

- 1) การดีมสุราเป็นอันตรายต่อสุขภาพและผลเสียมากกว่าผลดี
- 2) การดีมสุรา ก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายและศีลธรรม
- 3) การดีมสุราทำให้มีความกล้าและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น
- 4) การดีมสุราเป็นเรื่องปกติของคนธรรมชาติทั่วไป
- 5) การดีมสุราทำให้เกิดปัญหาภัยคนใกล้ชิด/ครอบครัว
- 6) ถ้ายูในกลุ่มที่ดีมสุรา ก็จำเป็นต้องดีมสุราด้วย
- 7) ผู้สูงอายุมีความตั้งใจจะชักชวนเพื่อนร่วมงานให้เลิกดีมสุรา
- 8) ค่าใช้จ่ายในการซื้อสุราสามารถเก็บออมไว้เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นได้
- 9) การดีมทำให้รู้สึกต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลมากกว่ารายรับที่ได้จากภาษีสุรา
- 10) การรณรงค์ไม่ขับชี่ทางลงหมายใจเจตคติที่ไม่ดีต่อการดีมเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

4.5) ปัจจัยทางสังคม พบว่า ผู้สูงอายุได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จากโทรศัพท์ รูปแบบของสื่อโฆษณาที่มีภาพงานเลี้ยงหรืองานสังสรรค์ เป็นรูปแบบที่สร้างแรงจูงใจใน การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุด และคิดว่าวิธีการที่จะช่วยลด ละ เลิกดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์คือ การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเพื่อน

4.6) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุตาม ปัจจัยทางชีวสังคม ด้าน เขตที่พักอาศัย เพศ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทใน ชุมชน พบว่าผู้สูงอายุที่มีปัจจัยทางชีวสังคมต่างกันมีเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แตกต่างกันเฉพาะด้านเขตที่พักอาศัย สำหรับ เพศ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และ บทบาทในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

4.7) ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้คุณโทษของการการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของผู้สูงอายุตามปัจจัยทางชีวสังคม ด้าน เขตที่พักอาศัย เพศ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน พบว่า ผู้สูงอายุที่มีปัจจัยทางชีวสังคมแตกต่างกันมีการรับรู้คุณโทษของการดื่ม เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แตกต่างกันเฉพาะด้านเขตที่พักอาศัย สำหรับ เพศ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน ไม่แตกต่างกัน

4.8) ผลการทดสอบความสัมพันธ์พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุตาม ปัจจัยทางชีวสังคม ด้านเขตที่พักอาศัย เพศ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทใน ชุมชน พบว่า

- เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับเพศ แต่ไม่มี
ความสัมพันธ์กับ เขตที่พักอาศัย การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน

- โอกาสในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับเขตที่พักอาศัยและเพศ
แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน

- ประเภทของเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีความสัมพันธ์กับเขตที่พักอาศัย แต่ไม่มี
ความสัมพันธ์กับ เพศ การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน

- ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์กับเพศ แต่ไม่มี
ความสัมพันธ์กับ เขตที่พักอาศัย การศึกษา อาชีพหลัก รายได้ต่อเดือน และบทบาทในชุมชน

4.9) ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ ประกอบด้วย 1) โอกาสในการดื่ม 2) ผู้ร่วมดื่ม 3) การรับรู้คุณโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 4) รายได้และค่าใช้จ่าย สำหรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ 5) ผลกระทบทางการเงิน 6) ความคิดเห็นของสมาชิกใน ครอบครัว

5. การอภิปรายผล

1) ด้านปัจจัยทางชีวสังคมของผู้สูงอายุ พบร่วมกับเพศหญิง ดีมากกว่าเพศชาย เป็นสมาชิกทั่วไปของชุมชน มีการดีมีเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่อย่างต่อเนื่อง ส่วนใหญ่นิยมดื่มเหล้าขาวและเบียร์ แหล่งซื้อส่วนใหญ่คือร้านค้าในชุมชน ดีมีที่บ้านเพื่อนและบ้านตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดรุณี คุณวัฒนา (2555) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของสตรีในเขตปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ปี 2554 ที่พบว่า สตรีเมืองทบทาทใดๆ ในชุมชนเป็นเพียงสมาชิกทั่วไป ส่วนใหญ่ดื่มเบียร์ และดื่มร่วมกับเพื่อนและมักดื่มที่บ้านตนเองและบ้านเพื่อน ส่วนใหญ่ท่าซื้อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่ร้านค้าทั้งในและนอกชุมชน แต่ไม่สอดคล้องกับสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557) ที่พบว่าเพศหญิง มีพฤติกรรมการดื่มมากกว่าเพศชาย สาเหตุที่ไม่สอดคล้องกันอันเนื่องมาจาก 1) ในปัจจุบันผู้สูงอายุเพศหญิง มีส่วนร่วมในกิจกรรมของชุมชนมากขึ้น ร่วมงานต่างๆ ที่จัดขึ้นเพื่อเข้าสังคม ถึงแม้ว่าไม่มีบทบาทเป็นผู้นำในชุมชนก็ตาม ทั้งนี้เพื่อให้ตนเองได้มีกลุ่มเพื่อน คล้ายๆ กัน 2) การรักษาสุขภาพโดยเฉพาะระบบภายในของผู้หญิง ผู้สูงอายุเพศหญิงในชนบท ยังมีความเชื่อว่าการดื่มยาหรือเครื่องดื่มที่รักษาสุขภาพในเปล่งปลั่ง ต้องมีส่วนผสมของแอลกอฮอล์ซึ่งส่วนใหญ่ใช้สุราเป็นส่วนผสม

2) ด้านผลกระทบภายหลังจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เช่นการเกิดอุบัติเหตุ เนื่องจากการดื่มที่เกิดขึ้นในผู้สูงอายุเป็นส่วนใหญ่นั้น สอดคล้องกับการวิจัยของพงษ์เดช สารการและคณะ (2552) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรมจังหวัดนครราชสีมา ที่พบว่า มีการขับขี่ยานพาหนะภายหลังจากการดื่มทุกครั้งและส่งผลกระทบจากการดื่ม ได้แก่ อุบัติเหตุ

3) ด้านการรับรู้ของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จากผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุมีการรับรู้คุณโ地道 ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในระดับปานกลาง แต่ยังมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของของ ดรุณี คุณวัฒนา (2555) ที่ได้ทำวิจัยเรื่องพฤติกรรมการดื่มสุราของสตรีในเขตปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ปี 2554 ที่พบว่าสตรีรับรู้ถึงผลกระทบการดื่มสุราแต่ยังคงให้คงให้คุณค่ากับการใช้สุรามาก

4) ด้านเจตคติของผู้สูงอายุเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จากผลวิจัยพบว่าผู้สูงอายุ มีเจตคติไม่ดีต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แต่ที่ยังไม่คิดจะเลิกดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เนื่องจากเป็นการดื่มเพื่อสุขภาพ ไม่มีค่าใช้จ่ายมากนักเนื่องจากส่วนใหญ่ดื่มฟรีจากการมองคล่องตัว หรือไม่ได้รับการสั่งห้ามจากคนในครอบครัว และยังเป็นกิจกรรมที่เข้าสังคมได้อย่างดี โดยดูจากกลุ่มผู้ที่ดื่มโดยส่วนใหญ่เป็นเพื่อนวัยเดียวกันและเป็นกลุ่มที่เป็นเพื่อนบ้าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สันติ อุทรังษี (2552) ได้ศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนตำบลคำเหมีด แก้ว อำเภอหัวยแม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่คิดจะเลิกดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เพราะคิดว่าไม่ได้เสพติดและยังเป็นส่วนหนึ่งของการเข้าสังคม

5) ด้านพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุที่พบว่า เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ เพื่อบำรุงร่างกายและรักษาสุขภาพ ประเภทเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มคือ เครื่องดื่มที่ผสมแอลกอฮอล์ เช่น สปาย /ยาดอง สุราสี ความถี่ในการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ คือ ดื่มทุกวัน (ดื่ม 1-2 วัน) ซึ่งไม่สอดคล้องกับการวิจัยของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557) ที่ได้สำรวจพฤติกรรมการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2557 พบว่า ประชากรตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป 54.8 ล้าน เป็นผู้ดื่มจำนวน 17.7 ล้านคน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้สูงอายุที่ดื่มสุราถึงร้อยละ 18.4 เมื่อพิจารณาถึงความถี่ในการดื่มพบว่าเป็นผู้ที่ดื่มนานๆครั้ง ร้อยละ 57.6 (สัปดาห์ละ 5 วัน) ประเภทสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ที่นิยมดื่มเป็นอันดับแรกคือเบียร์ ส่วนไวน์หรือสาเทตุสำคัญสำหรับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์คือคือ เพื่อเข้าสังคม การสังสรรค์ ตามเพื่อน เพื่อนชวนดื่ม

6) การเกิดพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุเป็นพฤติกรรมที่เกิดจาก การแรงผลักดันภายในตัวของมนุษย์ตามความต้องการของมนุษย์ ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่อยู่ในระดับพื้นฐานที่สุด แต่มีพลังอำนาจสูงสุด เพราะเป็นแรงผลักดันที่จะทำให้ชีวิตอยู่รอด มนุษย์จะต่อสู้ดันرنหนักวิถีทางเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่จะมาบำบัดความต้องการทางร่างกาย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบร่วา เหตุผลในการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุมีเหตุผลเพื่อรักษาสุขภาพและเพื่อให้เจริญอาหาร นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดการเกิดพฤติกรรมที่เกิดจากแรงผลักดันภายในของมนุษย์ และสิ่งแวดล้อมตามแนวคิดของ อัลเบิร์ต แบนดูรา (Albert Bandura) ที่ได้ให้ความสำคัญแก่ลักษณะภายในตัวมนุษย์และสิ่งแวดล้อม ที่บอกร่วาแรงผลักดันภายในของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมเป็นตัวก่อให้เกิดพฤติกรรม ซึ่งทั้งสองอย่างจะมีอิทธิพลซึ่งกันและกัน ในลักษณะที่แต่ละองค์ประกอบต้องสัมพันธ์กันอย่างถ้อยที่ถ้อยอาศัยกัน หมายความว่า ในบางครั้งสิ่งแวดล้อมอาจจะมีส่วนในการทำให้เกิดพฤติกรรมได้มากกว่าองค์ประกอบภายในตัวบุคคล ส่วนในเวลาอื่นองค์ประกอบภายในตัวบุคคลก็อาจจะมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์มากกว่าสิ่งแวดล้อม จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ เช่นนี้อยู่ในลักษณะพึงพาอาศัยกัน เป็นกระบวนการที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็มีอิทธิพลต่อกันและกัน และทั้งคู่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ในขณะเดียวกันพฤติกรรมมนุษย์ ก็มีอิทธิพลต่อทั้งสองสิ่งด้วย เมื่อกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบร่วา พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุนั้น ส่วนใหญ่เลือกโอกาสในการดื่มเป็นไปตามงานมงคลต่างๆ ที่จัดขึ้นในชุมชนหรือการสังสรรค์กันภายในครอบครัว ทั้งเพื่อตอบสนองความต้องการของร่างกายตนเองและเพื่อให้เข้าสังคมได้เนื่องจากการเข้าสังคมเป็นเรื่องของการซักซ่อนจากเพื่อนหรือญาติซึ่งนั่นหมายถึงมีแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อมนั่นเอง

6. ข้อเสนอแนะ

จากการผลการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม ที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช ” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

6.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1) ควรหาแนวทางรณรงค์ให้ผู้สูงอายุมีความเข้าใจเกี่ยวกับโทษของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ให้ชัดเจนเนื่องจากจากการวิจัยผู้สูงอายุยังไม่มีความคิดที่จะลด ละ เลิกการดื่มน้ำใจไม่มีผลกระทบที่รุนแรงทั้งจากคนในครอบครัว หรือแม้กระทั่งผลกระทบจากสถานที่การเงิน

2) ควรจัดทำโครงการรณรงค์การทำความเข้าใจเกี่ยวกับคุณโทษของการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ให้แก่กลุ่มผู้สูงอายุโดยแยกประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงให้ชัดเจนเพื่อที่จะทำให้ผู้สูงอายุรับรู้และพิจารณาถึงคุณโทษของเครื่องดื่มได้อย่างชัดเจนและจะนำไปสู่การตัดสินใจลด ละ เลิก พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ต่อไปในอนาคต

3) ควรมีมาตรการทางกฎหมายด้านการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์สำหรับผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

4) ควรหาแนวทางในการเปลี่ยนเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยเบรี่ยบเพื่อยกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในผู้สูงอายุในมิติที่หลากหลายมากขึ้นนีองจากในปัจจุบันนี้มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมหลายด้านเกิดขึ้น เพื่อหาแนวทางในการส่งเสริมหรือพัฒนาแรงจูงใจให้ ผู้สูงอายุมีความต้องการหรือแรงจูงใจในการที่ลด ละ เลิก พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

2) ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับโทษของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และนำเสนอหรือเผยแพร่ให้ทั่วถึงโดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุในรูปแบบที่ผู้สูงอายุสามารถเข้าถึงได้ง่ายเพื่อที่จะได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องและใช้เป็นข้อมูลเพื่อการตัดสินใจลด ละ เลิก พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

3) ควรมีการศึกษาวิจัยสังเคราะห์เกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจของ ผู้สูงอายุในการที่จะลด ละ เลิก พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในรูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งจะทำให้เห็นว่าในปัจจุบันได้มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับรูปแบบหรือวิธีการ ลด ละ เลิก พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่หลากหลายเพื่อเป็นทางเลือกให้กับผู้สูงอายุตัดสินใจเลือกวิธีการเหล่านั้นโดยไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต

บรรณานุกรม

กมลวัฒน์ ยะสารวรรณ. (ม.ป.ป.). ทฤษฎีการรับรู้. (ออนไลน์). แหล่งที่มา : ex-mba.buu.ac.th/Research/Nonthaburi/. 30 พฤษภาคม 2560.

ดรุณี คุณวัฒนา.(2554).พฤติกรรมการดื่มสุราของสตรีในเขตอำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ปี 2554.กรุงเทพฯ : วารสารการศึกษาและพัฒนาสังคม ปีที่ 7 ฉบับที่ 2 ปีการศึกษา 2554 (42-50)

เทพินทร์ พัชนานุรักษ์. (2541). พฤติกรรมการบริโภคสุรา. กรุงเทพ : องค์การทหารผ่านศึก.

พงษ์เดช สารการ. (2552) พฤติกรรมการดื่มและผลกระทบจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มแรงงานภาคอุตสาหกรรม จังหวัดนครราชสีมา. กรุงเทพฯ : ศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส)สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

พิมยุลักษณ์ ปัญญา และคณะ. (2556). ประสบการณ์การกลับเป็นขาของผู้สูงอายุที่เป็นโรคติดสุรา. กรุงเทพฯ : พยาบาลสาร ปีที่ 40

รศринทร์ เกรย์ และคณะ. (2556) : มโนทัศน์ใหม่ของนิยามผู้สูงอายุ : มุมมองเชิงจิตวิทยาสังคมและสุขภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 1. นครปฐม : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. พิมพ์ครั้งที่ 1.กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.

ลักษณา สรีวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน.กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์

วนิดา คงขำ. (2547). ความลับพันธ์ระหว่างปัจจัยคุณลักษณะล้วนบุคคล ปัจจัยทางครอบครัวกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้สูงอายุในกรุงเทพมหานคร . วิทยานิพนธ์คหกรรมศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพัฒนาสังคมและครอบครัว . กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

สมาน พุตระกูล. (2555). เอกสารประกอบการบรรยายเรื่องนโยบายและตัวชี้วัดการดำเนินงานควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์. สำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มและแอลกอฮอล์และยาสูบ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข.

สันติ อุทรังษ์. (2552). พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของประชาชนตำบลคำเมืองแก้ว อำเภอห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์. กรุงเทพฯ : วารสารวิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพ.

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2557). การสำรวจพฤติกรรมการสูบบุหรี่และการดื่มสุราของประชากร พ.ศ. 2557. กรุงเทพฯ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. (2557). ข้อมูลจากประชากรทะเบียน จำแนกเป็น หมวดอายุเป็นรายอำเภอ พ.ศ. 2557. สืบค้นจาก http://nksitham.old.nso.go.th/nso/project/search/result_b เมื่อ 30 ธันวาคม 2558.

สิทธิโชค วรรณสันติぐล .(2546) .จิตวิทยาสังคม : ทฤษฎีและการประยุกต์.กรุงเทพฯ:ชีเอ็ดยูเคชั่น สุชา จันเอม และสุรังค์ จันเอม .(2520).จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : แพร์วิทยา.

สรพลด พยอมเย้ม. (2545). ปฏิบัติการทางจิตวิทยาในงานชุมชน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ สหาย พัฒนาการพิมพ์.

อุไรรัตน์ แย้มฤทธิ .(2556).ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของ ประชาชนในเขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร.กรุงเทพ : วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยอนบุรี ปีที่ 7 ฉบับที่ 14 เดือนกรกฎาคม-ธันวาคม 2556 (73-81)

รายชื่อบุคคลที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม

1. นายสำเริง เมืองไทย
2. นายวี ปานเมือง
3. นายปลอบ ชูช่วย
4. นายน้อย พุธชาติ
5. ร้อยตรีศพร นกแก้ว
6. นางวนัชนี พุธชาด
7. นางเนี้ยน กีสัน
8. นางอุไร พลายระหาณ
9. นางสุดารัตน์ ประมงค์
10. นางสมจิต สีมีแสง
11. นายสายใจ ชัยกร
12. นางประจวบ แป้นสุข
13. นางเพญศรี นิลจันทร์

ภาคผนวก

แบบสอบถามวิจัย

เรื่อง “พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช”

คำชี้แจง

การศึกษาวิจัยนี้ เป็นการดำเนินการวิจัยภายใต้การสนับสนุนงบประมาณจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อจะได้นำข้อมูลที่ได้รับจากการวิจัย ไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลวิธีในการป้องกันพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ เป็นแนวทางสำหรับบุตรหลาน และครอบครัวให้ตระหนักรถึงปัญหา อันจะนำไปสู่การป้องกันปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และที่สำคัญเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อ พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุ จึงควรขอความร่วมมือจากท่านในการให้ข้อมูลให้ครบถ้วน ตรงกับความคิดเห็นและความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ เพื่อใช้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ได้กำหนดไว้

แบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยทางชีวสังคม จำนวน 9 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำนวน 13 ข้อ

ตอนที่ 3 การรับรู้คุณประโยชน์และเจตคติต่อการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

จำนวน 20 ข้อ

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านปัจจัยทางสังคม จำนวน 3 ข้อ

ทีมวิจัย ขอขอบพระคุณผู้สูงอายุทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ต่อการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ดร.สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์
อาจารย์นันทวุฒิ วงศ์เมฆ
อาจารย์สุภัตรา ภูมิตรัตน瓦ี
อาจารย์ซอลาษ เต็งมาชา
วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ (SCT)

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยทางชีวสังคม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

ท่านอาศัยอยู่ใน

1. เขตเมือง

2. เขตชนบท

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. 60-64 ปี

2. 65-69 ปี

3. 70-74 ปี

4. 75-79 ปี

5. 80 ปี ขึ้นไป

3. สถานภาพสมรส

1. โสด

2. สมรส

3. หม้าย/หย่าร้าง/แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

1. ไม่ได้เรียน

2. ประถมศึกษา

3. มัธยมศึกษา

4. อนุปริญญา/ ปวส. ขึ้นไป

5. ปริญญาตรี

6. ปริญญาตรีขึ้นไป

5. อาชีพหลัก

1. เกษตรกรรม/ประมง

2. รับจ้าง 3. เกษียณอายุแล้ว

4. ค้าขาย

5. ไม่ได้ทำงานเพาะปลูกฯลฯ

6. ทำงานในองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนที่จ้างงานผู้ที่อายุเกิน 60 ปีเข้า

ทำงาน

7. ทำงานด้านสังคม

8. อื่นๆ (ระบุ).....

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

1. ต่ำกว่า 5,000 บาท

2. 5,001-10,000 บาท

3. 10,001-15,000 บาท

4. 15,001-20,000 บาท

5. 20,001-25,000 บาท

6. สูงกว่า 25,000 บาท

7. ที่มาของรายได้หลัก

1. เปี้ยผู้สูงอายุที่รัฐจัดให้

2. เงินบำนาญ

3. บุตรหลานส่งให้

4. ดอกเบี้ยจากสถาบันการเงินต่างๆ

5. การประกอบอาชีพของตนเอง

6. อื่นๆ (ระบุ).....

8. จำนวนสมาชิกในครอบครัว (นับรวมตัวท่านด้วย)

1. 1 คน

2. 2 คน

3. 3 คน

4. 4 คน

5. 5 คน

6. มากกว่า 5 คน

9. บทบาทของท่านในชุมชน

☐ 1. สมาชิกทั่วไปของชุมชน
☐ 4. ผู้นำทางจิตวิญญาณ | ☐ 2. ผู้นำชุมชน
☐ 5. มรรคนายก | ☐ 3. ราชบุตรชาวบ้าน
☐ 6. มากกว่า 5 คน |
|---|--|--|

ตอบที่ 2 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

1. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ด้วยเหตุผลใด (ใส่หมายเลข 1,2,3 ตามลำดับความสำคัญ)

-เพื่อรักษาสุขภาพ / บำรุงร่างกาย
-เพื่อให้เจริญอาหาร
-เพื่อสมรรถภาพทางเพศ
-เพื่อการบันเทิง สังสรรค์กันระหว่างเพื่อน
-เพื่อดับทุกข์/แก้ปัญหา
-เพื่อต้องการผลประโยชน์จากอีกฝ่ายหนึ่ง
-เพื่อสร้างความรักสามัคคีในครอบครัวและญาติพี่น้อง
-อื่นๆ (ระบุ).....

2. ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในโอกาสใดบ้าง (ใส่หมายเลข 1,2,3 ตามลำดับความสำคัญ)

-งานทอด咯ธิน ผ้าป่า
-งานบวช
-งานศพ
-งานแต่งงาน
-งานแต่งงาน
-งานอื่นๆที่จัดในวัด
-งานตามประเพณีของชุมชน เช่น ขี้กพระ งานสารทเดือนสิง ลอยกระทง ฯลฯ
-งานเลี้ยงอื่นๆของแต่ละครอบครัว เช่น งานวันรวมญาติ งานเลี้ยงแสดงความยินดีให้กับบุตรหลาน
-งานอื่นๆ (ระบุ).....

3. ท่านนิยมดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประเภทใดบ้าง (ใส่หมายเลข 1,2,3 ตามลำดับความสำคัญ)

เหล้าบรันดี
.....วิสกี้
.....เหล้าคอกเทล
.....เหล้าตาเกีย
.....เชมเปญ
.....เบียร์ |เหล้าบรันดีพลไม้
.....เหล้ารัม
.....วอดก้า
.....เหล้าขาว
.....ไวน์
.....น้ำตาลเม่า / กระเจ้า |
|---|--|

၁၅

.....เครื่องดื่มอื่นๆที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่

9. ส่วนใหญ่ท่านใช้เงินจากแหล่งใดมาซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์
1. เพื่อนเลี้ยง 2. ลูกหลานซื้อให้
 3. เงินส่วนตัว 4. ดื่มพริตามงานประเพณี, งานเลี้ยง
 5. มีคนมอบเป็นของขวัญ 6. อื่นๆ (ระบุ).....
10. ส่วนใหญ่ท่านดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ใด
1. บ้านพักอาศัย 2. บ้านญาติ/เพื่อน 3. ร้านค้า
 4. ร้านอาหาร 5. สถานที่พักผ่อน 6. ผับ/ภัตตาคาร
 7. ที่ทำงานเมื่อเลิกงาน 8. สถานที่บันเทิง
 9. อื่นๆ (ระบุ).....
11. ส่วนใหญ่ท่านซื้อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ใด
1. ร้านสะดวกซื้อ 2. ร้านค้าในหมู่บ้าน / ร้านขายของชำ
 3. ชูปเปอร์มาร์เก็ต 4. ร้านอาหาร/ภัตตาคารที่ปรับปรุงท่านอาหาร
 5. สถานที่บันเทิง 6. ไม่ได้ซื้อเอง มีคนเอามาฝาก
 7. อื่นๆ (ระบุ).....
12. บุคคลที่ส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของท่าน (ใส่หมายเลข 1,2,3 ตามลำดับ
 ความสำคัญ)
-เพื่อนบ้าน /เพื่อนร่วมงาน
บุคคลในครอบครัว เช่น บุตรหลาน คู่สมรส
หมอบ้าน
อื่นๆ
13. ท่านเคยประสบอุบัติเหตุจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรือไม่ ถ้าเคยเป็นลักษณะ
 อย่างไร
1. ไม่เคย 2. เคย (ใส่หมายเลข 1,2,3 ตามลำดับความสำคัญ)
-เป็นลมไม่รู้สึกตัว
เป็นอุบัติเหตุทางรถยนต์
เป็นอุบัติเหตุทางรถจักรยานยนต์
ขับรถชนสิ่งกีดขวาง
ขับรถเสียการทรงตัว/ไฟลังข้างทาง
ขับรถชนคนบาดเจ็บ/เสียชีวิต
อื่นๆ

ตอนที่ 3 ข้อมูลด้านการรับรู้คุณโทษและเจตคติต่อเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

3.1 การรับรู้คุณโทษของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

ข้อ	ข้อความ	ถูก	ผิด
1	การดื่มสุราเป็นสาเหตุทำให้เกิดความบกพร่องทางระบบประสาท		
2	การดื่มสุราเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคมะเร็งที่อยู่ระหว่างๆของร่างกาย		
3	ร่างกายสามารถดูดซึมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้รวดเร็วกว่าสารอาหารอื่นๆ		
4	ปัจจุบัน มีกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
5	ห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอายุไม่ครบ 18 ปี บริบูรณ์		
6	บ้านพัก/ที่พักส่วนบุคคลในสถานที่ราชการสามารถดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้		
7	วันสำคัญทางศาสนา เช่น วันมหาบูชา วันวิสาขบูชา วันอาทหบูชา วันเข้าพรรษา ประเทศไทยกำหนดให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์		
8	มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดมากกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซนต์ ไม่สามารถขับรถได้ตามกฎหมาย		
9	มีระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดต่ำกว่า 50 มิลลิกรัมเปอร์เซนต์ สามารถขับรถได้ตามกฎหมาย		
10	สำรวจมีการวัดระดับแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดของผู้ขับขี่ทางลมหายใจ		

3.2 เจตคติที่มีต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

คำชี้แจง : โปรดพิจารณาเลือกข้อความที่ตรงกับความรู้สึก หรือความเห็นของท่านมากที่สุด และทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง

ข้อ	ข้อความ	ทัศนคติ		
		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1	การดื่มสุราเป็นอันตรายต่อสุขภาพ และผลเสียมากกว่าผลดี			
2	การดื่มสุราก่อให้เกิดปัญหาทางกฎหมายและศีลธรรม			
3	การดื่มสุราทำให้มีความกล้าและมีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น			
4	การดื่มสุราเป็นเรื่องปกติของคนธรรมชาติ			
5	การดื่มสุราทำให้เกิดปัญหากับคนใกล้ชิด/ครอบครัว			
6	ถ้าท่านอยู่ในกลุ่มที่ดื่มสุรา ท่านจำเป็นต้องดื่มสุราด้วย			
7	ท่านตั้งใจจะขอกชวนเพื่อนร่วมงานให้เลิกดื่มสุรา			
8	ค่าใช้จ่ายในการซื้อสุรา สามารถเก็บออมไว้เป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอย่างอื่นได้			
9	การดื่มทำให้รู้สึกต้องสูญเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลมากกว่า			

ข้อ	ข้อความ	ทัศนคติ		
		เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
	รายรับที่ได้จากการเสี่ยง			
10	การณรงค์ไม่ขึ้นในช่วงเทศกาลต่างๆ มีผลทำให้การดื่มสุราลดลง			

ตอนที่ 4 ข้อมูลด้านปัจจัยทางสังคม

1. ท่านได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จากแหล่งใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- 1. โทรทัศน์ 2. วิทยุ 3. หนังสือพิมพ์/นิตยสาร
- 4. แผ่นป้าย/ใบปลิวโฆษณา 5. อื่นๆ โปรดระบุ.....

2. โฆษณา/สื่อ รูปแบบใดที่สร้างแรงจูงใจให้ท่านรู้สึกอยากรดื่มสุรามากที่สุด

- 1. โฆษณาที่มีภาพผู้หญิงสวย แต่งตัวยั่วยวน/ภาพผู้ชายหล่อเหลา ล้ำสัน
- 2. โฆษณาที่มีภารণงานเลี้ยง งานสังสรรค์
- 3. โฆษณาที่มีภาพการแข่งขันกีฬา
- 4. โฆษณาที่มีภาพการทำประโยชน์เพื่อสังคม
- 5. โฆษณาที่มีภาพเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เย็นๆ เห็นเครื่องดื่มขัดเจน
- 6. สื่อโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แฟงในภาพยนตร์/ละคร
- 7. โฆษณาอื่นๆ โปรดระบุ.....

3. ท่านคิดว่าวิธีการลด ละ เลิก ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ใดที่ได้ผลกับตัวท่านมากที่สุด

- 1. การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของครอบครัว
- 2. การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของเพื่อน
- 3. การควบคุมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของสื่อ
- 4. การควบคุมจากโครงการรณรงค์ของภาครัฐหรือเอกชน
- 5. ไม่มีวิธีการควบคุมใดได้ผล เพราะขึ้นอยู่กับตัวท่าน
- 6. อื่นๆ โปรดระบุ.....

ประวัติผู้วิจัย

1) หัวหน้าโครงการ

ชื่อ - ศกุล
สาขากำลังน้ำภูมิ ดร.สุดารัตน์ สุดสมบูรณ์
การเมืองการปกครอง / รัฐศาสตร์ /
การปกครองท้องถิ่น

ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
หน่วยงานสังกัด หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
เลขที่ 124/1 หมู่ที่ 7 ตำบลที่วัง อำเภอทุ่งสง
จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110
เบอร์โทรศัพท์ 075-775136 ต่อ 145 / 084-6445040
E-mail sudsomboon_pao@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบัน
ศศ.บ.	รัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ศศ.ม.	รัฐศาสตร์	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ปร.ด.	การพัฒนาที่ยั่งยืน-รัฐประศาสนศาสตร์	มหาวิทยาลัยทักษิณ

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.	ตำแหน่ง	สังกัดหน่วยงาน
2543	อาจารย์จ้างสอนหมวดสังคมศึกษา	วิทยาลัยสารพัด ช่างนครศรีธรรมราช
2545	เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม	บริษัท สยามเซมเพอร์เมด
2545	เจ้าหน้าที่ฝ่ายประชาสัมพันธ์	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
2546	เจ้าหน้าที่สำนักงานกิจการนักศึกษา	
2546	หัวหน้างานกองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษา	
2547	อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์	
2552	หัวหน้าสำนักงานบริการวิชาการและสหกิจศึกษา	
2558	ผู้อำนวยการสถาบันชีว-เสียง เพื่อภาษาและ วัฒนธรรมข้ามชาติ	
2560	อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต	

ผลงานด้านวิจัย

พ.ศ.	งานวิจัยเรื่อง
2559	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของผู้สูงอายุในเขตอำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช (ทุนจากศูนย์วิจัยปัญหาสุรา (ศวส.) / หัวหน้าโครงการ)
2559	การจัดทำหลักสูตรสร้างเสริมสุขภาวะคนสูงวัย เทศบาลเมืองทุ่งสง (ทุนสนับสนุนจากเทศบาลเมืองทุ่งสง / หัวหน้าโครงการ)
2559	การรับรู้สิทธิและการใช้สิทธิของผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 กรณีศึกษาเทศบาลเมืองทุ่งสง (ทุนสนับสนุนจากเทศบาลเมืองทุ่งสง / หัวหน้าโครงการ)
2559	หลักสูตรการดูแลตนเองของผู้สูงอายุตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (ทุนสนับสนุนจากสถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.) / ผู้ร่วมวิจัย)
2558	การรับรู้สิทธิของผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 กรณีศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราช (ทุนสนับสนุนจากวิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ / หัวหน้าโครงการ)
2558	การพัฒนาภูมิปัญญาสู่การส่งเสริมกิจการผู้สูงอายุในเทศบาล กรณีศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช (ดุษฎีบัณฑิต)
2556	รูปแบบการพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในจังหวัดนครศรีธรรมราช (ทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) ร่วมกับ องค์การบริหารส่วนตำบลนาทราย / ผู้ร่วมวิจัย)
2556	เปรียบเทียบศักยภาพของนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาด้วยกระบวนการจัดการเรียน การสอนระบบการฝึกงานและระบบปกติ (ทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (สกอ.) / ผู้ร่วมวิจัย)
2555	รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน (WIL) ของสถาบันสมা�ชิกเครือข่ายพัฒนาสหกิจศึกษาภาคใต้ตอนบน

ผลงานด้านบทความ

ประเภทบทความ	เรื่อง	วารสาร / เมดี้แพร์
วิชาการ	สวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในประเทศไทย	วารสารเทคโนโลยีภาคใต้
วิชาการ	บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อการดูแลผู้สูงอายุ	วารสารเทคโนโลยีภาคใต้
วิชาการ	การจัดบริการสาธารณสุขสำหรับผู้สูงอายุ ของเทศบาลตำบลชะมาย อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช	วารสารเทคโนโลยีภาคใต้

ประเภท บทความ	เรื่อง	วารสาร /เผยแพร่
วิจัย	รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเชิงบูรณาการกับการทำงาน (WIL) ของสถาบันสมาชิกเครือข่ายพัฒนาสหกิจศึกษาภาคใต้ตอนบน	นำเสนอภาคบรรยาย การประชุมวิชาการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
วิจัย	รูปแบบการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิผลสำหรับผู้สูงอายุไทย ในจังหวัดนครศรีธรรมราช	นำเสนอภาคโปสเตอร์ การประชุมวิชาการมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 23
วิจัย	การรับรู้สิทธิของผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ.2546 กรณีศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช	นำเสนอภาคบรรยาย การประชุมวิชาการเทคโนโลยีภาคใต้ ครั้งที่ 7

2) ทีมวิจัย คนที่ 1

ชื่อ-สกุล นายนันทวุฒิ วงศ์เมฆ
เลขที่บัตรประชาชน 3 8009 00670 26 3
คุณวุฒิ ปริญญาโท
สาขาวิชาความชำนาญ สาธารณสุข/สุขภาพ/สิ่งแวดล้อม
ตำแหน่งทางวิชาการ อาจารย์
ตำแหน่งบริหาร หัวหน้าสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์
หน่วยงานสังกัด และรักษาการหัวหน้าสำนักงานกิจการนักศึกษา
เบอร์โทรศัพท์ สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
e-mail และสำนักงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
ที่อยู่ปัจจุบัน 0 7577 0136-7 ต่อ 156
 nan_ta_wut@hotmail.co.th
 เลขที่ 124/1 หมู่ที่ 7 ถนนทุ่งสง-หัวยยอด ตำบลท่าวัง อำเภอทุ่งสง
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110
 หรือเลขที่ 49 หมู่ที่ 2 ตำบลหนองทรง อําเภอทุ่งสง
 จังหวัดนครศรีธรรมราช 80110

ประวัติการศึกษา

คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบัน
วิทยาศาสตร์ มหาบัณฑิต	การจัดการสิ่งแวดล้อม	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)
วิทยาศาสตรบัณฑิต	สาธารณสุขศาสตร์	คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.	ตำแหน่ง	สังกัดหน่วยงาน
2555	หัวหน้าสาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์ และรักษาการหัวหน้าสำนักงานกิจการนักศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
2553	หัวหน้าสำนักงานกิจการนักศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
2548	หัวหน้าสำนักงานกิจการนักศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
2546	อาจารย์ประจำสำนักงานกิจการนักศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
2544	หัวหน้าฝ่ายประสานงาน	สมาคมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
2543	อาจารย์ผู้ช่วยสอน	สำนักวิชาสหเวชศาสตร์และ สาธารณสุขศาสตร์

พ.ศ.	ตำแหน่ง	สังกัดหน่วยงาน
		มหาวิทยาลัยลักษณ์
2542	เจ้าหน้าที่ภาคสนาม	องค์การเครื่องนาชาติ/มูลนิธิรักษ์ไทย
2542	ผู้ช่วยนักวิจัย	สำนักพัฒนาบัณฑิตศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (NIDA)
2538	เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน	มูลนิธิศูนย์นิมิตแห่งประเทศไทย

3) ทีมวิจัย คนที่ 2

ชื่อ-สกุล น.ส.สุภารา ภูษิตรัตนวิไล
เลขที่บัตรประชาชน 3809900158005
คุณวุฒิ กำลังศึกษาระดับปริญญาเอก
หลักสูตรวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ประยุกต์

สถาบันวิจัยพุทธกรรมศาสตร์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สาขาวิชานาม	ระเบียบวิธีวิจัย วิจัยการศึกษา วิจัยพุทธกรรมศาสตร์
หน่วยงานสังกัด	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
เบอร์โทรศัพท์	081-373-8017
e-mail	psupatta@hotmail.com
ที่อยู่ปัจจุบัน	20/40 หมู่บ้านครเลคิว ซอย 6 ถ.พัฒนาการคุขวาง ต.ปากน้ำ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช 80000

ประวัติการศึกษา

คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบัน
ค.ม.	วิจัยการศึกษา	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศ.บ.	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
ศศ.บ.	จิตวิทยาและการแนะแนว	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ประวัติการทำงาน

พ.ศ.	ตำแหน่ง	สังกัดหน่วยงาน
ม.ค. 2553 – ปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้
พ.ย. 2543 – ธ.ค. 2552	นักวิชาการศึกษา	หน่วยประกันคุณภาพ สำนักพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียติ
มิ.ย. 2542 – ต.ค. 2543	นักวิชาการศึกษา	ศูนย์ศึกษาพัฒนาครู สถาบันราชภัฏนครศรีธรรมราช

ผลงานวิจัย

อุไรพรรณ เจนวานิชยานนท์ และคณะ . (2550). การประเมินผลโครงการหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงและหมู่บ้านสะอาดน่าอยู่เฉลิมพระเกียรติ 80 พรรษา จังหวัดสมุทรปราการ. สำนักพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

วุฒิพงษ์ ทองก้อน และคณะ . (2551). การประเมินระบบการประเมินคุณภาพภายใน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2551. สำนักพัฒนาวิชาการ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.

สุภัตรา ภูมิตรตันยวี. (2554). การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการวิจัยเป็น
ฐานที่มีต่อผลการเรียนรู้ของนักศึกษา กรณีศึกษาในรายวิชา GEN 383 วิธี
วิทยาการวิจัย. วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.

วิชุดา กิจธรธรรม และคณะ. (2556). การประเมินโครงการอบรมหลักสูตรการเตรียม
ราชการไทยสู่ประชาคมอาเซียน ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพล
เรือน (ก.พ.). สถาบันวิจัยพุทธิกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

Pusitrattanavalee, Supattara, Sukdee, Sirinate, Tantong, Anuruk. (2014).

Relationship between transformational leadership, teamwork, and
job satisfaction of Singburi Provincial Health Officer in Thailand.
นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ 11th International Post
Graduate Research Colloquium. *Bridging the Universities and the
Industry: Research for the Future.* 21 – 22 August 2014; Universiti
Putra Malaysia, Malaysia.

วิรัตน์ ธรรมภรณ์ จุฑาพร รัตนมุสิก สุภัตรา ภูมิตรตันยวี. (2558). ปัจจัยที่มีอิทธิพล
ต่อเจตคติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 ของ
อาจารย์สถาบันอุดมศึกษาในภาคใต้. นำเสนอในการประชุมวิชาการระดับชาติ
เทคโนโลยีภาคใต้วิจัย ครั้งที่ 6. สังคมผู้สูงอายุ: Aging Society. วันศุกร์ที่ 29
มกราคม 2559; วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ อำเภอทุ่งสง จังหวัด
นครศรีธรรมราช.

4) ทีมวิจัย คนที่ 3

ชื่อ-สกุล	นายช่อลาษ เดึงมาชา
เลขที่บัตรประชาชน	1950600115879
คุณวุฒิ	กำลังศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรสาธารณสุขศาสตร์
สาขาวิชาความชำนาญ	ด้านสุขภาพ สาธารณสุข
หน่วยงานสังกัด	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้ อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

ประวัติการศึกษา

คุณวุฒิ	สาขาวิชา	สถาบัน
วท.บ.	สาธารณสุขศาสตร์	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้

ประสบการณ์

พ.ศ.	ตำแหน่ง	สังกัดหน่วยงาน
2558	อาจารย์ผู้ช่วยสอน	วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้